

AUTHOR NATHAN BEN SAMUEL TIBBON

NO. 1058

TITLE פ'ניכנפ' ד'דנ
COMMENTARY ON PENTATEUCH

RR _____

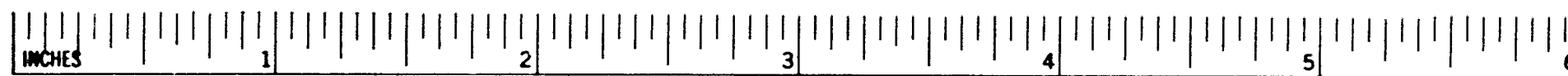
IMPRINT ITALY, 15TH CENTURY

CALL NO. LUTZKI 883a ; ACC. 0936

DATE MICROFILMED _____

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תשע"א

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

C2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תשע"א

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

בירוש קצת עניני התורה עור
 דרך כלל והוא המהות שדרך
 הנסתר מאשר חבר החכם כמדד נהג
 ככ"ט כפי התורה שלו הנקרא ספר
 מכתב במאמרים
 כבוד משכיל עורה יושחר העידה
 להשכיל סגורה
 ולקנות טוב מסחר סחה חנני נהג
 ודעה ומדע

והוא ראשית חכמה	הדבסך נהג
והוא ראש כל קנין	הכלית של קנין
והוא ראש כל ענין	אשר חן ל
והוא אוצר נהג	טוב ל
כהן וכן נהג	כחילת
והוא לכל נהג	והן נהג
לכל דרשו נהג	נהג ונהג
ומי יוכל ספר	ספר נהג

כתובים על ספר שמו נקרא מבחר
ספר צדקות
אשר המחבר נבטת דע ישכיל
הלכה כי הספר הדמשון הוא
מחומשי תורה בכללו הוא סוכב על
מעשה כחמשה המטנה בחמדת העב
והוא נקרא גם כן ספר היסוד והספר
השני סוכב על מעשה מדכבה ונקרא
ספר הנאמרה והספר השלישי סוכב על
דפואת הנפש מהענות כדעו הקדמ
נקרא ספר תורה כהנע והספר רביעי
סוכב על ענין המספר לתודיע חסדי
אלה עם אבותם שהיו כהנע מעט
היה מעלה וירשו את המדן העובד
והחמה ונקרא ספר חומש הפקודים
והספר החמישי סוכב כל החזרות והן
והטענות המבוארות נפש האדם

לחנות בטוב י"א כמדון החיים
בראשית דע ישמך להם שפעין
הכלל בפניה הזאת כח להודיע מחילה
מסעות העולם הזה המחדש העברי
מחין ליש שהבנתו ית חידשו והמדתו
מחפסה מחלטה ליש צמודים ה' ית
לכדן קדמון אלתו יתפס כמותו ובענין
זה פתח התורה בתכלת זוויתות
כלה לימוד מחקר בדרך נקל שישיג
מחר מוחשי התורה ידיעה מקובלת
היחזיק המיסחות מה שלא ישוין
חכם גדול בדרך המחקר ולכן חייב
בעל הדת שיחמין חמונה קיימת בכל
מה שבה בתורה יותר ויותר מחברי
העודנים בדרך הקט מוסקה לפי ש
קבלת העבודה למעלה מקבלת המוס
המוסרה ולזה נאמר כל חמדת לורה

מחין

יצחקה יא רמז רוד באמרו תורת יג
 המורה במזמור השמים מספרים כבוד
 שזויה לוח כי כל מה שטרע מן
 מהטעם השמים ומהלך הטובים
 לפילוסופים בדרך מחקר ובעורח גזול
 ועמל יודע בעיון תורת ה' המוחימה
 הפתאים מכל הקורה בדרך נבואה
 אמתית הדי לט בזה " עוד ענין
 פפרשה הזאת למה ענין האדם כפי
 בתבלת היצורה לפי שהוא התכלת
 בעולם הזה הטפל וטעמו כי כל
 ההרכבות מראש ועד סוף וטעמו
 לו שלימות גדולה מה שאין כמותו כל
 מעשה בראשית" והוא המסנה בעלם
 לאים ודמותו ומפני מה זה עתה
 כן עין לשכח כי לולי אשר גרש
 ממוט כחטמו" עוד כי אלמד דרך

יב

יג

חסד השמות והסין
 לו חקוקי במו יחיה
 האשה כן

הגמול והעונש כי כבוד שיהיה אדם
טובה אחר שאלו ומתעבב כדרכי אלו
יוסר ושומר מיעות כראוי היה מתן
מתעבב כמעדע פירות המלטה
מכלי יצעה ועמל ונעוהו אחר
דבר אשית גורש מן עין והושם
מאלו קוין ורודר ומרומה להם כדוב
עניב ועמל וכל זה מזה כעני מזה
ונגד הדבר הרע זה אחר זה עד
שעלה לו קין והכל ורית האחר
מהם זה אחיו בשדה כסתר והשב
כלב להסתר הדבר מהבו ומאמן
וה זה המטעה ממסן שבתו עליה
אורו והעטשו להיותו עב וער כדון
עד כח להודיע עניש הרבים האומרים
המגזלים מה עליה עין להם כיר חזק
לפי שהיו הטופטים והדיינים ולא היו

כפ

יראים מזולתם והוא שקינר מרה ימ
ימינה כעבר אל מדה ימי חנשי הדוח
תקודמים להם והמריך מפו להם חול
יחזו בטובה ולא יאכרו במידה הרין
עוד כח להעיר על מאמר הנפילים
נקראו גבורים כי מים הם שלה חנשי
הועילה להם גבורתם כלל אז נמרו
מעל פני הארמה" ושפח זיכרם והעיר
הכנן דבר גדול כזה ליחס הש"ת טמא
וחרטה ועמבן בבריאות על רך
דברה מנה לשון כע אדם להכין
הסומעים ולהוריע שאיע חפץ לבלת
היעורים ולאכרס רק לקיים כרך
הסוף והמין ראה כמה עקרים בחוץ
בפרטה הזאת כיסר האמונה" הא
כקדמות הכנן יתברך" ה" כחוחש
העולם ה" כמבליה מין האדם כסני

ל

גולנס

שלימותו של ימות העש ושלימות
התקד"ה בלבול ועונש לחוד ולדכס
הה כהשגחה ה' יתברך כהחטאים קם
במעשיהם וכל זה טרע לע כפרתה
הערה כפרטה הזאת התקדח כראשי
שהטעם תעשית חכמה סקבלה מחיות
מפי חכם ונכחו שקיבל מפי הגבורה
ומן לחלוק עליו בשום פעם לפי שהוא
דכן שלכל העבאיים ולפיכך מן להרו
אחריו לפי שאמרת יי' יתרופה אינלו
ואיל כל משכיל מאחין כהרות מ'עפ
סלא ישיגה כרך הידיעה מופתית
ולכן חייב לסמוך על דברי הנבואה הו
האמיתות ולזה רמז החכם באמרו חס
לא תרעי לך תיפה כשיים

פרשת טו

אמר המהר ראו לל אדם משכיל

להדבוק בפרשה הזאת המאמרת
 דרכי הצדק והעשה ויסוד מלך רב
 רב שלח ישעיהו המים הזרונים פן
 תקיר נפשו דענה כהקיר כח סומה
 והמומת חטאו יכסוהו ויסיס מל
 לבו להמלט מקצוף עלו הט' ומצור
 בו כעשורת לו תנה מדעסיו העובים
 וספר חודג בטפר עגרת וקנינים יעל
 יעמיד את התובה רחמים שני
 ושלשים העטה כנגד שלמה עולמות
 בלימודי החכמות הלימודות והטובות
 והליות זו אחר זו כי הם יצטעלו
 מטעק המכול הטל מלמעלה ססך
 שסיבת האור העולה מן הארץ כי זה
 מסך כמין האדם הטל עמד וכעז
 והעמו עבד וכשם שכח טח מל
 התובה ומילט כמקדו סוד מי

סכומה
 העלבי

אטון

בעלי חיים בהכנסו להם כל האסל
היעריך להם כל אשר בעולם השפיל
הזה נברא ועמד סזכות האויש הטעם
הזה כי ידוע שהימחית נמינאים
לכרך בעלי חיים ובעלי חיים נמינאים
לעורך כע האדם ומניאות מין האדם
הוא להמיתו בו השלם חס ט הכל
נמינאו לתרכו ולמחיותו ולהסלמותו
כמ סודו רזל כל העולם לא נברא
לא לעורר לא סלח להנרתו ולשרתו
והבולך כרך זה מניח חן בעיני ה' / ד
המיר ונזכר לפניו לא שתיחשוב שהקטת
הנראה בעין היא מזכות הס' לפי שאין
שכח לפני ה' לא הענין כמ סודו זל
את קטת דמות המוקט לי והוא כמ
שכח כמ עשה מרכבה כמדות הקטת
אשר יהיה ונ' והיא בעני עין ער

הזכות
עליו

תאריך שהחומר הוא הנשוא המים הזידי
הזיכרון "ונראה הקטנה לזכור כרית
עולם כי המסתובל במעשה השם העליון
הוא הזוכר חזק והנשכר לפעול לא זולת
זה הרי זה בא להודיע כי בכחיות
המציאות יתמדת המציאות ואחרות
תפסותה כמגלה הפשיטות ונתינת
ומחשבת כל המציאות כמעלה ומ
ומטה" להודיע שהחומר העולם הזה
השפל למטה פחות מחומר העולם
הגבוה ועוד שמין האדם סוד מולי
חיל כל המציאות כאלו ח"ע שהיה
המקום במציאות העולם השפל הזה
לפי" והכונה כי ששם מהמין הוא
כמו שיהיה ר"ל ל העולם לא נבא לא
כשכל זה ואם החכם ויטיק יסוד
עולם"

פרשת לך לך

אמר המחבר ענין הפרשה הזאת
הוא לומר לנו מהו ענין שלומות
שיצא לנו ענין שלומות כלל
הוא ענין שלומות רעה
ופתורה רחוק או קרוב אכזר או
או אחר ער שיצאנו לפי היצחק
הוא היותו ארץ ומשפחה וסדר
אכזר ול קרוב לפי שהיה נמשך
כענין אלה והשלימות גמול
הוא בחכמה ולזה נאמר לאברהם
לך מארץ וממלכת כד שילמד
הדבר ללמד וינה מה שאינו חזק
ללמד ועוד שיצא האדם בארץ נבון
וישכל בצרות לפני אחרים (תעלה
מאשר יסקוט על שמותו ויהא על
חברו לנאמן כמו שמה דלל היו זכר

לאחרות ולא ראש לשועלים לפי שזעב
מרי מרי וראש שועל שועל וטוב לו
למדת מרי מהות שועל וזה אמר
החכם הולך אחר חכמים יחכם ועל זה
כיון דוד ע"ה במה אשר האיש אשר
לא הלך בפתחת ספח להודיע כ"ה ^{לחכמים}
הוא כהחוקק חברת הרעים לא חלם
זה הקטן כספח זה על אכרס חסם
למדת כי לא ישלם האדם אלת זה
ואחר שישלם ערוך להסתחל להסלים
למחרים כ"ה טעמו ואה הנפש אשר
עשו כחן ועם חזרו וקרא סק חסם
כסם ו"ן המעייב בחסרו הגחל לפחזיו
ס הטבת הלימוד היא גחלה מכל הט
הטובה כי כה רען יורה לנפש אדם
וכה רען הנפש מטה למעשה לפיכך
נמו ואה הנפש אשר עשו כחן וכבר

והוא

אח / חנביא ע"ה הכיטן אל אברהם
אביכם לפי שהוא החל לקחו בני האדם
ולחשכס לעבודת ה' ולשחרס מעבודת
לחיס אחרים ושלמות האדם יושג
בטוה הסרות הנזכרות הלמדור
הלימוד ולפיכך נתיחסו תחלה כסופי
המטוב למדון השלם הזה אחרין סיפור
המטוב ויד אחרס מדברימה אעפ"י
סהיה יודע רעב כארץ מפעיהעוקד
הגוף הסמו לזה ועם כטחט שלח
יחסר לו כלום מהערך וכו' הסיפור
על רכר חסדו אעפ"י שהוא ענין קטנה
מאד עממי נתל בהתחלות טרע כח
כאחרונה הנבנת הנס שנעשה לה
אעפ"י שידע השלם כרך עמוה שלח
יקרב אלנה מרס וכבר ינה אותם לשטת
וכריה כרי שלח יברך הוא שמו וחיה

כ"ס י"ג

ל"ב

עפי כגולג" מחז זה כח לספר שחז
לו יטון וכקר ואובליה עגה ללנט המון
עם היטריק שהליכט עמו גרמה לו
א"חחריטן סיפר הרב שעפל כן א'
חזעים של וכן חצי לנט בן אחי
והח השלם לטוב לבן ושלמה מוחמו
חקה הטלם שמו חל טו חט מדינה
כט וכיטך ואח/ הלא כל הארץ לפטר
הורה שאפף טעוב טבר אחים גם
יחד כשיטל הרב טעהם טוב להם
להפחד איש מעל אחיו כי כהפרדם
הבטלן המדינה והטור האיכס והקטנה
הח שחוק הטלם הפחד טא מעלי ובאחרי
חס השחול ואמינה כח ללמד מורה
חטובה שלח יקפד איש כטובה אחים
ומתקטנים עליה עד כח ללמד מורה
חטובה שהשלם (א הדגחה על לט

171

בסביל שהובח כגללו ולא הזכיר
ע מזה דבר" ועוד כג לומר מידה
השוכה של יקפיד מוט טווכה מחנים
מחר שיספיק לו השאר לחלקו ומא
סווא" לו לבחור הגוה לרעט לר
כמדה הרעיס שמוקפדים כטוכה
מחרים ומתקנאים עלה אחרים כג
לספר מזהמה המלכים כגלו לוט ש
שטוכה מוטך המלחמה התה וסס
התחסו לו חמש מדה חסוכה" הו
מדה החומטה כי טבחו רחמי טאס
טמע כי נטכה אחיו" הכ מדה הגל
הגבנה והבנותן טס ס הדיבר
כילה כיון על ד מלכים" השלי טייה
מדה החסר והקסמקס טאס/ אס מחוט
ושר שוך טגל-מפני שמוחוק התה
היה מחון טכיים אגפ טהוא זסכ מרין

הרבינות מזה סמורה הכרית לכל
בעל כרת בין שהם כע כרית בין
שהיו כע כרית לפי שהיו אדם
לקחת חכמים ליהודים לו עזר לפתור
החמיסיות מזה מהודאה לטס והחכמה
שבכל מזה והוא שטען מעט לטען
ל עליון אחריו סוף הסוף שביקש
הטעם מהט' יה' לתת לו זרע חננים
ולשאר אחריו ברכה כרי שיהיה חוב
מניחות השם שנמצא בעולם והיה
זה חיל מהנמצא שיהיה לו כן בעת
הזקנה והודיע הש' במחזה שהסן
היוצא מחלטו ירשע לאכילתו והוא
המקור בש' יה' שיש לו יטלת כזה
וכיולד מזה והיטב כי יעשה עמו
ירקה וחסר כרך השם לא כרך
הטעם והודיע כי יורשע המרץ

הנחמה והרחמה ונאשר ביקט מהש' ית
להור' ען כמי זה דבר ידשנה זרעו
ויתקיים כה הדאמן מעמוד בין הכתרים
ורמז לזכר על המלכות העתידת להשתעב
בזרעו ונסוף יאבד סגל וישאר זרעו
לכר וכתב עמו כרית כזה ונא' ל' כזס
ההוא כרת י"ן ס' כרס כרית לחמך לזרעך
אחרין סיפר במדעשה הגר שפחתו מל
מדאש ועד סוף כמה שארע לה על
גבורתה והוריע שלת הרבר קטה עליו
ורע בעיטו לא מפני ישמעאל כן לא
על מוחת האשה שילתה לו עור כר
להוריע כן אחר שהיה שלם כמדת הש'
השלמות מיערך לו' לו התהלך לפני והיה
תמים שהסנה כזה הוא על זרעו להחם
גוי קדוש ושלם סיערך לזה כי מעפ' ל
שהיה כבתית עימך שלם אמנם

כ"ה

בבחינת זרען לא היה שלם בזמן המז
כה שהוכיח הכתוב עליו שהיה רוסה קשת
ולפי שהיה ריטן הש' להיניח מחלציו
גוי קדוש ונכבד מכל העמים ויגדו לו
לרגל חנה ביה בבשרו לפי שטבעתה
יהוא מוסך מכל חכמים להשיחו לו על
המורהות המעונות לפיכך ימול בשר
עליו כרי שיזכור החדש המזרח תמלא
בפועל הכלי ההוא שיעביר מפעולת
מה שאין בו יערך וכנה היתה כונת
המיתה לחסר כונת ההנחה לא לכתל
פועל הכל עיניו כי לא יחפון השם
בשחזרת העולם אבל יחפון בכל המז
המעשים לפיכך את הקינות וללכת
במחשבה ותהולך על הדרך הזה הודו
התמים ר"ל תמים היורה לא תמים תמנה
(וכן נראה) חסדי תמימי ררך ותהולך

כדרך הזה הוא רצוי להוליד כעס לדוג
בעבודת הש' שהוא תבלת הכוונה
בעולם משפיל הזה וזה הוא שספק לו
(זמן) ומנה את כריתו תשמור אותו
ודרך ודע כי בכל זאת הפרט בשחזכו
הברית הזכיר זרע כי הטובה כזרע
לעצמם כל היתחנות כמ' שנ' ונחלתם
את כשר עולמם כי עקר החיטה להיות
לחם ולסנין לחם שחר השלות חם
וערלה הלב הקדומה לשלימות השכל
שהוא עבודת הש' ורעם שתגוף הלא
לכרו ועל זה סוכבת כל התורה ולפי
הברית קודם לתורה כי עקר בסוכות
הוא כדמנה תהיה למול הלב את הש'
לקבל עליו ברית הש' להיות לו לחם
והכנסו כבנות שלחברם זכיע ס'
ההכנסת כבית היא חנה פגסותה

הכונה ולהכירל בין הקודם ובין החול
 המצוה המהרמה לע שכן מטכילען ע
 ד עכץ האות סלגס הוא ענס לשמן
 פ הוא חוץ לעף המיוח תטוב ברע כי
 האות שלע הוא בעעם גען ועמד
 מהמיד כונוי פחת אור זה כזכרים
 לפ שהטקבה היא עברות לעזר הזכר
 ואלו השוקדה והוא ימסול כה להגל
 להטיגה ולהדריכה כדכינו ולעשור
 כל מעשיה על פין וכעבור היותה
 עורר על דך זן הוא גם כן הסיבה
 שיהיו פטורה מכל מינת עשה ש
 שחזקן גרמה כי חיל היתה עוררה
 לשבת בקינות בזמן היה תבע
 כלן עזר לזמני החס והיתה קטטה
 נפלה בהם והם המושלם המכוננת
 להעלות להעלטה ומטע כן הפסוק

"
 בנים הודעם
 והם טקמהם
 ובמחזקם

האמת בזמנים האחרים ההוא כולל
טובות רבות כי הוא מועיל לעולם
כללי לכל האומה להתקרב יחד הזרע
כולו ולבער זה כזה ושלח להתערב
כשמר האומות כד שמתערבו הם ולא
סתם זאת מחמת ער שחין כיניהם
קירוב טבע והוא סברת הליחמיתם ער
השמרם והש' כסוף השאר הקרוב
כע ושמן נקרא עלטע ושם האמת
גם כן א"ע שעותיטע הריחו חזקט
כסל האריות וכסל העמים שאע מד'
מקחמים ביניהם מקדשים נאיר להסודיט
מקו ער שלח יזכר עלטע שם ישרל
ועם כל זה אע נקראת ששם יקרב
כסברת האמת הנחמד לאכנתע וארז
טענת הסת' ניקרא בים שמי נדעמא
חזק שואת הבית סבר לעולם כללית

עצמה

והוא גם כן סבה לטעלת הסגולה כי הוא
חונק וסימן לרעת השן ולקטל בלתיים
ליחדו והוא המטון בכל המדות והמדות
גם כן סבה לקיום המין בלקיחת אשה
דרך יראה שמים ודרך זהירות והגיו
המטון כחופה והוא גם כן סבה למעט
היתרנות בכל המעשים והוא המטון
כמעשים טובים ולכן יעו כן עוט כמ
במדות מילה כשם שנבטם לבריתכן
יבטם לחופה לתורה

פרע' ארח אליו

אמר המחבר שענין הפרט הזנות
הכלל סוכב על מדת הטריות
החמלה וקיום מאט ה' ית' לחסידיו נד
ורבליה האהבה והיראה לכן רחוי אל
בעל דת להרגיל עיניו במדת הטריות
ולתרגל בה מדי חיותו כפי מדי

שחט הכורח לפי שמדת הטיבות מאד
מדה חסונה ועבדת מאד וכה ימשול
האדם על זולתו וכה ירמה לכבודו כפי
כחו ויגיע אל מעלת רמות ניהור
מהם ועבד ועמד כפינו כל מדרם
חלמוד זה עור מהסיפור שסיפר היה
התורה על מברכה חביב השלש שלי
טבע טיבות המפורסות יטב פתח
המנהל כבוד שתנו עת השינה מה
המנוחה לאדם כמות מיטתו לזה
היות חלוש מהמנהל והטחה על עצמו
כזה להמסא מנהח כבודו ולעצמו
ולשכמו כעת השרב ולהחכילם עגרת
קנה סולת וחמדה וחלב וכן הסדר ק
ועובי וכוננו היתה כזה תמיד למשך
לכח הכוחים לעבודת הש' ולהרצלה
באמונתו והעיר הסמ' עליו ס כוחו

הייס
לג

שלמה אנשים טובים עליו סלה ריע לק
להערימו קס ורין לקראתם מפני החול
והתגבל לפניהם שלח יעבדו מעליו ער
שיהא חילע ונרד כערה מעט ועשה
הרבה כמורה הטימס הטובים סחור
מעט ועשין הרבה והוא חוק ואקחה פת
לחס והס למוסרם הטוב חמ'ן העסדה
כאשר רבתי להודיע שמסדכון לקטן
ומין מסדכון לצדול ומה בכר רד שח
רז"ל שאמרו חכמים שהיה כמו יפה
טראו לו המלאכים כרמות אנשים ולע
שהיה כה דע טרמן לו כרמות המלאכים
והטרוק השלם מהר לקיים טרו ולח
עוד לא שעתה לשמש אותם וחד
למד שראוי לבעל הבית לכבד האוחזים
בכל ילתי והס אחרי שעתה מסענות
כשדוהו כשורה טובה לפי שראוי לכל

טוהנה מסעודת מחרים לברב ונת ס'נ
זרא אליו י'ו' כ'א להודיע שהם תושב
במדת הטריות הש' נלה דלו חסעין
בו וזהו מעלת הנבואה שמוחלת
סלימות מין הודים שהוא לשלם
עצמו ולהשלים מחרים דלע פ' י'ו'
וי' שהש' נלה אליו מולם ומהר
נשא עינו וראה סלסות חשית ויהי
הטעם וכבר נשא עינו וז' ו' ו' ו'
זהו מ'ו' שחם ג' וז' מ'ו' ד'ו' פסוק
ול' י'ו' ופסוק ויבאו שש חילופים
ס'ו'ו' י'ו'ו' ו'ו' ו'ו' ק'ו' ו'ו'
וזהו הענין כ'ו' כ'ו' וזהו הנבואה
ועד כ'א להודיע ס'ו'ו' וזהו ס'ו'
ענין י'ו'ו' ו'ו' ענין ח'ו'ו'
והט' ענין ט'ו'ו' ועל הוד זה
יבאו חלופות הטריות והנבואה של

שחמחטבה הכלה המעסה והמעסה
הפלה המחשבה וירוע גם כן שהם
המחשבה יש לו מבנה גדול בטבואה
כל שכן בחלמות כמו שאמר רז"ל שעה
שחמחטבה וכן וירוע כי חלוקה הם
למחשבה וירוע על כל דבר שלוח מאת
השם ורוב שחמחטבה חיים שנים
למעלה חלק שחמחטבה וזה חלק
נחוב ונחמיה שנים ופניהם חיים
אל מהו על העבדים שחמחטבה קול
מהם לחמחטבה העבדים שחמחטבה חלק
מכחמחטבה ולא מהם כן אין לכה חמחטבה
המחשבה בטבואה כן של העבדים כמו
במחשבה זה חמחטבה כמו של חמחטבה
במחשבה ושאר העבדים וזה חמחטבה
החמחטבה שחמחטבה חמחטבה חמחטבה
ואל חמחטבה חמחטבה חמחטבה חמחטבה

חח

שחר לא כחו כי אם לבשר חת שרה
ויהי היותה כי האחר והם רב וגדול
והטנים תלמידיה היו מסדרתם וטעמים
או חברים לפי שאיט כחוי (טבוח או
לגדול וחסד ולכת יחיד ולא יסחות חכ
טעמים שאם יטורד האחר מהם
לטקכין יעמוד האחר עמו והטריק
השלם לקח גם כן שני טעמו ארע
נחפ' לין האדם עצמו שני מלחם שיה
חלעין אחר חתר מיהיט ואחר משמאל
אם כן מה שני ויהי חלח ר"ל טבוח יי
או מלחך יי וכן ויאמר יי אם ט
מיעזרתו חן ונא וכן ויאמר יי אל אפרס
למה זה יחקה שרה ובער העומן חת
היפלא מיהו רבר ובהו יסור הספק ממנה
ויחלעו ח"ע שני כן טאכל הלחם חת
יעקב חסע חת ויאמר חת מלחך

הלחים כחלום יעקב וסמך ליה חנכי
הל ביתא שרינה בן חנכי סלח הל
הנגלה אלך כביתא חנה והבן כמרה
מעלה למדע מזה הענין שהרי כל
צריב וטריב היום יקראו בשם חברה
חכום כמ' ט' טריב עבדים טעפן ען
כא למדע קמט מרת החמלה והחממת
על הטייקים פוא ח' ח' יט חמשים
תקנים" ודוע כי כאשר חלל טריב
לגורו סמלמכיס ער המסדית על סכ
סחיס סחל להם שירי עורו סדס נלח
ריו והיה קטע עליו בליסרם אל סחיס
לפי שירדע הכלות שנהגו בן ולסן טחח
אלוה' לחורישן סיבת הליסרם וסר לקים
חמות העמול והפנטי הוא חנה וי"ל
אמר חמכסת אני מאכרתיס אשר חנכי
עושה שיכרך ללח לבן ולבן כגון

הלקים

מ

ממותה הגמול והפגוש הוא סוף כי יד'ך
ידענו למשן חסד יינה שרונה כו לל
לפנות ירקה עם העם מושפט עם
הייר לרען הבח יין על אברהם הוא שר
ומלכיס מחלסך ייבחו לפי שהמלכיס
בתורת הם המושלים על יינים ומפריה
המחנה ללב כדרכי היוסר וכן יעשו
המלכיס הישרים לחשוי עיר ולזה עשו
כל ישראל בני מלכיס הם ולכן בא להם ל
עצקת סרה ועמחה להודיע שהסופט
יביך לעיין כמספט קודם שיחתוך הדן
ולמדט גם כן מה בעל המשנה וזה
לא חרסה וחוב מחלתו על הטיקים
האריך בתענו ושיחלמן ער תגע
אל המספר הידוע שכלל כל המספרים
ואין לגרוע ממנו שחיי העבירות חמסה
והיך ראוי להיות בכל ער ועיר מהם

יד

מחנה

פחות מי ירדקים ובראותו כי חיים
נמצאים בקש מהט' שהגזל אפ' עזר
מחת שיש בה ו' ירדקים מו' טבלת החו
החמסה בעבר שנים שיהיו בכל עיר
מהם ולכן יהיה כל חכד לב שלא יהיה
מקיצת סודס ואנשי עמדה ט בעד ש'
ירדקים בעד עמדת על תלה" עור
מעט ואינם והעיר נהפכת אמנם האחר
שבה לגד השפוט שפוט יחלט בסחוט
אל המלואים השלוחים להציל ולתעלות
ההרה" אבל אסרת בהכונה לאחור השוכ
טעב מלה" לכן דחו שיביט כל מסכיל
אל היער אשר לוקח מידתו וילך ברכי
האב השלם לפי טיבוחו והמולדת על
הירדקים כמ' שנת ופוטו אל אסרת אב
אב כס" ער טא כפרטה הזאת ענ"ן
מחבת ה' ית' כנסין תמטר וכא לתוריע

שמעו יי' כמון הטרקים והנבואה כמיה
שמעו חקוק כלבן כמון וערין לא ייעת
אל הפרועל ליעת אה אהר כלבן אה
יגבר ויטל לחותמו למעשה לפי ש
הכחיות נענה כיד כע אה אה שמו
הכמ' כי ענה ירעתי הוניה כ' ידיעת
המעשה מוקד ט' הרעות שוטה ח'ו
ידיעת הדבר קורס תיזמן וזה ידיעת
היש הנדמה לפי שאינם שיה ירוע ה'ו
העבודות טרס הויה ויעמוד למעשה
יח'ו עלהם א'ו ידיעת כ' ענה דענה
ל'ל מהיפטר וכס' ייעת לפי על אה עליהם
ידיעת כמעשה ויהיה פי כ' ענה ידיעת
ל'ל לפי היעורר באהם המעשה למעשה
ויש מה שפי' שכל זה המעשה חיה
כמראה הנבואה נסמך ויש אמהם
אל נערו וכח' שט והנבון איהל שקיע

70

שקיענו כמחזה וקיענו כקין אל כ
הינו האברה והקחאה והשכונה
והכרת טעם באחזה והלכה והשקה
ושאר ענין כקין והעד וישכס חס
אברהם בבק ויחבש את חזון ורחק
מסיפור כל הענין הזה כי אברהם
חביט על ייחוק שמח שמחה גדולה
ואשר גדל וגדל שמח ושמח אחרים
כח/ שני ויש אברהם משה גדול וס
שביה הבן יקר הולך וגדל והיה מקבל
מנסר וליקור חסמה ומכע זה חסמה ^{אכיו}
אברהם גדלה שמחן מזה ושם כל חסקה
ס והשוקה אליו והיה אנום כלן שמחן
אברהם בעלם ולי חשק והשוקה באהם
הבן יקיר שמעכע בשלימות המהולל
מקום אכרמן בחמה ובאחזה וכל
אחבת אליו שיקר ורחק זולה אהבת

ה' ית' הדאזיה להיות בכל לב ובכל נפש
וכח שר התאמת זה איתל ה' כחופת
נחך שרתי למסור נפשו ונפש כל
זה החביב איתל על אהבת הש' יתע'
וכמעט נהפכה לו אהבת כל לשמחה
לשרך אהבת הש' ית' ולפי דעת שאברהם
אבינו השלם בטומה חטקו ואהבתו
לכן יקור הנחמד שנתן לו בתכלית
הכנסה חזר המוש הגדול נתמנעה
איתל אהבת ה' ית' הקטורה כלבו וזהו
פעם מחטב בה ופעם בזלטה ולכן רצה
ה' לנסות לבשר רביה יחזק על פני
ואה' לו קח נח אהב כגן אה יחיד
חסר אהבת טומה כו שסומה כל חסן
כו ואה' לו שישלח לו עט לשלח סעם
קרבן שומם קרבן נדבה והטעם בעצמו
שנגזע הידועה באהבת כגן והידי

המחטבה הפולה על רחוק כי זאת תהיה
הפולה וכזה הענין שהיא בתכלית הארץ
היא צרורות והעויה אל הקדמה יחזור אל
דרך המהיטות ואחר זה החזון השם
חיל חזר הענין כסך בקדמו להע
להעלות עלה תחת כע וטס האיל
כחץ לכן המדחה המטנה כעס חיל
כעל הקדמס הענין כסך והקדמס
קצבאות והאחר קצבאות מן הסניור
לפי שזה פעולת הכח המדחה פעם
מורה בדברים הנמשכים ופעם ספרים
האחרים יזו אמור פעם כשפלים ופעם
כעלונם וכסך נאמר כי מקדן הנחלה
עלה כצוהרנה ושתי קדמס הענין
כסך שחיה בן סעוף האולעת העש
בדברים הנפיים העולם מן הארץ
כי לעולם יהא הכח לא יוכל ליהדר

דבר פלוט ג' שם חורבן נאמן כי ירח
לחם אנה לפי שהיא אה קורמת לחם
לחכה והאזהב לא יהיה שלם לעלם
חס לא הקדים לו הירחון לפי שכל אהב
ירח ואין כל ירח אהב וירע כ' תורח
לא ימרה את רבן מוחו כמה שיזך
שי' זמרט והאזהב לא יכשל דבר חנה
שינהו לעשות ובאות כי כזה חסי
הסיפור ירע נבל אהבת ה' ית' שלא
השיג לא אהבה אביט לטח שהרי
היזק השלם חק נפש חסן יקיר
הנחמד אמנו מסל דבר נחמד שטיחן
ע' כגבלית הספק חורי היחוש הגדול
עוד מיטוק לזה שהזקן חקד לע' נפש
כג' מנעשו ועס כל זה מיהר לעשות
מדינת כרמו לא לתקוף צמול נספר ולא
לידאת עונש רק מופני עונש אהבד

ג

ומה שקראו שם המקום ההוא ולא ידעו
ידעה רוחה בן יראה לכתוב כענין מרוב
חו הטעם יראה כענין הכתובים ויהיה
עליהם ומה שג' בהר יא יראה רוחה כ
יראה המלמד לנביא מו— הטעם שדבר
הבטוחה יראה לעמוד ואם כי טכונה
טכונה ק"י מה טו שיהוא קיים והמלמד
מה/ בטוס שולח ומה/ יען אשר עשה
הטעם המעשה אשר עשית ויענה
ועוד המד עלך כי ירא ליהם אתה
ולא תסת לכן רוחי לכל בעל פיה דבר
שיהיה הט' בכל לבו ובכל נפשו ובכל
מאורו ויטעם באיבתו תמיד ויחמו
נפשו עלה לפי שאינה תלמה סדר ולכן
אונה בעולה לעולם וישתכל המד
ללמד חכמת המוריעת אהו כהר
כפי כמו נחזי ואתביע כי חזק יאהב מי

שמיט ידע "וכזאת יתהלל המתהלל
כח שג' כי חס בזאת יתהלל המתהלל
הטעם ידוע אזה ונל"
פרע" חיי טדה"

אמר המחבר דע שיענין הפרשה
הזאת הללו כח להדין
ענין קבוצת מתים שהיא חנה גדולה
שהיא אברהם חביב כסודו שן ס' מה
אשרת כח מיר מבוא שבע לספונה
ולבסונה לפי מהפ' מורג החו שנה
לקחה לחקונת לסטר ולבסת על החת
ואתרי סן כיקש מהנשי המקום סימסח
אחוזת קבר ברוח לקבור את אשרת
כח שהיה לו מקום ידוע לחוזת קבר
לו ולאשרת ולכל סג' כח שלח ישארק
זר עמס והסימן לו ספי כגור כמכור
קברית קבור את מתך והוא לח ערבה

כזה חך במקום חור נפרד ועם כל זה
השתחוו להם ררך הוראה ושכח וז
וכיאר להם כוננו כאמרו ופצעו לי 4
בעפרון כן יעמד ירך ככר מעב
שהיה יושב ביניהם ואולי יתן ככסה
אלה המעשה אשר בקינה שורה חך
מוסר אהו כן מפני שהיה כנס לומר
מסור לי שדך ואז השיב לו עפרון
דרך התבונה וערמה והוריע ריעו
כמהיה הוא אהו ארוני שמעני ארין
ארכע מאנות שקל והוא השלב לאחס
על מסוע מפני היעוך והרחק חור
שאה לו כי אה כל הארין ולמדע מה
של הרחק את השעה הששעה דוחקו
נער למדע מה שאין ראוי להולך
מעת האשה מדקוד למקוד עם שני
נתחזק שם מדיס והחבר שם וסמוך

לחיתה

לחיותה קבוצה עך כח ללמד טעוב
מוד לקנה אחוזה כחן שהכנה ו
עליה ואפי' ברמים יקרים ואפי' לחזק
חיתתה כל שכן חסידים שהוא יונג נבט
ואפי' מקום טרשים וכל זה להוריע מעלה
הארץ מעלה ושכחה שאפי' מקוד ש
הוקחה לקבוצת חתום טוב היא מוכנין
מירים כח ששן וחכרון שבע שנים
בבניה לפי יושן מירים ורכות ז"ל
מחזק תפסת מעש תפסת תפסת מחובה
לא תפסת ויהי טריק חסידים כחשך חזה
כי עריתה לע עפרון חזר נתן לו הד
החיים שסוף ממעבד יונג ועובר
לסוף ככל מדינות וקיים חסיד כחשך
וערדים ואינן שלא נזכר זה כחשך
עוד לחזק מזה חסידים כחשך חתום
והספרים כי הם יהיה הארץ מפניס

בחכמה שהכל יורידן להתחיל עליו
כא שאם רז"ל חכר שימח הכל קרובין
הכל קורעין עליו הכל חולטין עליו ולי
ולקחצ דרעא מפע"כ כעו שפלאים מהם וכו'
מפני זה יסודל כל בעל דת שרמא מרין
החיים קולטת מחיים ולא יתעצל שדמא
קולטת לאחר מיתה חוץ אם אדם יסגל
מקנה לו להחזיק מערה כפולה לקבור
כי מאות יצתו מרד במרד ואל יחוס על
ממוט רק על כבוד קוט כי הוא שפלו
יתעסק בקבורת אשתו שהיא חומדו
ולכמותה בעפר ולכבוד כחיה וכמותה
כי אשת חיל עטרת בעלה ובזה יזכר
שהטח נפשו בחיו וכמותו ויעמוד
לצדק לקח המון כ"כ ש"כ ואתה לק
לקח המון עור למדע שראוי לכל
אדם שלם ולכל אב שלם ללמוד לבני

דרך יל שמה הדרך הישרה וירצלים
ברך מוסר וחסמה כי עיר פרו אדם
אלר ומחו מקבל כל יגרה יפה או כל
בערה ואז יקרא אב באמת לפי שהיא
היערה שבה יקרא האדם אדם ומנה
השלמות במדות ובחסמה וצריך לנו
לעור את סעו ואת כותו מחיינו להדרך
באנים ברך זה וספט זה ייערך
להסיוא לבנו נשים ראויים האמת
ילכעונו אנשים ראויים תענה כי כזה
העלם הטונה כמן האדם טעו כמ
שאמ ר"ל כל המדרך לבנו ברך
ישרה ומשיאן סמך לפתן עלו הכת
אור וידעת כי שלם אהלך וקרת ע
ולא תחטא ולזה סיפ הכט על אמת
שלם בחשתרע לקח חטה לבט חבת
חכיו אחר מות אמת המנהגת חטאי

כירן כסוד נאה כי האדם יעריך עזר
 כספקו ליעזר לפעול ולעבורתו עדי ערב
 ועל כן ייערך לכל חיש מדות שיהיה
 סמל המעשה ולתקן ירכי ענינו דבר
 זעל זה ~~לעבור~~ ~~לעל~~ יעזר וזול
 בעי שהוא מורה גורל מסל בעל חיים
 נל זה מונטל על האשה המיסלת הווד ^{המורה}
 היורעת עובד וערך בעלה ומתנהג
 עמו כפי המטון לה להיות לאשה רש
 השוקתה יהיה ומשול כה הממשלה
 הכמונה והיא שואהכנה ויכבדינה והיא
 תבדיט והיראות עבודת מלך ולזה
 השלם הכתום ויגדל שלם כיתה חוס
 לכניס הגטעס וכפסך מזה כשהאשה
 משתברת על בעלה ועומדת כנגדו
 שאז היא כולק טווד כווס סגורה
 וזה מפני שהמטוד המטון להועלת

מורה למה

המורה

מטון

המורס יכחיכט ויינערט כחוקים המיוחד
לחמורט וכו' כן המוסה שיהיה יפה נסוח
טעם בענין סתם שטל דעת וילמד זה
מאברהם אבינו שלם בהשתדלו לקחת
אשה לבט תענה לפי שדעה סכנת
כענין טעם שטעפים בזימה ולכן השכיב
חטרת באמונה לעשות מינוח התגל
לשם לעזרה ולזמן לו אשה שדעה
ראויה לכן יקח וישרבא חסמה ובעלת
כירות שוכנת ולזה כדקס ליכר מהני
והנערה היוצאת לשאוב רבו שמורה
על היותה אשת חיל והיא כעוב ווסה
תריזורה מהרה וילאח שאלתו ולא
רעה שישאב הוא או אחר כעבוד עור
משוב הכנה ששיל חקוק ללן הוספה
כעעס דכריה גם רבן גם חספוא רב
עמט גם חקוק ללן עוד לוח ינעשה

באזן עבד ונתן התורה והמצוה והתבטח
מעל הצול כרענה מטוב מוסרה להסתרות
כי ק דרך החכמים כפועם נסב וחטוב
ועלה עמו על שבחה בת מלך פנימה
ועמו חסה יראת יי' הוא ותהלל ויהיה
יסודו כל חיש חיל לשאת אשה חיל
והסיוח לבנו לבטרו עשי חיל ואנשי
חיל ונתר שלא יחל דעו כחזן מלכה
ואתשב עתה וטובה ארץ עיה ועלמה
כי יש ארץ שמדלת עשבים וסוהים ויש
שמדלת קנים כסוהים ויש מימחת
קין ודוד ויש מימחה פרי עין תוד
ואשר אין שרה על מים האסו מדע
הסוהים אשר פרו ככל עת יך ועוב
דבר כערו מה טוב ומדוח מים יפרי
וכל אשר יעשה יעלה ש' ל והיה כענן
שרה על פלגי מים

אין

פרקי הלכות ייחוק

אמר המחבר רע כ' ישלך הלכות
שענין הפרשה הזאת חלף בה לתדיר
בגמול הטוב לפי שיצד לכל מקבל
העלה מזולתו שיגמולמו טוב כפי המז
המעלה ההיא ויותר חס וכל ואפי' חס
יהיה המנוול הקודם רע ופחות שרין
לחיי לעשות עם בני אדם רק כפי מה
שיהיה האדם ויצד לכל חכם לב להרבות
בזה ססיוף חכמו על אהבת ייחוק לעשו
כי כחולת העין יראה שהיה עשן עמו
זולת יותר מיצדק ואין דובר כן רק עשו
היה נחמד אילו אהבת העלה הטולה
כל אדם בבכח שרוע כי האהבת האדם
על הסגת העשן קטנה קטין צמוד ואין
היא נחלקת ל' חלקים כי אהבת העלה
כאהבת השותפין והדומה לזה שורה

עבוד באה ומזד המין היכו היתה אהבת
יחוק לפסן כח שמה הסטן ויחוב יחוק
מת עשו כי יער בפיו והחלק הסטן אהבת
מנחה שבה נחח החו והטקס לנפס
נאות מאהבה תחלק לשני מינים "נאות
אהבת הנאה באהבת נשים והטייג
אהבת כעון והוא כטייטא המור
חבר טוב להורישו סתרו שיטתו כ"
השליסי אהבת מעלה מאהבת חכס זה
מת זה לחילוש כבחיט עינתו לא
כוסר חייטע ומזה המין אהבת רסקה
(ישקב כנה ועד שהפסן אהו ויחוב
ייחוק מת עשו ולא אהו חייטע מת ישקב
כח שח כחלאכי ומחב מת ישקב נאות
עשו שמה די כח הסטן להורישן
כי כל די שמקבל העולם מאחר רחמי
שיגלשו טוב כפי ילטו שמה ייחוק

אביו לפי שיהיה מקבל תענית צופה
מעשו על כן היה ריעט לאחלו טוב
בברכה צופית המפר מזו שבת ורעו
מצה והסכים לרשת רבקה המהקסה לו
הכנסה כי לזה נבראת האשה להיות
עוד כענין האדם והכל בדרך טמיו
הכנסת בתורה שאינו עומד תבלית
עובת האדם חבל הם ראיות לעם נבחר
כה (המניח המסון בעם הנזוהר שבת
הקטנה ליחידים קהעם הפוח וזה טמיו)
הסע' ורבה אהבת את יעקב הרואה
שאן אהבה שאינה תלנה ברוב כלום
שיאהבת מעלה (עיקר טמיו) בה סמך
(ואי שילה כח) שיש באהבת את עטין
כי עור כפיך נק אהבתה כי לפי מדומי
העובות ס' שיהפיר עליו הסע' ויעקב
אם תב פלח שלם כמדומי ויושב

היא סכבר

זה טמיו אהבת

תמיד כחלי החמה סוף כחלי סם
ועבר חמדי אורח הורח וידע ס רבקה
חטקת היתה חכמה ויורשת עתך
החכמה סו סוף ואל ותלך לרועת מה יין
ועד אולי יתק חכמ כיה מקרב אלו
עשו ומהא לו אהבת כרי שיקבל מה
חכמ חמה אורח ומכני זה כקט
חכמ שיעשה לו חטעמים כרי שיש
שיברסט ויתפלל עליו סיבא ממך
כרה צפנית דטל הסמים ומשט
האורח כרי שוימט פטו ללמוד ס סה
שהוא ירך לזנת ס לחי העולם
הבא נענש זה לכל הכרסת סכמו כמה
וכל זה לפי שהא שיהו חסדס חרי
הינד לחית ס ומה עורח אורח ומה
כל זמנ כבקשת מחייתו ולא היה ערך
לעשות ס לעקב שירע ס שהיה שלם

יג

ומסתפק כמה שיש לנו מכל עורח ועורח
ועשו נא עליו חיים טהרה סעודה הטהרה
והטהרה חשבו והשם ויבוא עמו חן הטובה
והרחם כפירוש בשמיטה חננו ערש
ואם הנה חשבו לחות שחש עני חרות
ברעב וענין ויגע חזק הטובה והענין
ולא נהנה כלום וזה הענין לי הכבוד
לחת פי שנים ואפי' חות חש שחש לי
יספיק לי מה שיש בחי חיו קודם חזק
לפי שכבר נאם ויהי רעב בחיך ועד
שרעת ירחק חביט היה להטיל חסון
עמו בט ונאם וכאשר נפך לו הנטה
שפוד מן שהנחה חטובה חילן וחוט
חריך לבנה מחיים חרד חדה חולה
וכסוף חח' גם בחך יהיה לשון חספית
כלום בחך הוא נחך יהיה ועם כל זה
שחיה כי עשו חפץ בנחה ועסק חלה

בג

לחנה

חנה

חַיִּיךָ שֶׁנִּתְחַקֵּת מִמּוֹט וְחַיִּיךָ יִיחָד כִּי
 שָׂא קוֹלֵךְ בְּבִיבֵי דַע כִּי נָחַס עַל מַשְׁחֵי
 וְחַד בְּתַשׁוּבָה עַל כָּן בְּרַס בְּרַס וְנִפְתַּח
 חַיִּיךָ שֶׁבְקָדִים כֵּת תְּמַחֲזִיר וְהַזְכִּיר סָה
 דְּבָרִים אַחֲרָיִם רַק לֹא הַזְכִּיר כִּי שֵׁס
 לְהִים אַחֲרָיִם שֶׁנֶּשֶׁר חֹזֵק בְּבִרְכַת
 יַעֲקֹב שָׂמָה עַל דֶּךְ תְּפִילָה וְחַיִּיךָ
 מִחַיִּיךָ וְרַחֲמֵיךָ לֵי יִיחָד בְּבִרְסָה וְחַיִּיךָ
 כְּאִשֶּׁר תִּרְוֶה וְפָרַחַת עַל מַעַל עֲמֹד
 כֵּן/ אֲחִיר כְּבִיחֵי שֶׁהַעֲשֵׂה טַאֲשֶׁר תִּרְוֶה
 לְשֵׁךְ יִרְחַק וְפָרַחַת עַל מַעַל עֲמֹד
 וְזוֹ הִיא רַק תְּשׁוּבָה בְּאִמְתָּהּ הַחַיִּיךָ/
 הֵלֵךְ בְּרַס זוֹ דֶּךְ טְוֹאָה חַיִּיךָ וְיִיחָד
 מִטֵּם נִבְיָא וְאִךְ (אִיִּרַע כֹּהֵן עֲשׂוֹ לְשֵׁךְ
 וְהַתְּשׁוּבָה שֶׁהַטְּוִיחַ לֹא יִטְבֹּא כִּלְעַד
 שִׁירֵיךָ רַק כֹּהֵן שִׁיטוֹן עֲמֹד לְקַבֵּל וְלֹא
 בְּבִרְסָה חַיִּיךָ רַק תְּפִילָה עֲלֵיךָ וְעַל

שֶׁהַטְּוִיחַ חַיִּיךָ
 וְהַטְּוִיחַ יִיחָד
 כֵּן

זרעם ועו לאדע מזה שכל מי שהולך
ברוך הרמאות דיע ועשו כירי שמים
על ידי רמאי סמיו מרה כעז מרה ולק
רמוי לכל מטביל להתרחק כפי יכלתו ודרך
הרמאות כי לא יחרוך רמיה יטרו ויד
ושחל להטעל מקה שומים וארוב כרוך
ונטוב לו לעז כמחן נכרה ועובר לחתים
מהיותו עמד בארץ בסכנה ער אשר
ירדה ה בעציו וחזירט לארץ ולחלרתו
כי אם יעבור את הדרך כמקלו וכעט
בשוכו לארץ והיה לטיה מחטת כמזי
שסיפר חנה על יעקב חבט כמות
קטונתו מכל החסדים ומכל החמס ער
מדה שסיפר חסנו כעצין לקוחי רבקה
בא לתודיע שכל מה שחירע לאכמות
יודע לפטס בכל עת שיחיו על דרך
אבותם ולתודיע חסרי ה וחמון עלתם

עוד כח להוריע שחיטת אדם לעבודת
היטחך והצנן למחר במעט הדע כח
שינצל מזה יותר דע ולפיכך העיר
הבנו על ה' המכות הטלחה שבקשו
דרך תחילה וערמה להטיל מחלה נכסס
נלחיהם ברעב ואעפ"י שהיו בנחות כסס
יה' כל עשותיהם לא מנע עצמם
מלעשות מה שראוי לעשות ולא רדו
שעצמם על דרך השם שהיו יראים
סמא ירחם החט לפי שהיו מדקדקים
על עצמם ומיחסים על המאורעות
על דרך הגזול והענין הוא השם
וזאת היתה חמדתם והיתה דמיה חידים
זה סוד וכב' גברו מטיח אומות של
שבין מיחסים כל המאורעות לחספני
הטכנים ואולי היה רצון אומות מדקדקים
היה למשפטו הרעה ולדבר החסם הם

כמ' כן ומה מקום היה עוד לשכל האדם
 שבעבר כולם אהים וברמות ומכר
 עדרם חטו' כענין הפירות הטאות כמ'
 ללמד ייחזק מביט השלם שיהיה לו חקקה
 יעזן וחקקה בקר ועבודה רבה במד' כן
 לטאות רבות ולא היה הפין להשקות
 המקנה של מכתות ממות שאדם
 של ובר' לרחיק המריבה כן חפץ
 וכין האחרים ער שהוערך להעמק
 עיניה משם לחקקה חזר ועם כל זה
 היו מריבין עליו על ש' ויהי רועי' צד'

ל

דארי הענין

פרט' ויבא יעקב

אמר המחבר דע שענין הפרס
 הזאת הפת' כמ' לבד' עק'
 סיבת החלומות הטרקים שהם מחסות
 הנפש החכמה וזה כשיהיה עיני החזן
 מהראש זך ונקי ובפך זה החלומות

הטובים והנא כשיהיה עינם הנקו
עבוד ועפר וזלה החלמות טוהם חזר
זה אין לסמוך עליהם כי זח וזרח
כספיהם והחלמות היערכים ראוי לומר
כי הם חלק מהעבודה סוף טוהם נבלת
טבאה חלם הלא רחאה ס אסמולך
לפי ידקתו חזק לכבן כלוקחו טוהם
מלחמת הוד מחשב כלבו מול הוד
מסורה עליו והיה הרב חלון כספק
ומהוך כן נגלה חלון מלחך כחלם
לילה והזהירו מליגע בה והוד ישן אמית
מה טהיה מסופק בו קודם טנגע סה
והוד התנעל כחמרו הלא הוא אמר לי
והסיכו המלחך גם חשבי ירעם שטל
ומחשוד גם חשבי חורך הוד על דרך
טהם זל כח לעוד מסיען חורך והבא
ליטמא פרחין ל וכולם יעקב אבי

על הס

כחלם

הנבחר שיהיו הענין הנבחר האחרות
בא להעדין ממשכות הירוקים בשל
השלמים שירצוהו תמיד מהמקדים הכנים
שיספרה אהט ולפיכך כאשר נעמוד
יעקב אביע מחביו ואמו ללכת לחן אל
לכן אחי אמו היה הדבר קשה מאד עליו
שיעזוב ארעו וכה תבין וילך אל מקום
חדד ועזוב כל קניינו ובעינו כיר אחרים
וילך בדים רקעות דגל מדי מפורסם
כמסורה נדבר מעטו אחיו עוד הירד
ידו סמא ימות בגלותו ולא יוכל לחזור
לדשה את הארץ העוסה שהכעוה הש'
לאברהם ומכור זה כאשר פגע במקום
הדוע אחר שישקעה השמש עליו לקח
תבן אחת מאבני המקום ושיד מראשדו
ושכב במקום ההוא ונח עזרה לו כחלום
סוף מדיב ארעה ורצוהו קצו עשהמדות

אם טעם עשו אחיו
לקח לו יום אשה היה

עלה

למדיע כי כל דבר לא יסור מהש' נדבר
מעד טלם בעלזנים וה' י' חסדו בעל
וחין דבר מדוע טלם וכל זה להכעור
הטריק ענין מחסבותן שהיה דווקא /
עליהם ודאצט הגדולה על יחסי
הארץ לרוב כבודיה וטובותיה המ' /
הדרסאות פטרו לכל חקט שלימות
חכמה שיזכר בה (אור באור החיים
ולזה נאמר לו הארץ אשר הנה טוב
עלה נשאר הענין למה שיהיה דווקא
על הליסט נאמר לו הנה אנט עמך וזאת
שהיה דווקא לשוכ אל מדין אכנת נאמר
לו והשיבתך אל הארמה הזאת ופתי
ידע כי המקור שהיה טוב כן נבחר
נקודת ויזע כי יש מקומות פירארי
בהם האדם רמים נפלים מאד וזה
לפי המבט העליון המטעם בו ולזה נאמר

למ

למ

חזן זה כי חס כבוד להם חזנה בן חזק
הגלה וזה ששן הסמים לעלת הגלה
ומה סג' וירא ויאמר הט' שהיה ירא
בעבר שטעב במקום קדוש הוא סג'
ואע"פ לא ידעת חזנה לה' שהם חזני
יודע לא חזני שנכב' ח"כ טד נדח ל'
הירוע שהתחיל בו מהרבר הגללי ותנא
חז' חס יהיה להם עמדי' טענת הוא
המטרה חזני' כמות שכבוד חזנה
לא ינטרף לבר אחר עמה ואחר כן
בקש ענין דפרט הוא סג' ושאר' כדך
הזה שהטעם חס' חזני' וקרב על
חזך וטעם וטען ל' להם לאכל בא' למו
שתערוקים יספיק להם באה ולא יבטו
היתרנות כלל על יעוד דן יבטו חסנה
שיזט כה לחי' השלם הבא וכאז' והיה
יז' ל' להם ל' חזני' ושופט וזמן ט'

ימי חייו סוף וכל אשר נתן לי כלום שאני
למי שאתם לקחת במקומך כי לך היתה
לית הכבוד והמעמד לפי שהכבוד הוא
ראשון והמעמד הוא הסוף וכל הרבירה
יש להם ראש וסוף וכן כל החספרים
וכתוב ה' אשר לו עבד עליוט סס"ב
לועקב מביט לחיה נוד ממוקסו ול
ולחיות חסד כמון עשרים שנה חל
חודש רמזי ללמד דרך ההנהגה השנה
כדי ללמד אותך לבני העשרים לעשר
ממע והוא הדרך הישירה שהחילת הנהג
בעל החיים לפי שיתורה לחמור
ולמשכמה רבירה מחרב כיום וקח
בלילה ולילה לחט ולתת ירשח חולה
ויחבש העטרת מוליס למרעה דסן
ושמן וישמרה מחיות רעות וכן הנהג
יחבב והמלך הקדושים מנהגים ירשח

ללמד

ללמד זמן רב בהנהגתו ויקרב ויפס
זה מל זה זמנע שיעקב מביע היהדות
להוליו בניס רבים שירשו את החרץ
הינד יג זמן רב ללמד ההנהגה לש
שטבע האדם שיטה מל הסרעל תמו
שירעל מנעוהו ולפי מלמדתו כאלו
כוחותיו ער שאתה תמה הקייבם
כעל חכמותו וצדוים ער שירשו
עב רוב כע אדם ויט ופינע ויהדע
לפעמים זה את זה כרוב מדינה וקטנה
בין חרשי העין והמבן התקדים המג
המקבלים הם מוטבעים כחכמותיהם
והפעם שיהיה טבע כחוסר ושורד
כל שכן אם יהיה יונח הטבע והר
מטה רבט ארון ל העביות היה רע
יען ירבו חרט וכן מוטע חר עם
כן אשר כסו טען לשלם וידוע כי ר

חלום

כי הוציא עין אלנו יישרת אלנו
מאד שישמר טוב ויחמול עלינו
עוד מאד יחמול על ימנו לפי ש
שופטים בן שון החסדן מידו מן שן
עזרה להכבוד אלוך וזה בענין גדול
שעריך לעינין בן כי ראשי ישראל כלם
היו רוצים ומתעבים בעלי חיים ועקב
באבות חסה בעבאויס רוד כולחכים
הש' הנחור כי שרץ עמו רעה להטור
שלושה אלה חרועים שהם כענין
עלמות מן שן ונתנו לכם חרועים
כלבי ולפיכך יקרא כל מעהיך חרעה
והעם המזקבל המנהגה כיען ומרוע
כי אם אין מנהיג לעם יעשה כל אחד
חפיו ויפסד הסדר ההוא אמ' ולא תהיה
עדת יי' כיען אשר מין להם חרעה
ולפיכך ברח יעקב שדה ארס ועבר

כיטאן בעבור תשה ושמוך את תשמו
 ובשתי נשיו כנה את בית ישראל ותשם
 את הויעא כגון חכות עבדים כגבוי
 שייטא סמנה כח/ שאח/ הסט/ וכגבוי
 העלה י"ו" אחר שאח/ ויעבור וסרל כג
 באשה ומה סיגרוך לרעה שתיגרוך
 הויערך לעשות תחבולה במקלות ש תוח
 דרך ישראל לחדר לבצל התחבולה מרה
 כגור מרה ולתועיא שפר עבודת מות
 וכן התחבול על עטן חתיו כעטין הל
 הכרבה והכבדה כרי שלח יהא חוטן
 טסר וכן חתיו לכל טבן לקנה לישנה
 הנק' תחבולה להיורה מוכנה לנרפה
 בעת היותו כרי להנצל בעת ער מוח
 רשעים ותגרת החטים ולהלכה כה עפ
 התרים הקדמים כגורו או להטעם למטה
 בדברים או כאלוהו דורן ומטה ולפניך

אל ליה בית
 זהו עבר טעמו
 אזה ויהי חסד

ותחנה

להם ככל מיט חטקה מלשון חונק" טל
עם שהשעב משחקה להם וילחור זה
מיעקב אביט בעשותו תחבולה להנצל
מיר לכן האדמי שבקט לעקור את
הכל ותוטרך לברוח מסע על כליהגור
לו ט פחד שיגזול את בניו ומה שזמון
ממט וישלחם חקס שז ותחלקה את
משכורת עשרת מוצים וה' יג' הסכס
עם היריק בזה לפי טונטג הטובד
ונחמק לו כאלום הליקה כדך קיערה
להיעל מרעב ואה' ע בשמך לך מדבר
עם יעקב הטוב עד יע וכן עשה
עם עשו אחיו אחי שירע שהיכילה
בית להרע לו לא סמך על תפלתו
שאין דך היריקים והחסידים לסמך
על הנס שראוי להם לחוש שמה יגמם
החמ ולפיכך סמך על חרצן נשלה

לו מכל סוּטֵן הנחמדים חיטלו כי כרכים
 ירכה הרטון לפעלה כח שנת מצע יר
 מעש רכש ועם כל זה חלק מחטרהו
 לשנת מחמרת לסכה שהזכיר והיכה
 המחמרת הטשאר לפלטה ומאן חלק
 החמשים והילדים ערך להסתחור
 לפינו והוא גם כן השתחור לו שבע
 פעמים חמרת רחוק עד הצע אלון
 וזה טעם מחמרת הטובה החמויה
 לנהוג בה עם החיבים בזמן שהשעה
 חשיחקה להם ורוע פל סיפור ש"כ
 שכא כרגה כא ללמדע תעלת
 הטבת מדינות או תעלת קינה חמויה
 הלא תראה שאפי' כמרווח הטבחה
 היותר לעשות החולה טובה עם המלך
 כעבר מעבר יבוק שחיה כן לפי הסוד
 מעבר הספקות והמטכות והבלבלים

ציונה ומצוד
 הירטן לפעלה

והעביר את כל אשר לו מהחל ועד
הוא לבדו עם שכלו ונתחבק עם מלמדו
כל הלילה עד שעלה עמוד השחר ונראה
המלמד כי לא יוכל לו נגע בכה ירט
עד סוף כף הידך מהחזקה ואז בכה ^א
המלמד ונתן לו ועם כל זה תפס בו ^ב
הנחו עד סוף שחרות הלילה שהטעם
הסלק הספיקות והמבטות העפלות
לאדם בשחרות המושכלות עם המוח
החודשות וכל זה החכמה מהטריקים
כדי לקבל ברכה מהמלמד אפי' בדרך
החכמה ונראה כי שאל מה שמך
סל' מעלתך השיב אז יעקב שחיה
מן בעל החכמה וערמה ואז השיב לו
המלמד לו כי אין ראוי מעט לקרא
בזה השם לפי שחיון לו יטק מענה
בזה רק כשם שורה על שדה נחלה

ספר שו"ת

הוא שני כי שרית עם צמים והטעם שד
תחשב עם המלחמים כל שש עם כג
אדם חפני שנתחג בערומת העובד
עור שאל וזמ לע מה סמך רל מעלך
במלחמים כמ שני כי גבול מעל גבול
ואז השיב המלמד למה זה תבוא לשמ
על דבר שלא כגול להשיג בעוד סחם
בעור שארה מורכב ולכן נאז ויברך
אזע שם כלום הכרסה הראויה שום
להשיג ומתוכה יוכל להשיג העלת
ראויה המלמד הטן גבריף בלא אמת
ואז תביל בשן וזמן טעם כי ראית
צמים כלום דואג על היד הידוע שחלט
בלא מחמצי ואז נאז ויזח לו הסמך
כלום שנתבאר לו בספיקות והמטות
זחתי עבר מה כטף והוא יעלם כלום
דואג עלהך הידוע שחמץ גבול

החטה כי יתן ויעלע דבר אחר ולזה לא
ימסו בני ישראל את גיד הנשה שנגע
בן המלמד לפי שבשינוי סרה סף היק
מחזקוהו וכמעט ביה יעקב טעמו לולי
הכבייה והסתירה ולפיכך לכל שבין
ראוי להלחם עם יינו הנמשך לשכנו
האדם העביר לעמידה הגנה ולקיום
המון טוהו חיפסו לקרבן לרשו כל
והאדם עמו בעמל גדול ובסטה גדולה
פעם ימסך אחריו ופעם יעמור כנגדו
ולפיכך יערך תחילה נערמה גדולה
סי להפעל ממנו אם לוח אם למספס
אם לתקוה אם להכעב לפטו דמך
ידוע כי כאשר המלמד יקום להתרוע
את העיר וללכוד יקום הילך המסכן
כנגדו ומלט הוא את העיר כחכמה
והתבולתו ומעט מעט יגרשיט ואז

התקום היתה מהטעם מכללם
אולי הדבר דורו שם אחין השנים
אעפ"י שידע כי הש' ית' הוציא להטות
כדומה בחזן והיה קסה בענין סעודת
המלכות היתה למיין הש' ית' ידע מן
למנוחה והיה לו כולם הליה סוף
המלכות השלם והמלכות לרמוז
לדבר סוף השלם והיה לטול והעבדים
שלם והיה לה הכמות וה' כי הוא לטול
הטעם כי הטעם פתחה כח' ס' והנה
יא נצב עליו ולא ינחם ביד המלכות
השלם והיה לה כולם וכדומה מל
הטעם כה דעמו והמלכות חזונה
סלימה בהטעם ונשא רגלו ללכת
לדבר ולא חזק עוד ועשה מעשהו
עם לך עם שסוף הכת' וכדומה
סוף לטעם השלם לטוב לדבר

ויעקב
אש"ה

ככל לא היה לו ערן ה' ספרו לו וד'
ולגטיו ולפי בית ולפיך אמר ועתה
מה העשה גם את לביתו ואמר ער
לרעותה העין ולשמה סמסר בתולה
וסייעתו מן השמים כמקלה וכזולתו
עד שהיו לו עין רעה ומיד עלה
כרמנו לחזור לחזק ולפיכך נראה לו
ה' ואמר לו שוב אל ארץ חבונתך
והיה יודע במדאי כי לכן לא יעלה
ללכה ולפיכך עשה מה שעשית כגביב
דעת לפי ערך שעה והיה חלק כפי
יגלו במדונה ושם את פניו הר' גר
הגלש להסגב כי חפץ לכן אם ירחק
אחריו וקודם הגיע לכן והש' שומר
עמדת תמידו כדו אליו כחלום הלילה
לפני יעקב והואו מלעשות לו רע
והיעלו מוחו ושכ' למקומו ויעקב הלך

לך

קכ
עב

לחדט ובלסט חשב לו מחשבת אמת
אולי ירגיש עשו אהיו ויכח לבטוח
על בנים ועיד פגע בן המלכות
לחזק אהם לבו שלא ירחקו ונסל
זה גבר סח הדמיון עליו ותיה מחזק
בלבו אולי יגיד החטא והחלק ההס
ההסגחה והמנע ההבטחה והניגוד
לשלוה מלכותים אל עשו אהיו ורחק
ומנחה מחדש היה בידו מכל מין ומין
ודברי כבוד ומסר שם כפי שלוחיו
והביטוח גדולה ועבדה המנחה על
פניו והוא לן כלילה החוץ במחנה על
שפת הנחל הנק' יכוכ ועזר היה חזק
מבדחור בלבו כשהחזר השלוחים ואם
הנה עשו יזעזע לקדחתך וארכבע מחנות
איש עמו והיה חזק וזה יטקד לכל אילן
לולי שד עבדך לעשות עמי מלחמה וזה יטקד

ברצונן להעביר את כל אשר לו ובנו
ונשיו את הנחל כי הוא פן יבוא שמו
לאלה ויחיתם על שפת הנחל ירחם
ולא יוכלו לחלוש לעבד את הנחל
במדינה ולקחם והעבדים לאו לאו
הוא בעיניו כלילת וחר עור לחקונו
שהו פן לשמוע ולדעת עור חרשית
עשו אחיו אם יבוא כלילת והיה ירח
מאר חרש סעס מחשב כהכטחה ש
חכמה כנה השכל ופעם מחשב כטחה
אחיו כי לפי כה הרמזן שצב כי וחר
נראה לו בחלם שלטונה שהיה אוש
מחשבך עמו חרה כנגד חרה לפי
מחשבתו עד עלות השחר הנראה
אחר סוד שחרת הלילה והטעם כי זמן
המחשבה הטובה מעלה מנע מעט
אחר סוד כלכל חנה הרמזיני והיה כי

לא יכול לו הטעם לא יכל כח הרמיון
לשלע לגמרי על זכרון וזיכור המלך
המחשבה והטל אבל טעם בקד
יריבו כלום שבע מעט המחשבה
והפירה מוקדמה ומפני זה מחטא
הרמיוני טעם הדבר לירמיו יריבו
אחריו ללגות ממקום למקום לבין
האומות ולהיות הולכים כפסחים
ועלפיד עד שיהיה לה' השמש
שלמטה ולסוף תפסים את האומות
במזקה ואיך משלחת מוכן להיות
לענין ער שיהי מזה ולקחם את
כל מנצחם והוא תרמון שבא במחנה
הטבחה לא אשלחך כי אם ברכתי
וזה שני מה שמך שפרין האומות
לשאל לישאל ולעל להם אין ראו
לקדוה שמכס בטעם אחר ובמדת

השיח

או בשם מרחוק ועקבה רק בשם שרה
 מולכת ש"ט וקורא לך שם חדש ועוד
 כתיב וקורא להם מלי הטרק וזהו
 כהני י"ו תקראו וכוננו כזה והטעם
 במעבר יסוק מעבר המטות והכלל
 כ"ה הפוק הפוק" בוקה ומכונה ועם
 כי שרית עם לחים ועם אנשים וטעם
 בשמים תחשב עם המלאכים ועם כ"ב
 אדם וישאל יעקב בעברין ישראל לטוב
 לאמר הטעם לומר להם מה שמכס והם
 משיבין אין לך שם כי את קחום לך
 ואין יעקב כל מדים על מוח ליעקב
 וזהו רמז ויבדך אמת סם הרי כרוב
 לך בביתור רחב סיפי הטל במחמד
 ויאתר יעקב לתי ויבדך אמת שם
 שהטעם כל ספק היה במראה תע
 הנבואה וטעם רמז לעמוד לחזק לבני

וזהו שם
 למה שכתבתי

יעקב ורמז כגד הנטה כרד סג וצר
כרזל ערסר ומתחך נחוסה וטעם
הנטה ששכח תורה להיו ונעתק
ממקומו ותשש כמו ונשרה וברדו
והסוד שרל צד הנטה קשר הכחוד
שלשה הנפשות והיומחה המטמחה
כל דבר מושל ודעו וז' וסך כן ע'
עקטן פי' כן ענין אחר על דרך הפלוסו
כפירוש סוד השירים שחיבר" ופעל
המלמד פי' כן ענין אחר וא"ע ששכח
פנים כרעה חין המקרא יונה מירי
פסונו לעולם והמשל כפשוט המקרא
גנה האל והמודש בעלים ובנפיש
והנמר שכמקרא כפרי ויש ממש
טסר ויש בשל ואוי לאכילה ואם
חילן חין ענה וחין פח" ואם חין פרי
וענה יס חילן וכן הפסח"

החיה

פרט וישב יעקב

דע ישטעך הלאים שכבר באר
כפרש הקדומה הענין הכלל שפי
הסת' בה ועד הענין כפי חכיקת
המלך עם יעקב חכין במדומה
הנבונה כביאר רחב ומה שבא כזו
הפרש' כסיפור דינה והנמשך אליה
כח ללמדו רבים טובים כייניחות
הבעלה חנה ומה רביא ליה מכשול
עוד למדע מזה מדרש הסכל בערת
היעצר הוא שמומ' והחריש יעקב עך
כמה עוד למדע שהקדומים ראוי להם
שיחס לים על חרפת קדומים ואחרי
כן הוריע ענתם במדומה לפי שלח
מיטאו דרך נקמה רק בערומה ובמדומה
וזו המועטה היה כל אחר מכלי המלך
המלחמה לפי שמומ' (הרוג הרבים

הכלל

השטופים בזה צד צד זה הרחוק
הבטל שיהיה קשה מאד בעיני היריד
חסני שהפליא בנקמה והחיות עוד אחרי
כל ענין חסד המחבר ראוי לכל חסד
טיטון לבו לשמים ככל מחשבותיו
זבל מעטין ובעסקיו ואפי' בעסקיו
זוכו ובמחשבו ומשקיתו ובתשימטיו
והוא שישים כוונתו בכל עסקיו למען
היריד לעמידת גפן מאכל ומחמה
ופותח בן וכן ישים כוונתו בתשימטיו
לקוד המון ולהעמיד גפן בפריאות
בר שיוכל לעבוד כראוי וללמוד רפת
קונתו ולעשות מיתתו באהבה וכה
הזכר נפשו לחיי העולם הבא ור"ל
אמ' כל מי שמתענין לעס' שמים כל
מחשבותיו רבונ' שג' על חל' דהכ' ^{ענין}
ויבטע מחשבותיו ואומ' כל דהכ' דע

יבט

וידעל איה דעם אפי' ברב עבירה
שדויה בן כהנעסקו בחוש החושש
שאין במעשה פחות ממנה כי חרפה
היא לו וידוע כי חסנה נענה כלב
האדם אבל המעשים כירי שמות און
וכבר אמר הכל כירי חון חירות שמות
שדויה בן שלא נסתלקה מחשבת הש'
חמשה האדם לעזר ער שיכול לע
לעשות כל חפיו ורעו כי פעם יש
לו מזנב והמזנב הוא מן השמים
כי כמה פעם ישטרל האדם להועיל
לעצמו מן לאחרים ותשוב התועלת
לצדק מן ירבין להזיק וישוב לתועלת
הכל מזה הש' אשר לו נבטן עלות
מקדים להפ' מחשבת רבות שיש
שיבטל המעשים המכונים של
ישלמו לעולם אם לא תעלם המחשבה

אמר

עמר

עמר

עליהם כי הוא הסיבה החזקה והמחזיקה
 סוף המעשה וזוהי הש' והמורה
 חזן להם מאצ' כי הם כלב ורחמני ^{בלב}
 לבא בעי ולפיכך הסכמו לה' טהורטון
 כוד האדם סוף ש' דאז נטה לפסך
 וכן כח כפי היתרה מוקט לעצת
 טוב דע סוף דבר הטנה לבד היו
 כד' שמים הלא רחוק שמשק היתרון
 לפי הסודות אכן עליו להפיל
 באהבתו ולומדו קטאו כן מחו עד
 שהפלטו ברע לחוברו לעם אשר
 לא ידע לשונן והמחירה הם חטבה
 להעב והלחים חטבה לשונה לטוב
 ולזרעם וכל זה היה מפני המחטבה
 השלימה של עקב שזהו לשם שמים
 לפי שרחה כבט דרך טובה ומוסר
 והסודות ללומדו דרך החכמה אם כן

לכל כפל סוף
 שרש שרש
 החכמה ש'

החדש אכל המעשה
 היא כד' שמים

לא תעשה מחשבת אחיו לרעה עליו כי
 הש' חשבה לטובה להחיות עם רב
 ברעב הכבד כריוח ולא כממיתם
 וצדק שעמדו כל ימי חייו יוסף כבכור
 גדול וכמנוחה וירש ויעתמו כמאד
 מאד ער ה' שהרבה הריא היתה סיבת
 להעבדים כפרך וככל עבודה קטנה
 והעבודה הריא היתה סיבת שיטות
 אל הש' ותכללו ויוצקו אליו ער שמו
 שהראה בעצבים בהם כמו על ידי
 נאמן בעשיית הנפלאים המוחממים
 אמרתי הריא העלם והגדול והעשש
 והעבודה הריא היתה גם כן סיבת
 לקבלת המורה שהיא הנשלת גדולה
 שאין לה רמיע וכאשר תבחין אורח
 מרחש וער סוף תחייב שהמקטון לחדש
 לא ייתן לפועל מכלת ריען ואשר לא

הכל טו

היתה בו הכוונה נחמתי יתחא לפועל
שלם לקיים מה שנת' רבות מחשבות בלב
חייש' וכן סיפור הפת' כיהודה עם המצ
בא על דרך זה סודרי כיון להקים זרע
מבטו מתמוד ולא עלתה בידו אצט' ש'
שכעטת היתה לטס שמדים כזה שמדע
שנחם כירי שמדים לעצמם ולפי כוונת
הטובה שלמו לו חלאך מן השמחים
ולא פרע ממדע על זה וקיים זרע
מתמוד עד שייעז מה זרע ההוד'
דוד מלך ישראל אשר לו ולאדען הוא
המלוכה לעולם ויחמד עתיד לכוד
מלך המשיח וזה הטעם נבטמו גם
כן במעשה אטוס פועיפר שכונת
לקיים זרע מיוסף העריק רק כונתה
לא היתה שלמה ומסחנה היתה
כטות לכה אל התורה הכמה אלה

כמינה

שמע לפי יזפי תואח וכאשר נדנע
הרבר מזנה סקנה המוח תאורה
הטרכת אל כוונה הטובה ליה בנה
וכזה חעשה כח שכע חס שלמה
עם רוד שהראה הסע שיכנת החל
הראשונה היתה חסידה דפני שעה
אל המוח ועשה שלח כחן ולזה
נענשי עליה עונש גדול מה כחה
ומסע זה מה הנער הידוע וסמחה
שהיתה כוונת שלמה וטובה יתח
מחנה שלמה וזה הטעם ענינו בחג
המזאביה שכונה לקיים זרע מהחשב
הנכבד כענינו ולפיכך חין ראוי להם
שישים כשר זרוען ומה ש יסור לבן
ער שייסמוק על מחשבות האדם
ולא עלמה גם כן כלב אדם משכיל
שיסמוק על הש' כלב ויאמר שהל

ויהי עסק סוד
של האנשים

כח מוח הש' שאם כן בעל המעשים
 האנשים מעים לבעל ותבטל תורה
 ותהיה לחק כל מוסר ולימוד אם הכל
 כירי שמים ולא א' דרך דק יצדק לכל
 מוסר ללמוד ולעשה ולקבל מוסר ותורה
 מהמוכחים החכמים ועינה מהיועצים
 הישנים למען מדרך ברוך הישרה
 לעמידת העוף ולקיום המון לא למס
 תרועה שיהיה מסרון גרול לפני מוסר
 והם סיבות למעט עיניו מהאדם יסור
 כח שנ' לבר זה מרעאתי אשר עשה ^{הא}
 את הבודם ויקח כי ימנע השכונתיו
 כ' שכקט לא ישיג רק דמיון גמור
 ועינת הש' היא תקום להם למכל וכני
 ללבוש לארוב אחר לפי שכחה לבר
 יספיק כי כל אשר ירבה האדם עשור
 ונבסיה ירבה דאפה ונער היגיעה

כאשר לא לו וכבדו מזה שיהיה יד
יבדוק לו יחסד מה שיחזק לו ויבא
מדרך התורה וישאב לשון ויבא כי
יוסף היחיד היה בעל חיות וצדוק
החיות ועומת ומה שג' ויבא יוסף
את רפתו רעה חל אכזבס חית גנאי
כי לא נאמן עליו ויחזק יוסף כח' שג'
במקלס סניעתי דבר הארץ רעה
והוא מפני שהיה בעל חוסר שהיה
חזה כחיו כג' השפחות דבר של
כחונן אפי' דבר קל היה קשה מאד
עליו ולזה הוסיף להוריע לחבו כי
שייסר חרב ועד נאמן מפני הקטנה
חזב השטחה שמחה כג' השפחות
שמש להם כח' שג' והוא כעס את כג'
כלתה כי את ישראל אחיו כג' הגביות
לא היה דבר רע חילון ולא קשה עליו

לענין

עליו

וזהו ויבא יוסף מה דבספ דעב ויהי
מחשב כרעמט חזק רחוי שיכל שימחול
הכסיל על החכב הלא טוב ילך מסך
וחכב "וכבר עלה כרעמט פעם אחת
שעבר בזמן הקיץ על הקוטרם
והמחוסף הולך מחריהם ודקה לומר
למקרה כעז אדם חסד כבוא עתם
וחספן חל מקומם על ידי המחוסף כי
כל הכשר חניד וכל חסו כעין השדה
היה מחשב כלבו ואזל אס כן מרה
תעיל חסוה לחסד חזר שיקדוהו
במקרה הכסיל ואז חזר החלום הערע
כפי מה שסיפר התורה עליו חניד
חנחט האלמים אצפ טיהענין שהק
שהקדמט לא נזכר כגדה מלך
החלוד ירעט כי כן היה כח טל חנת
חלכא רעיון על משכך סליקוסח

החלמות כאלמות להודיעך שיש ליה
מה קיימת ונשמרת ונעבד וכל חלקי
החלמות משתחווים אליה וסוים אלי
משמעתה והיא העריפאת באדם כחיו
ואחרי מותו ולולי זה לא היה קיימ לעת
המורכב מההפכים נטן ראוי להיות לכל
עם ועם מנהיג ושופט שינהיג אותם
ברוך העובד והישרה וכאשר סיפר
החלום לחינו השיטתו ורך נגדה ונתן
החלקך תולך עליו שהעצם כרעונו
אם כושול תמשול כן כחזקה ועדי
פעם שנית כאשר הסתבל כסוכי לכת
וראה שבעלים לית מזרח ושוקעים
לית מערב חשב כרעונו כי השם
משתחווים סוף לקונם ופושין ריגוע
הדוע בחמת כייש להם ערן ומנהיג
אותם על סדר ותם סדים אל משמעת

וההון זה מחשיבה רחוקה החלום הסני
הנזכר ויספר מדתו חל חכו וחכו גם כן
השיבו לשו גערה ותהי הכח נטו וש
כל זה נטוה ללכת אל מחו לרחוק את
סלומה לא עיסב כרי לקיים מצות חכו
ומיכן עיניו חטפ שיהיה יודע כטעות
אחי וקנתה לא נמנע ללכת וכרח
כברוהו וכעבור שקיים מצות כיבוד
אב ואם שני בשמחה לדעת יאריסן ימין
ולמנן ייטב לך השיט לו מן השמים
האזיטן ימיו מדה כנגד מדה יולסן
ראוי לכל עבן ומסכיל להתבונן ולהסכל
בספר הכלל לויסך עם אחיו ופחות עם
אחיו כן החינה שהתקידו על ביתו ועל
כל אשר יס לו ונטמר מאשת אחיו
סלה לוינע כבולסן עזרה מן השמים
ער שסיסס יחדו חל הכר המסילתו

סגס

הכר מה שאירע

יבא יס

על ארץ מצרים ולפי שמושל על יצרו
והסריעו תחתו שימחוו מדון ומחול וקראו
לפניו אבדן ולפי שלא רעה לרוב מה
מרבב החסד הרביננהו במחברת
המסנה ולפי שהרעב יער והשביע
שכל היה סיבה להטיל כל ארץ מצרים
וארץ מצרים מהרעב וכעבור שלא רעה
לפניו באשת חזונו ולא להכך ולא לשון
נאמן עליו ועל פיך יסוף כל עמי ולפי שלא
רעה להסריעו עכב לעז תודת מדינות
לפיכך נאמן ויסר המלך את עבדו ממל
יור ולפי שהנהו כגור חיל אשת חזונו
וכבר מפניה נאמן וילבש חורץ כגור
שש והעבד שהטעו ינאחו שלא לפיין
ביופיה כפניה וישם רכיר הזתב על
ינאחו וכעבור שישחחו בני השפתות
שחוש לפניהם נאמן ויוסף הוא השליט

על הארץ ובעבור שסבל סגרת אחיו
וקטרוהו והתנגד עמו כחמה והם
היו עמו בהפך זה טמו עליו הנתיח
כזה ובעבור שלא ריג אחיו לדבר
אדם בשלום קראו לפניו אבנך ובעבור
שהפשיטוהו כרעתי הפסים טמו וילבש
אורג כגד שש ובעבור שסבל עול
מחנים קשה טמו וייסס רביר הזרב
על יגורו ובעבור ממונתן בבית אל
מרוטו נחמו חמה תהיה על כידו ובעשן
יראת חטאו הגולה באורו כי זוך חננה
הרעה נתן לו חסנת בת פוטיופריע
סן חן לאטה יהיו חסובה ובה תשוב
וכל זה מידה בעד חדה כי ל גמולת
יה שלם ישלם ראה והבן כמה תועלת
למדנו מזה תענין ססיפר הכותב באזה
הפרטה הקטנה הגולה בעניינה ולן

כדווי לכל חרס לבסות טוב ולכעור
כילו כמ' שני כמ' ביל' ועמ' טוב וטח
והרעב על יל' וטח/גל חל' יל' ודק
וכמ' עליו וטח יעשה
פרט' ויהי מקדץ

אנך המחבר ידוע כי המלך הישר
והחסיד כונט רגזר להטח
עמו כטק ויוטר ומשפט ודחט סלח
וטובה וטח רחמ' לשכב גרול סל
כאן ובחלקה הזה הרע העל חוב
את העל כי חוה חמה לרעב גחל
כאן וכבר טרע כי טלס טעל חוש
ומשקה את הארץ כי המטר חוה
יחד לא לפעמים מועטים וכמ'ד
שיצבר מימיו היה שוכב גחל טחמ'
וכפך זה טעט יחסו ויש להם סימני
ידועים כזה ולפי מה שיעלו המים

מעלות ידועות ומפני זה היה פרעה
מחטוב תמיד על השוכע ויהא מרעב
כי אין לקיים למלך כלא עם ואין קיים
לעם כלא מחיה טובה ומזון כך נראה
לו כחלקם הלילה החלק הידוע (המורשע)
מה שהיה לעמור לפי מחשבתו וכל
זה עבר כוננו הטובה והטובה
שהיה רודש טוב לעמו תמיד וקרה
היה החלק לפי אמת אפי מן שא
שאית חכם לפי ראיות הפחות והטובים
הן עתה הפרגון מחכמו כרי שידכל
הענין שבו וכרי שיהיו חכמי ואחרי
וטיפולו כיומי הרעב הכבוד לפי שהפע
ענת רדת מל מחרים לפי מה שנגזר
לאברהם חכום בין הכתרים והשית
הקדוש רפואה למטה ומה שסיפר עליו
הכתב ויהא יוסף את אחיו שאט עסדי

שנגטוה להם כנפרי ושאר הענין
 חייט ציטוי בחוקו רק שבה גדול לפי
 שרעה לרעת כונתם אס הן מסכמים
 כולם יחד ומתנהגים כחמה זה עם
 זה וכבר נאמ' עליו ויבר יוסף מרד
 אחיו שהט עם פאשר נדסחו כירד
 חכרים והתנהג עמוס כרך חמה הם
 עשו עמו בהסך ומפני זה הקטורה
 לשאל עליהם ובקש לרעה צם ק' ל'
 שלהם חכמה הדקן ושלעז אחיו הקטן
 חס הן חקטמים חותק ושונמים חותק
 ולרעה צם ק' חס נחמתו ענ' חרד
 שעשו וחזרו בתשובה חס לאו וכבר
 אמ' חליתם תחילה שלאו חכם חמד
 וכל זה מפני שהיה נבסך לראות חס
 אחיו כן אחיו וכאשר שחזר חזרו
 בחזרה אבל חסמים אחט על אחיו

סיועש

שאר הענין

ידע בודאי כי נהרעו על מה שעשו
ויעה מיד למלכות את כליהם בר ושאר
הענין והם הלכו והגזרו להם כל המאורע
וכאשר הם האוכל מן הבית והיורט
להזר פעם שניה לטמור בר יורה
שיקחו בידם חנה ומטנה סוף וזה
בענין אחיהם ויקומו וירח מרחמה
ויעמדו לפני יוסף וכראות כי החיזון
הסוף המדע כי אחיהם ידע
ואמנתה ויעה מיד לטמו עכר
להבן מאכל ועשה תחבולה למל הוא
לברו והם לברו כר טלח יכירוהו והן
ומניעו להם טמון אחיהם וכאשר
היה אחיו בן אמו נמחו חמו חלן
יבוא חודת ויבך עם עור בקט לעשות
תחבולה חודת לשום קביע כפי ל
חודתה בענין אחיו לרעת את אשר

לחמה

טמ

בליבם עליו וטאסד ראה כי קרעו /
 בגריהם והפניו עיניהם עליו להיותם /
 עבדים באמרה הטע עבדים לחורג /
 השיבם רקך עד מה ואנ' אשפ' שהרין /
 נקח זה כשהאחד מן החבורה חוטא /
 כולם וירפשו' חללה לי מעטות זמיר /
 ושאר הענין האם הלל' וכל זה יורה /
 על חמדתו וערמתו הלא תראה כי /
 אחרי פטרו החלעס אל פרעה הכניס /
 עיניו לתת עינה לחלק ועברין כמה /
 שלח שאלו ממע' ש' ונמה ירח /
 פרעה איש שבן וחכם וכל זה לומר /
 חמלתו על העם ואחונתו הטובה ועל /
 זה נא' עליו הבריתא כזה יאנו' חין /
 שבן וחכם כמך שהטעם חין שבן /
 כמוך למען החלמות ואין חכם כמוך /
 לתת עינה בקונה חמת שהקדים שבן

כדי להכיר עליהם /
 לנבט טונתם סתם /
 וזה יורה

לחכם שדוניה בו איש מעטכע חותב
מתבטת שמכין דבר מתוך דבר
ומדמה דבר לדבר מעיטת פלוג/ח
מכח הכתב חכם לפי מה שלמד
מדבריו דאח והבן כמה תועלת למד
למדט כמה תסיפור ולפן מאו לכל
מדי שלמד מוסר ומכמה ומדות
שכות שיעיל לו בכל זמן ער היעשו
למעלה דמות נבונה כמו שהושל
המדות טובות לוסף הטיק כהיות
עבר בבית ארזנו וכו' כן מהירט
בבית הספר שמחב חזות על הא
האסורים היה מוכר אותם בכל יום
ומחזק את לבם כרפאים טובים
ומתבסק כערבות ומשחת אותם
כל אחד לפי כבודו עש' בעל גמולת
גמולת טוב כל ימי חייו וכמות ער

ששמחונו אנשי מיצרים בחורן עב
המלכים והפלוז אל ויטא מיצרים
חת עימחותן עמהן והתעסק בזה
חורן הנבאים ער שאחזק זה היה
הולך עם החורן הידוע הנק' ארזן
בית יוא ער שקברוהו בשכס והטע'
קברוהו שם להודיע כי היה יוא חטי
לא כנשי טס השטופים כזימרה
שעית חת דינה אחורט לעשות נד'
עלה מישראל ודי בזה חרפה גתלה
עלהם ושם גתל כחק היצחק שהי
חשת אחינו החטובה והנכסרת אל
מבקשת חסות לשכב עמה ולח רעה
ועבדנו חסות יחזק להם לא חסות
דבר אחר ולזה קברוהו כמקום הידוע
מדה כעג מדה עם שנקבר ארזן
הנבאים מול בית פעור ולכן נאז חסות

כלי רא ים האור סדרון י"ז

פרשה יג"ט

חמר המחבר ראוי לכל חכם לב
להתרחק מהערכות ומתקופת כד
כפי יכלת ויחזק ט ענין הערכות
הוא דבר שמתערב אדכ כן עם אחרים
לא יעריך לו והוא משעבר למלה
כבר הלכה על מה שילמדו ולא יגיע
לערב הטובה כלל והמחזיק עצמו כבוד
זה יטען לעיתים מפני סיכנים עמו
כשעמד כשכיל אחרים בשכיל ש
שלא ירע לפתע חובם ולזה נזקק
אל רבי בעקצי כן וכבר קראו אותו
החכם חסר לב מאן חסר חסר לב
תקע כן וכשיעמוד האדם להכנס
עמו בעמד קרוב לו יהוב או זולתו
ישתדל בכל יכלת להיטל שאלה חס

כפיוס אדם כשודרה אדם כהכנעה כח
 שכל בני אדם ערבת לרעה תקעם לזר
 כפך ושמך הענין שודרה כי שיכנע
 לפניו ויתן גזרה וקצבה לרעה שהיא
 המלה כח שיחמול עליו ויחדך לו
 הזקן ער שיכול להכריח הלוה לשלם ויערן
 כזה שיתן עינת נוכח האמר הוא
 שיכנע לפעול והשע שישתל בכל שון
 להיטא כל זמן בהריונות שלא יכנס
 פעם אחת ערב כח שכל אחיו אל תתן
 שנה לעיניך הנטל כעבד חיד וילמד
 זה הענין חמה שסיפר הכתוב על י
 יהודה שהכניס עיניו ערב כעבור
 בטמן וקבל בעיניו להיות חנוכה כל
 עלמות אדם לא יביא עיניו ומפני זה הפנים
 עיניו כסטה גזלה לרוב עני הארון
 החושל ברבים קשים תחילה והיע

גלו

הרברים אחרים והזמר כהם תחיות
המזמרים כי עכר ערב את הנשח וזמ
ונפשו קטורה בפשו ועור זמל כי
אין מעלה אבי כל זה מזמנו תחנות
עובה דרך הכנעה בדברים רבים
שמעודים חמי האדם וכל דבריו
היו דרך מוסר והכנעה כדרך דברי
העבר עם אחינו ער שנבחרו חמו
שלטות ולא יוכל להתאפק וזאת
התחבולה הטובה היתה סבה לחמלה
יוסף השלמה עליהם כי אחר שכתן
אותם בבנימן אחיו ירע סונתם
ולבם הטוב לפי שדואה שלח רמ
ללמה בלעזר ויחזע כי הם בעל השואה
לפי מה שלח בזכרם יוסף פרעו
בהתחמיתם להיטיל בנימן מהאריסן
עבר ומפני זה נשא קולו בבכיה

עַר שֵׁשׁ־שָׁמַר קוֹלוֹ לְמַדְמֵן הַמֶּלֶךְ
כְּדֹסֵד הַמְּרֹדֵעַ חֹלָהִים וְחַיִּים בְּהַלֵּךְ הַמֶּלֶךְ
מִתְּפֵי הַפְּנִימִי וְלֹא יִסְלוּ לְעִנְיָתוֹ וְחַיִּים
הַיִּצְרִיק בְּמַחֲדָה כִּי מִשִּׁשׁ־בְּיָמָיו
וְחַיִּים וְשֵׁשׁ נָח חַיִּים וְחַיִּים לֵאמֹר שִׁשִּׁים
טוֹמָמִים מִתְּפֵי שִׁירֵעַ שְׁחִיף וְחַיִּים
עַל מִסְדָּתוֹ וְחַיִּים עַם שְׁחִיף כְּלִפְנֵי
עַל הַיָּד דְּכֵר רַע הוּא סֵף וְעַתָּה חַיִּים
הַבְּיָמָיו וְחַיִּים יִחַד בְּבִיטָה וְשִׁמְרֵ
הַבְּיָמָיו וְעַם כֹּל זֶה הוּא קְרִיבִים וְעַם
וְעַתָּה לֵאמֹר עַר שֵׁשׁ־עַל יִמְחִי בְּיָמָיו
חַיִּים וְיִכָּר וְחַיִּים שִׁקֵּט הַמַּחֲדָה לְבָב־
כְּדֹסֵד חַיִּים כִּי הַדְּבָר הוּא זֶה בְּבִיטָה
מִחֲדָה חַיִּים יִצֵּעַ עַר עִבְרִי לְחַיִּים
מִחֲדָה כֹּל חַיִּים חַיִּים לְפִי כְּשִׁמְרֵ
חַיִּים הוּא כֹּל חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים
לְפִנֵּי חַיִּים כְּבִיטָה חַיִּים חַיִּים

עבד

הרואה כי יעקב מביהם נטהצור
לו עוד יוסף הו וט הוא מוטל כל
צדיק מוצרים לזו האומין להם כרוב
המסמטלה וברב החיים היה עק
מסופק ולקן עמו ויפג לבן שהמים
כפוק והלשה כמ ש"ט עלן הפוג תורה
עגולה וטרסה וטראות העגלות
שקט לבן וטר מומע הספק ט היה
יודע כדאי ט העגלות הנגרות
בבן הסוסים מויטאים מוצרים
כמחיר גדול במדת המלך ט חפוי
עלם מרס חולתם היו מויטאים סוסים
מחצרים לערך מרכבותי ט חור
מהם כפוק כמ ש"ט והעלה והטרי
מרכבה מוצרים כשש עמות כפוק
לפי שכל מרכבה עריכה ר' סוסים
וזה שאמר ר"ל שרמו לו בעגלות חפני

שיהיה לומר לפניו כשעבר מוחט כל
 בפרשת פגלה ברחוקה היתה סוד גדולה
 ופי' לפי שכל עליו טוחף טוחף יוסף וה'
 והעלה הברכה נעפרה בעבור חל
 וזה טוב מזהררס ומה טעם ועמד
 בהחזק סוד הרבים הנפלאים כשיעור
 החולות הקדושים בטעם ועד סוד
 הסוד היוצא כי סבת כל הברכה
 השפלים היא העמלה הסובבת כמ'
 ה' חיה ושמע ויוסף לקח ולפי שמה
 כולם הטיח והנה הטעם והיחוד
 שהטעם כפרון האמיתו שיחור
 שהטעם העליון מהעלול וזוהי ה'
 עמד אם כן יגיד כמסר שיהיה
 השלם הטעם מהעלול אחריו ומה שמו
 מוס גבול וטעם אפסד שיהיה למד
 עשה ורס כמ' שמו הטעם הספלה

כענין

חסד

טוחף

הגבה והחשיה עור לענין עגלה
עחקה כח לרמוז כי ענין חמה לע
לענין עגלה אל חלל הנמיצה בזה
שלא נרע מן הסמך והזקנים אחר
הטורה הגוף מעירים ואין יודע לא
שפט את הדם הזה ולכן העגלות
העיון העלבים שהם נקיים משקיות
ומים כי קורס זה היה הרב מן
הזקן כספק והיה און שהם סבס לו
חמיתה השונה וכחוחו העגלות
חיד ותתי חיו שכער היה מסופק
לפי כמות שני ושמה לא נהנה כי
וכעת סוד הספק היה ראוי והבן
אלה התחבולות ועין בשכלך בענין
התעלות והתבונן באמור העגלות
עב שירד יסוך העגלות והזהר לך
מעמך עחקה כי רעה רסה וטא

עחקה על

השעשע

סוף

לבר אל יהוה לחיות
ימי עגלותי ואל
יחפש יעלמי ואל
יבקש צדילתי עב

וכאשר תקול באיגודי תשתדל
להניח מרעיה וכאשר תזכר לדעת
עוד מעלתך ותבטח באמונה עד
בעל כדיתך תזכר העשיה כל תבוא
תצותך וימלת הש' משאלותך ות
תלמוד זה מעשה יוסף הירדן
כבה אדונו שהתנה באמונה
כל ימי חייו עד יום מותו בעוד
עבר וכזמן מאשלתו כמ' שנה וכת
יוסף את הכסף בזה פרעה אפילו
מקניהם ואדמתם ונפיהם כולם להם
לשם פרעה כמ' שנה הן קטנו אדם
היום ואת אדמתם לפרעה וטאמר
ותהי הארץ לפרעה וכאשר ידע כל
שאר להם לעד תספיק להם מחייתם
ועתה להם עוד זרע לזרוע האדמה
ויהיה ותיקל עליהם ליקח להם הו'

ידוה ולמלך חלק אחר איננו שכלם
היו משועבדים למלך הם וארמיהם
ומהרון היה לקחת להם חלק אחר
והמלך ר' חלקים וכל זה עשה דרך
רחמנה כרי שישתדלו לעבוד מהם
הארמה לכן וכלכל את אחיו ויהיה
א בית אביו כל ימי הדעב הכבוד להם
לפי העת ועלנו טהור טוב איש חונן
ומלך ואוה מלכה ייח חונן דל האה
והבן כי המחונן דל והוא המטרה
יהיו מאות לחונן דל שהוא ילך מסת
וחס הוא סאמה מלכה הש' שחיה
ס מלכה השפע הלהי העמן מהסיה
או ירטה כו טהש' יגמול לו גמולו
הטוב כעבוד סגור חין ס כה לשלם
ולזה טהה גם ס טוב עין הוא יטק
והיא ברכת יי' כה ש' ברכת יי' /

ט
ט
ט

הוא תבטיר והוא באחד הטפח
הלחי השכל הבא מאת הש' יה' ג' ס'
לה רשע ולא יסל שחטעם שתיי
הרע לה מאת השכל היריק ולא
ישלם וזה לפי שכל המעשים קודם
עשייתם יריכים למחשבה ועיון
שכלי וזוהי ההלכות שתיי הרע לה
מאת השכל היריק ואור ולא ישלם
ל' שלא יעח השכל להתעסק במחשבה
אפי' שעה אחת רק יכריחם לתת לו
ענה למיטא תאוותו ואור ויריק
חוט ועין שחטעם שחטעם שהוא
חוט חוט ועין למשל אינ' שלא
ייעדק ללוות חוט מאת ולזה
נאם כל היום חוט נולע וזרע לפסח
פרע ויחי יעדב
אמר המחבר רע ויטולק האדם

2

כן ישקב אבינו כאשר הוא העלוד
 היחשית חיהו ונכסך מחד לאל
 לחיות פט כמ החביב עלו שכבר
 אברה תקומו ממוט וכאשר נסע הוא
 וכל אשר לו וכו' עד כאר שכע וזכר
 וחשב כלו מן מחד להערים ואניה
 המרן שהכטוה הש' לאבותו לתה לא
 לזרעם ומן אניהם ואניור בארץ
 עבדה מע ובינה ואקנה אמוזה בארם
 וני הוא אשר ויניחני ממו הבדל
 ויחזינו למרן כנשן ויזעני טל המן
 המהגור במרן הערים שנה אחת
 ויוס מרן יכרב בפנקס הקוס ויקרן
 אורחו ויין רב ידוע כל שנה וסע
 ומה תקוה כסך לעלמלמל ולמיס
 לעאת אנה נאנה חפי בסמרה לרן
 מס יתן ערב ויפני זה היה קסמל

יעקב חביב לרדת מצרים ואז נחמד
לו חולאך במצרים הלכה לחזק את
לבו ולמדיען העבודה הוא שני על
היה מרד מצרים מה"אנב אוד עמך
מצרים ובהקייט מהמחזה שיקט מר
ימחשבתו וסרה דאגתו ונעה כשם
וכן מצרים הוא וכל דתע חתו לקים
מה שני כי צד יהיה דרעך בארץ לר
לחם חתו כזה כרי שינמדו בארץ
דמן רב בין הטורים וסבת יימציהם
על ירי תעלמות היתה לבעל האומה
הפחמה וכו' כן היתה סבת עמדתם
בארץ כשען לבעל הטורים המצונית
ושעלמה המצונית ואשר קרבו יוד
המדיק לומר השתל כזקן יודע קודם
חוטו ליסוף את יוסף בט כעבור
יכלו ומחשבתו לעשרו מצרים ולחזק

ולו יר

בכח חכמתו והשכינתו סודותיו /
כי שיבטחו בו וכאשר הבטיחו לעשות ^{השם}
עם חזק שבה והודאה לשם על שזכה
להקבר עם אבותיו בדרך וזה הסוד
בו להודיע מעלה ארץ ישראל על
כל המדות לחיים ולמוט הלא תראה
כי מדון העבדים ע"ה התחנן אל השם
לעבור את הדרך ולהיות בהם העוב
בזה והלבטן א"ע סודות אותם כמד
במדות הטובה פלג על עמם כמ
שם היתה לו את כל הדרך וכבר
נחם כל הדרך חובה לדרך כחילו /
שטר ע"ו ש"ו כי גרסונו היום וידוע
גם כן כי היה ארץ חטה ושעורה
דרך אשר לא מסכנת וזה לפי /
שכרת העובד יטוב לך כע אדם
וימסו פניו ללמד ולשמור ולעשות

מה שיביאם לרי תבליה הנאמה תיר
התפטה כמ שני מה רב טובך אשר
תפנה ליריבך אם כן מרץ ישראל
מכמו צדק להפנה הטובה שידון
לה עקד ורחוק ולכן נקראת מרץ החיים
וארץ ימי וארץ חסד והכל פעול אור
הכל אמר שמהי חובה לארץ חיים
לא כמעט ילגלל מחילתה הלא רחוק
כ התיק ע"ה התעל בעבור קבורת
חל שמה עליו כרץ פתוח וכסוף
וכמו מה הנב איב והיה ליהם שום
שהעם על ארש ומז לע באה תפ
העמרון ישראל להוציא עמדתו עמדת
ולקבצם בשם הוא ש"ל ואע הנב
נתת לך שם מרד" ועד לא הספיק
לע כזה הענין עד שיטה כל כצו כימר
באום חט נאסף חל שמי והענין של

יעבב חזר מהם ללכת עם המהר"ם
ומה חזר החטט והכביה הדאזיה
יותר על החק כקם יוסף דוד מוסר
מפרעה רשות והתחן לו על ידי
משרתו כזה הוא שאם אם נה נה
מעצתו חן בעיניכם ופרעה לא ענינו
שהיה ירח לוח לו עבור על הטבעה
שלא יבגד בו ויקשה עלו בהתחן
שכונתו ששכב לו ולול זה לא
היה לו מענה ללכת להפסיד עליו
החק הידוע במדינת ומצאתו כי יוסף
קים מדעת מבין הוא ומחיו ומחמד
חזר למינים דאצו מחיו כלם סמיו
יסוד להם חיבה גדולה ויגדלם רעה
כח שגדלמו ולזה הותרם לפשות
תחלת טובה הנק' ערמה כיתום
אל חזר ממשרתו העובים אליו לרפ

הקובץ

אלו כרך המיית רחמי ומו/מכך
טוב לפט מוחו סה תאמרו ויהללה
שהיאםף היריק נחמד פניו חבו
כמהלך פניו כזה ועוד מה הוון
בהפלה ועמדה הטובה הלט טלם
להסתרות לפניו והוא היריק הטוב
לטוב מוסרו ועגרו הטובה השיב
מזה ררך תהי הנה ליהי חט ה
הבמקום ליהי שיהי משועתים לפט
והאמרו הנט לך לעצמי ורוב על
לבם דברי טומים וטה להעלות
עטמותו עמוס במו/פקוד יפקוד
למים חרבם ורען ט כמנה הטובה
הרוחנים ושמותו כרון כפיתים
שהטעם כרון הירוע שמשן לפימו
חזה והרבון כה העלות לחדע מזה
ולכן חזו לבל חיש וחיט להטן חזר

לעמנו כחיי וקודם מותו המקום
נבחר לפשו כי הוא שרשן כי האדם
הטוב חומל ומרחם על שותפו
ומרחו ועמו לכל אחר ממש ישר
בפשו וזה רבליה המקום השלש
שהעליון נפשו בדבר הש' ויטור
בשנים וזכו על משכבו כח שני
יעלזו חסידים כבבד וטל יבוא
בשנים והט' יבוא בשלום השכל
ומעמדות שהם אברי ימחו על
משכבותם ובאום הולך נמחו
חוזר על השכל ששם החיות נסח
עוד ירבע בפדשה זו כי כל הנבוא
והחכמים משתדלים תמיד להשיג
שלמותם כפי יכולתם והשיגו די
ספק ימחו עוד להפליא אחרים
האדם ולהספיע עליהם מספיע

הוא

וזה זדון להם חרס רחי לקבל מהם
ישפיע עוהו ה סיפוקו וימיטמו כ טוח
חח כאשר תמצת הפרת הנאה מלי
מיטקת העגל ועוד סאשר יעני
עת האספס אל עמס ישפוקו
למחר למיטמא טאסן חח למח
סוד חמות היות ערס האספ סאסס
וחוק הוא שימיטמו חלרס ולכן
יהיה דבר הש כלכס כחש בושרת
לא יוכל הכיל ער שיטערט למסור
אורו לתלמיד אחד הנין מו למי ש
שהוא רחי חכנו לידשו לכן חרי
יעקב חפט אמ סנו חרס האספ
והחיל לחושכס כרבים וכן לעלות
להם מת הקין ועלס מרט ובהאספ
אלו ער חן נפרס זה חזה ער
שהיטרך לוח להם סניח הקרט

וסמנו סתו לשן החזנה ומה ושמש
אל ישרל אפכס הט' לשן קבלה ומתן
זה סדחה חותם שמו נפרדים זה עם
מה התחיל לכתב עמדה דברים קטני
והסדחה עכיה שמשפריס ארכ
לב סתם הוא שאם רחוק כגרי
סתרם וסוד הענין ורבות אמר כי
פסוקים יעקב אביט לבקר אהבט
מה להם בני שמה יס כעם שמה
פסוק שאיט עמר עמי במחנה ש
שוחם כי כמד מדן ס העולם וה
דמך באמת הקבית ושמשו בני יעקב
שחטם דחס על מנת שמיג
דסיהו לתורה אחר ויד פתחו כ
טלס ומהו שמוע ישראל סתו שמה
מבנה ישראל כעם סהון סכך לא
לב אחר כך אין פלכית לא אחר

ותפסוק בזה תורת ל' עניינים והטעם
 לרעת שיש שם נתינת מחייב המור
 המדינות והוא מושל בכל ומהנהג
 וסודות מחר חמיהם לעצמם ולא כח
 בצדק וזה המחוק יעריך שמורה רבה
 כי הוא סתם כגדלים ער עתה
 ואשרי מי שזולת מהעציה ההיא
 ועל האמונת הזאת הוא להודות ולה
 נאמן שמוי סתם הזקן ואמ' במקד
 שם כבוד מלכות לעולם ועד וזה
 מוז הכתוב נאמן הקבית ושמועו כע
 יעקב ושמוע אל ישראל אביס וכן
 מיטאע שדמז הכתוב על חוק הנבוא
 שהקדיל את השם קודם האסט ו
 והכניס בברית הסס ופאלטג ודזס
 על יחוד הש' וקבלת על מלכות ועם
 חזקת ע"ז שזו כע"ז וועד נתינת

לוי

שמסר סוד היות הש' ליהושע ולמ
תלמידו ששימש אותו כהתגדה כמ
שנ' ומשכמו יהושע בן נון ועמ' 4
מהודו עליו ויהו' לשמו כמשך
נעשה הוא חפ' הש' שחיה בן חפ'
הש' מהודו ולא כל הודו שהש' כפי מה
סוהיה ראוי אז ומה שנ' ניסמוך מה
ידיו עליו שחיה בן שני הסלמיות
הראשון והשיני אז חיה בן דבר
שאספיק ל' ולחורים עמו ויהו'
גבן כי כל מעשה הפלגות מהו
מהודו שיש על ידי השלמים ליהו'
ביתו כלב רק למעשה חלה תורה
כי שמו וישלח ישראל את יחזקאל
שדודק בן ימין לשלח בברכה שניהם
וכל זה להודיע שמשכיל השלמים
לבו לשמים ויטען פועל שכל כפי

מעטין בעת ההוא מעתה אל זה
דעת המפוסס זינל הרוזיים לקען כי
כן הוא יצרך העבד בבל עת לעשות
מישה לערמנה לעם וזאת היא הסיבה
לסמוך משה את ידיו על יהוסע הלוי
לפי כל העדה ולפיכך שמוע אלנו כל
העדה והוא היה ראוי לכל זה כדמרו
איש חסד ורחל להיס כן שהט' חת חסדה
כא' שז' עליו חת חסדה שהטעם שלמות
הנפש החסדה אשר לאדם וידוע כי חת
חסדה אינו טען חסדה נעק חסדה הענין
כיה כי היה ריקס מחזיק מלא אלו
מחזיק נחבב בסך ועד למדע מזה
כי כפי יתרון שלמות ארון העבדים
ע"ה על אלו מסר לחידים מזה עם ראשי
הסוד הוא שז' תורה טוב לע משה מרשה
קהילת יעקב והטעם במרשה להוציק

אמר

הלו

כי אלו הענין

בלימוד ולהבין רב מדרך רב ער
 ששני המכונים ס' לטו ירושה וטל
 טבל על רצות מקובלת חו דה מקובלת
 כמ' ס' עך שקר טלע וכן עשה יחוסע
 תלמוד קודם מותו בקדוה לזקנים
 ולהשעים ולשופטים ולשופרים כמ' ז'
 ס' וכל ישראל וזקני חכ' להם לשמור
 ולעשות את כל הכת' בספר התורה
 עור נאמ' וענה יראו את יי' ועבדו
 מותו ודחת בגבעה לה תחיה כלמי
 ידיעת כ' ס' ואתה שלמה בני דע
 מת עלי אביך וכן עשה דוד המלך
 בעתו את שלמה בני בחור ושמרת
 את מסמרת יי' להיך נבזמת כי ז'
 סד אמנת היחוד הוא המסמרת ול
 ויבך שמירה רבה וקרה גם כן ללישע
 עם ליהו בזה לפי ששימשו בהתורה

והקדמ' ס' ע' ד'

העבודה

היחוד

כח סוף אשר יתק מים. שהט שלח דחק
ממע כלל אפי בזמן עסק הגוף לפיכך
זכה ושל פי שנים ברוחו על שידו
תלמידו אפי שרבים היו עם לישע
שהיה רוחו לקסור לו זכה ושלח לו
הכבוד בגלות אשר עשה והיה
טלמות העבודה ופבר נתן עלויה
גד פי שנים ברוח חלי שריות כו
נחלת חכמה בזה שייסקוק לו ולמחרים
עמו לתשקט ממע כולם מרוחו לפי
שה דבר נדעב ועוד שהוא צמוד
מחמבקט עוד ירוך לרפת שמרה
שיספר המנו כבודת רחוק כח ורחויה
חוני כח להודת על רבליה ידור
החנה מיעקב חבט ומו זה לחוסח
כח בעבר שחולל יתפי חביו ומפני
זה נפסקה ממע הכבוד ונתנה ליוסף

היה
והנה

בעבור יראה חטאו ופאשד פסק מל
מטובות רחוק הרחיל להוסיף שמעון
ולוי בחר על מעשה שש אצ"פ של
סבועת (הס"ר החרפה מעלתה ודי
כזה הערה לרחוק ועם כל זה ספר
הכ"ו שלא עשו מעשה ויהי הדבר
מחר קשה עלו בעבור שהם כמדת
חטאים רבים מכלי חטא ובמחל מחר
אם הע' שיחסי חפיה וטוב להם וסב
מחלקם טעקב טוב להם מהיורג
קדושים זה לזה אצ"פ שטוב שבת אחים
צד יחד לחב הסכמות הרעה ולמד
חזה ענך שהענינה מחמת מיתה
מועלת מחר לפי שהאדם מחטב שד
שסוף למת ומתחיל על מנפשו ועד
ס איתו יעל (הרוב עם הכסוף ודי
כזה טובה גדולה וזה שאם) מחרץ יהיה

מזה יודך אחיך שזך רך נבואה
או תבילה למדע מזה שיהיה חזק
מהחכמה מושל וזרה נעלה יהיו ל^ס
אל משמשך ובזה יתגדר עד היטוב
מחייני ושאר הכרעת יראה ונפניני
ס הם כרך נבואה באו זכולן לא
לחק ימים ושמן ניש מה שפירש ס
כאשר פסק הנבוא מהוכיח ל בניו
כך כל חזק מהם כרך שימו חזק
לשמו וראוי לו כס שני חוש אשר
כבדו כך אורם הט לפי מה שהיה
ראוי לכל חזק מהם יהודה ומה יודך
מחוק "גד צדור" דן ידן שש ישיש
חמור גרם " שדימיו לחמור חזק שש
משה כבד ושכח רב וכן זולן לחזק
ימים ושמן שט' לט' זכול וכן מאשר
שמה לחזק לפי שהרב הוה פשוט

ורחמי וכן נפתלי חילה שלוחה וכן נש
 ונפתלי על מרחמי שדה וכן בן פודה
 יוסף שהט' כח סעיף שיוסף אומן
 ויעשה פודה והעב כנה יעשה על
 שור

שאלה ספר בראשית

וזה גם כן שחז' כרב הוא סמכות
 השנה והוא הספר נקרא ספר זכרון
 טוב שחוסף בן עטין נספר לפיכך
 ידועה והוא כרב קצת

ומעין רעה הרב רבו שלמה בן גל
 גבירל פי כן לפי דעתו וזה לשון
 עבן הוא העלון והען הוא הממלך
 החזק כח' עושים "העבד הוא האם
 לכל והוא היול החומר החושן ה'
 מרחמי נד ראשים הם ו' סרטי
 ומרחמי שקרא שקות הוא החמרה
 נחה כחמרה על כל החמרה החירה

הולא המון
 סוד השמחה

העיר

כעלת התענה והנחש והכח המול
המתעורר סוף סוף החיות והש' יומה
כי נחש ינחש ונבין הרעה רעות חלו
המטגל והחץ כחל והנה חינוח כד
כעפר נזרע האשה ושוקף חמש הע'
בעלה וסוף החי ארש הטומח וסגרת
עור מקורש שהנח הגוף נגדש האדם
מזן עין לעבוד את האדמה אשר
לעדה מקום כי זה כל האדם ועין החיים
דעת עליון וכן נחמ עין חוש הידי
למחזיקים בה והסוכים הם המלחום
שהם יגרוה נפרדת מהחודים ולהט
המרב המתקפת גושל למד הסומס
והוא הסח הדמיון כח ספירש הגרה
גרה מסד הרמז הזה כי עומת יודע
דעת עליון עומדת כבסח הסבד נמו
ומתענת על חש' העבר והנחש

וכפשוט מלה הרבים העמוקים ודע
והעלמים מדעת החזון היבשה ומה
לדבר עם כלו בכי אדם וכן כל מה
שכא כזה הענין מדעש וער סוף ודעני
ענין מ' (המה) מ' (המה) ר'
מלבים מיל דמז ל' כמות היסודות
העצמים מלעבה המיר עם חושים
והיסודות טעמים באחרונה ולקחים
לוט ורעשו כן אחי אדם רמז לשכל
החמרי ודברים חמה לשכל האנושי
והוא המעיל אדם וזה כל רעשו וזה
כולו ומשל ואעפ שיהפסט הוא העקר
קחה לי עגלה מסולסת חמו
חמור שלשה כענין שלשה עלמות
עלון ואחמני וסכל סכל חדר ואחד
מהם הוא משולש שהעלון הוא סכל
ומשולש באחמני ענה ועש וסכל וזה

מ

ויב

והשכל גם כן הוא דומה ויטוח וידי
מחיש וט' מהר ונגזל שרועה למה חז
אזל החי המדבר ומלת הרר מנדיז
כמד המדס המעלה וט' ויסבר מורה
רל מפכ שכלם פעלים ופועלים רל
פעלים למה שלמעלה מדס ופועלים
במה שלמעלה מדס כעטין ש' פי' רל
גבנה מעל גבנה סומד וטע' וירר
העוט רחז לערות הבאות מידר הש
השכל הפועל בחומדים פי העוט פדש
מן העוט וכן נחת היעבר וכמ' ומד
כל עקב כנה לחינה ועיט נקדז עינה
ועעס חתי' עטו כל סרס מלמדא לשן
מחשבה וענה וט' ויסב חותם חתם
הפריח העופות מעל הפגרים בבגד
ערת והמוז כאמדו ויהי השמש למי
שהט בעת שיכפה חור הנפש מד

הודות למוך נחזי יחלש סח על הגדה
התפול עליו הדימה ומימה ועלטה
חטיבה ותהנה עשן שהוא רחז לעק
ולפי האט שהוא סח החי יעבר בן
הפגרים ולא יעמד עליהם וזוהסוד
מעמד בן הכתרים ברמז רביים
ועליו כרת הש' כרית את חכמתם
מביט לתת לאדש מרחן כבען חנה
מזרים עד הנהר הגדול נהר קרת
כלוקי מהשפע הגופני שיש לו מיזרים
והוא טובת שלם הזה עד השפע
הגדול שאין לה הפסק והוא חי ה'
העולם הבא זט' את החני ואת הקניזי
וטאך ז' עממים רחז לוי מעלות ה'
העולם העליון המחני והס עמד ספיו
שכספר יצירה חיל הס' עומק חס
ועומק תחת עומד עלו רחסי' עומק

השם

הח' לח

אחרת" עומק אור ועומק חושך עומק
מזרח" עומק מערב" עומק יבן ועומק
רזס"לו עשו ספירות תליות על
בלמה בלם בלם את פיך כזה ואל
הבהר בהם מחד וזה כמ' שמו"ל
סה למעלה מה למטה מה לפנים ומה
למחר" והמזרח בהם אין לו חלק לפי
לעלה תפא נמ' שמו' החכם במזל
ממך אל המקד וכמוסה ממך אל
החוש מה שהורשת להתבונן אין
לך עסק במטרות כמ' ש"ל פסוק יצא
ועם כי גר יהיה זרעך שהיא תלית
זה העשין ר"ל על כחה השל החני
ומשלותיו שהם גרים מדרך לה להם
הם מסועברים ומעניס בעולם הזה
והתפסר ססוכב על ר' יחזק תמיד
שהם היסודות וכסוף יתנו הכחות

כרבע גזול כד רמז מחן ור' מלכות
יהיו פעשים וטחנים כרך השחורה
והפסד"י ויהי אלון יין אמר
המחבר ויהי אלון יין מלשון ראיות דמי
כלפי ועע פתח האוהל כחוס היום
כפתח אוהל החמה ששנתבד לו
הדבר כמות וזהו רמז כחוס היום
וישח עינו ויהי הט' עיני הלב וה'
והנהג' אנשים רמז לב' עשאה שיש
בו החיה והיעמחה והמשל"ה והם
נעבים עליו ד"ג רמז לרמיון ולמדע
ולמושכל" והם וזהו העבון" והט' ויאמר
ספרם לפי המושכל וזהו מה שדמיו
אל' במה לעדול סבה דמי/ וטעם יוקח
טא מעט מים בלתי שיש תפקו כמעט
דבר ולפי כקטן עסק" וע' ויהי רמז
רמזים לפי ולקוח סבת האותיות

ע"כ

א"כ

או טרחבד והוא הבן הט' השעט
תחת הבין כלפי תחת פני החוים רמז
לכח ית' וט' וזקנה קת' להם וסערי
לכפ' רמז לריעת המושפלות סמס
סמסע' הלב וט' וימבר אברהם
הצוהלה אל שרה רמז לטו השל
האנטי לנפש וט' שלש סמים רמז
ל' הסתור למדינות ועטביות ולמות
ועט' בן הבקר והמאה וחלב רמז ל'
לקדמות ולעליות היותיות מהם
וזה ידוע בחכמת התציון וט' ויחל
למך ומפטר של הענין הלב על
דרך זו עד ויפט משם האנשים ורבי
משה ז"ל אמר שזה טעם היה במחנה
הנבואה חול ר"ל שרה במחנה הד'
הנבואה שיהיה ענינה כך וכך ועוד
במקד' מל המדע רמז ועשה מה

שבעה היוצא הדבר לפועל וכל
זה מהאפסוד אבל להחמין שלם
חודע מעשה כלל זו שטות גמורה
וכפירת התורה ודעהו "

היה
הוא

ויהי חסדו הנמר בזו הענין
החמיו שחוא כפשוטו בחמת רמז
לשני יתרים ייע טוב וייע רע ש
תמיד הם מתחזקנים בקרב הגויה
החמה לקבר ורמז בקרבה בבקרה
בהקבר ולזה טעם ויגלו הנערים
ויהי עשו חיש יודע יכר חיש שדה
וכעל החטלה וערמה ויודע לחמת
כי תב החיות רך מרמה יתגשן
וזו מעשה ייע הרע שמחשב
תמיד להרע" ויעקב חיש" כלבו ס
בפן ואיט יודע לחמת נצח רמז
לייע טוב שהוא רב ושלם יושב

אהלים שהם מזהלך ביטעות ומסתער
ומתעלם כעך אהלי החכמה ויטר
הרע בהפך מזה איש שדה ויניח
חומה ואין לו ישוב כי לא יספיק לו
דבר כענין שג' העביטני וכן שמו
פענין ויבז עשו את הכבוד כלומר
על דרך זו

ויהפך בחר את המחבר הנ
שלבחרות רמז נכבד ידוע למטיילים
ובעל הקבלה החיה שריעה בן ער
הטענת והתשובה שפיה טוען אל
אברהם אבינו עליהם ברכי חמוטותיהם
והיה מחבר ספרים הונא והלמדיו ו
להטיב עליהם ולהודיע דרך החמת ^{לכל}
מי שיקבלנה בדרך חופת נראייה
בזרה מכלי ספק ומפע כבוד לאתיו
יטעם לבטל טענתו ודבריו וכדע

מה סתרו דבריו וימלאום עפר כענין
שנ' עפרו בפומיה דאזוב שהט' כמיסה
וכפירה וחזר ייעקב כט' וחדשם כראיות
במחנה ויחמיו גדר היו מוחל לט' המה
לוח אילן הטענתה הם לט' שמחזיקים
טענתהט באמונתהט ולכן נקרא
עסק כי הרעסקו עמו לבוכיה כהם
וכאשר בקשו טקדו הלמיה יעמו
ומיטו טענה אחת חזקה מאוד
קראו שמה טענה שטנה והבן גם
עלנה ועוד חזרו ומיטו טענה אחת
גדולה ומכונה כמקום האנה יש
ושרקו ערך המדיכיס כי לאיטלים
לחם עלנה וקראו שמה חזקה ואם
כי ענה החיב יין לט' ופריט כלנה עם
נסתלק הטענתה ומחזקה לענין
וכריט כלנה נסתלק הטענתה והמל'

102

שחן סכה להפך איש מעל אחיו *
 וכאשר תגזר הכהונה תגזרם ולא
 תעזב אברהם את שבע כבשות היען
 לברן וטאה בעבר תחיה לי לעדה
 אחר אה כי את שבע כבשות תקח
 מירי שהטעם תקבל חקני ועל הסבב
 רמז לז הכמות שני הכמות כנה ברת
 חתן לך הלאים מעל השמים
 מהטעם הירחי העליון סיוד כנה
 על הנפש המשפלה כעל אשר יפול
 על פני האדמה לרוות ולא לשעוף *
 ומשמני הארץ חומר כמות דשן ושמן
 במדות היוסר והסיני לקבל כח עליון
 חזק דגן וירוש ענת ומסירות שהן
 חיי הנפש כדגן וירוש לענה יעבוד
 עמם זה נחם לשכל האטמי ועמם
 ולאמם רמז לטהור היסודות והער

וישתמונו לך כע חמך שהט' כחור
 האויה הנק' מה ועט' מורכך מחד
 ומכרכך כחך לשון חסרון וקלות רעת
 יהיה מקלל חסר וזה ידוע וממה
 שגלית לך כזה העשין הקיט תוט
 להבין השאר ער סוד הפרט ותרע
 רמז ועל חרכך תחיה וסטמה עשו
 לעקב אחיו וברח מפטו והלכרת
 לפרן מרס לקחה לו מיסד אשר
 והלכת עשו אל ישמעאל לקחת ממנו
 מחלת כח ישמעאל לו לאשה על
 תעספת ששון לו (אשה)
 ויטעו יעקב הט' יטעו מעמק לו
 המחשבות הרבות שהיה מחשב כע
 כעבור שטעו אחיו והלך לו לבחש
 חידוה טפס והעלה ויפגע במקום
 במחשבתו לפי שהיה יחיד בדרך

והט' טוה
 ט' הוסק לחסוף
 חטה יחור וט'
 החסד חסרון וקלג

שמה יחולק

פגע במקומו שלעלה שהוא מקום
עליון כענין ש"ן מענה לחי קדם
ג"ן מקומו חתה י"ס כח השמש ט"ו חס
התלמיד הטוב והטעם שחלש דיקח
מאכזב המקום חדר מאכזב טיש טעם
והמחשבה והטעם שחשב כדבר
עליון מושל ושם הוא מדרשותיו
כלום הבין מדעתו כי יש עליוסכס
ראשונה להתלמיד ויסכב במקום
ההוא טח"ט כשהצעה להשגה זו
שאין מחירה השגה וחלש והנה סוף
מדיב מדיב הטעם טח"ט כח"ט
הבואה כי כל דבר הנעשה סוף
הוא הוא המולא פ"ס השלמה מאת
יה"כ סוף פ"ט עליון עלה לחי
יעשו קטנה חו צחלה עד שח"ט
להתייב על חוץ כל סוף לחי לפ"ט

דע

עב המבלט כבודו והנה היה כן
 וכך והוא עמד דשב וסינה עלהם
 לשוכ עור ולבת כבוד להשלה רכה
 ומחנה עד כי הוא ית' נעב על הסולם
 ומכשירו לעקב שלא יהיה כורים
 דקטנה מכל יהיה הוא חלק יל והורה
 עתו המור כמ' שנ' והנה אעב עמך
 כי מעלת גרלה ממעלת המרקים
 שנ' כהם כי מלאכו יונה לך דל' יתר
 דק ומחטבל הסולם רחוק לעמדה העלה
 ומלככי להים למחטבת החכמה וו
 עלים ויודים שפעמים מחטבות
 כרוב החני עליון ופעמ' כרוב העני
 שכל והנה הסולם דרך משל באות
 שכל רוב לא יכר מהש' ודבר מטה
 סוג מלגיוס בעלזנים ופאיל סולם
 כינהם לעלה ולהריע הרבנים

מטע התגלגל כמרחץ וזלזלים יחדים
יודים למלכות שלמות הש' כדרך
מלך עם משדתי ורכי מטה ז' פדש
במדה הטובים כי ענין חסולם הוא
סוד גדול ואין לתמו כשום פני כי
יש בו ענינים חלקים זה מזה החזק
סולם מתיב מדינה ומצוץ מקציע השן
השמימה השלשי עליה והרכיני
יודים כי החמישי והנה יין נטב עלי
חול כיון כזה על מתבונה האדם השלם
החורב מורגש ויורה שכלת ומלחם
להם כחוק הטבש ששנים מהם קלם
ושנים מהם כבדים והנה יין נטב
עליו לשוחח מכל טוק סלי ס' יין שומרוך
וט' והנה חנו עמוך לפי שביה ירח
מבטא וילבן ס' לא תעניך חזוק מוח
חזוק וט' מן יס' יין במקום הזה מ'עפ

והטע

הטע

שחמא סוד יל"ט בעבר שירע שד
 שנתקבלה תפילתו לפיך פי ויפגב
 במקום וידע הש' מחשבתו לבן כי כח
 מכות מכה מקנה עשו מחיו הלך פי
 כמקל יחייב בדים רקניית והכניחו
 כחלום שלבואה כי יתיה עשן ויטיבתו
 חל בית חביו לה יכזר ט וכן חמד
 בתקייט חסן יש ילו במקום הזה כפי ה'
 תבנ והממת כי כבוד הש' מלא על
 הארץ כפגרו וסוכב ככל מקום וחיט
 נסב ער שיחאן שישי לו מקום יחפ
 וידה האמר מה נדא המקום הזה הט'
 רמז לך עלמות בית להם זה השם
 והדמך שבה כפסוק הזה חין זה צד
 ד"ו וזה שער השמים שבת המקדש
 שלמעלה חסון כגד בית המקדש
 שלמטה וזו הקדו חת החכן אשר סס

העלון והחשבוני
 היה עמו מקום
 היה וזה שער
 החיים זה השם

שד
 י"ה

תראסורו

מחשבותי ישים חוזה וקעבה חזק
המחשבה לו שכלה שחכמות למחז
כחלם מה שרחה והוכנה עליו היעב
חזקה והעמידה נהיה הנק' כחל שג'
לע קום עלה כחל וטס נחמ היעב ו
יעקב מעבה ^{טו} ייעק שמון על החסה
כדי שימרינה בשוכו והרמז הרבות
השגה ומסכל יקרה את שם המקום
כלה שם המעלה החזק כחל רמז ו
למחשבת חלב הזכה השכלית וחולם
לוח שם העיר לחשונה כלם מחשבה
דמזיקות שמחפפת מזה חל יר מעז
חל יליו מיע עך
ויהי יעקב לטח רמז לל
להרבותות מסע חס לעין ולחשב
כדשגת המחשבות והוכן מיש נמו
רמז לפי המעשה והוא ייעב חרע חל

טו

טו

חמוראבך תמיד עם השל פאנשי
להכשיל ולפתות ככה דוקין ועם
עד עלות הסוד עד סתלק הספקי
מחוס לא יכל לו לנחול לגדלי ענב
בבן יריט רמז להארת המסגל שהיא
פחותה משאר התארות הבהמות וכן
שאר הענין ויחזור מה
הערטון אמר המחבר חננף שמענשה
הזה היה כפסוקו באמת הדרך הסע
לספרו בערך זה להער ארון השוארע
על הדברים החזניים המושכלים ועוד
הארת והמטה הפתלים רמז לבחור
העבדות והמורגשות הדמיונות
שבין התעבר הנפש וטולד בעם
הגונים שאט מתשבות שכלות אז
הפסד וע' והר לו מצי' רהר חשש
הריט חלש ענץ מחשבה וע' שמות

דמין

עד ואזן ושלם ופרץ וזח רמז לד
 להעבודת הכה במתשבה והעבודת
 ככה והמטות אחריון ועוד מלשון
 של כל כנה כגד ואלה ה' ענינים
 הם חלקים ומזד כמות המעשה
 והעפ טהפסט כדמשמע וישי

ע
 קמ"ה

העבודה והקויות
 ואזן מלשון כמו
 והמטות חזק שלם
 מלשון של

דמקיס

וכגון שלשה טריזים והגן רמז
 לעוף האדם והקויות וז' טריזים ה' עשרת
 החיים והעמות והמשלתי והיא כפול
 כפולות רמז לעמות ועלמה נטה
 רמז לחיה והבטול חשכלותה רמז
 לחשכלת הענינים רמז לחשכנות ש
 כחולה רמזות וזחר כך מורגנות
 ואחר כך מושכלות ובה הענינים
 עבב ין ימזקיס וטע' שלשה סמלי
 מוח על ראשי ולא חמ' לפני רמז ל
 לעמוד נעבוד רמז והעבודת התאווה

ע
 יין וטריזים

הבהמית ותפונות הרמיון וע' סלי חורי
 לפי הרמיון מלשון סרביס וסלניס לשון סלון
 מחזור וחולן הן שמעפ' לים שזיעות
 המדס ועורמיון על מיתה מסונה ולזה
 נחמ והעקה מול אהם מן הסלמעל
 ראשי לשון הנגבה וענפפות ונח' נ'פ'
 שיוסף היטריק היה פוטר חילן הפעול
 הענינים לשון המשקיס ולשון המנפי
 כמ' שכתב וחילן פני עור המשקיס
 לזכרהנ לעוזב ולעשות עמו חסד
 ולהוציא מכות הסנהר שיכה אותו ולת
 הזכיר וכן דרך זה עשי עם עפש
 המשכלת ^{הח' ונ'פ'} ואני נתת'ך
 הט' ספר תמונת היחוד האמית שמהתי
 על יותר מזה שמהתי לתחוק וענה
 מיר התמונה רמז לכה הטכלי ונ'ל אשר
 לקחת מיר התמונה אשר לקחתי

ה
 מר הזל היטע
 עו התע' ונ'פ'

ט"ז

וקבלת מכה השיטל האטטי המטפיע
המוחמד והריכור על העש המדברת
כלום השכלית וטעם כחובי וקטשית
כחוד הבגט על וכתקסת שכלי מו לל
במדת ש הטופות שגל לחמתי כהס
כנגד יתר ידע וטעם שכל אחד
שהט הקריחה בפרסנס ביקור האמית
שחון יחוד אחר כמנהן ולענכח אחר
לכח ולח זולמן מהעבריים ורעבן

נְשִׁלָה סֵפֶר בְּרֵאשִׁית
והפסוקים הנעתיים

סֵפֶר וְאֵלֶּה שְׁמוֹת

אמר המחבר דע שזה הספר השני
מחמשה חומשי תורה הנוד
סוכב כחך כלל על ענין מעשה מור

מרכבה הנק' חכמת להיות ונעוץ המל
ההשגה הפרטית בראוי לה ולזה
התחיל באלה שמות בני ישראל וסיים
כל בית ישראל ואמ' בעלי הקבלה כי סוד
מעשה מרכבה חתום שיה' ביהוה שהוא
שה המקורש ולזה נמזן בראש הספר
ו' וברחילת הפסוק שבה בסוף כה' למזן
על מספר הש' ועור נמזן שיהספר
הראשון סוכב בדרך לל על מעשית
בראשית הנק' חכמת הטוב ולזה פתח
הכתב בלשון בריחה והווייה וסיים בתוך
כילוי השלמה ואמ' בעלי הקבלה כי
סוד מעשה בראשית חתום בשש'
טבעות בשש' בן מ'ב ולזה נמזן פפר
בפתחת בית ובסופו מ'ד וכל הבה
שבה בראש ובסוף היא שש' חתומה
(רענן) וא' שיה' חיה חזקה ד'ב

כי זה משה האיש חרוץ הנבואים כל
כברו מקט פרעה המוטנה בחומר הגוף
העברי שבקש להורג בעצור שהרג
את המצרי שהכה איש עברי מחוץ
ש"ל בעצור שהרג את יצו התורה
שהיה מבקש להכות לפי חזק מהכח
השכלות והוא הנק' איש עברי מעבר
הנהר יסב לו על החזק כלו על
מעין גנים באר מים חיים המוטנה
במקור החכמה היציל ז' כגור סוף מדון
לגוף ז' חכמה ססופנות על הלימודיות
העכביות המוסבלות שחולקות על
המחשבה השקריית שקודם תקט אדם
המדענים את העם בארץ זקן לפי
לפרות בעצמם מסופקות ולגרש
אותם מכל רבר מוטל בענין ש"ל
ויבאו החצים ויגרשו ויגשו ויגשו

כעצמם

ע"ה חושי'ען בטענות חזקות חזק
חזקות ובריות מושכלות וכיטול
כל מחשבותיהם וכאשר נחה דעתו
ונשח לו משה הצנה יפה וברה חזק
תפורה המצנה בעצם המשתכלת המזל
המזקקות המזל (השני תרבות) —
העלונים החזקנים והרצון כדור עמו
חלדה לו כן חזקו שמו גרשוד רמו ש
העפש המשתכלת הרה במחשבתה נלה
שכל חזקו טהור צר כגויה העברה
ועוד כח למחז שזה משה החיט היה
כחולה חשה יען יתח חרש כרז
מדיין שהט מנהיג הכחוד המתחנות
כרז השוני והיוסד כפי המנהג הטוב
נזהו וינהג את המצן אחר המדבר
והרצון ודבר "נט" ניכוח חלהר האחים
חורכה היה מסלק פתחו אז מדבר —

לדבר ממשלה למעלה עד שהגב
אל דחש המעלה השכליות שמו חופס
לעבוד וזהו הר הלידים באמת ופשוט
הר חלמ חז המעלה החוש הח רש וטעם
חורבה שאין בה לחיה ללחם חרע להיות
מעפפות רק יבשה נקיה חלל באוש
הפסוד נזרו באמת המחשבה הטקיה
המעטלה הפשוטה נו' וירא חלן ילן
בלבה חס מתוך הסטה שהו' טלה
חליו הסכל הפועל בפעמויות המחשבה
מתוך סח החוש הטבעי שכלב לפי שמה
של הפעולות המנוגגת טלם התנה
חוט הלב שהוא חקר החיים והלב
חייט מקבל מן החברים שום פעולה ולא
שום תענה ודע כרוך החוש שערך
על כל פעם להיות לכל הדברים הנזכר
הנזכר דחש והחלה עד שמשפעת

טל

ל שבע טוב ומשפחה ככל מראש ל
ועד סוף ומה אית מקבל מזולתן שום
דבר וטעם והסנה אית אובל כלום
שהלב הפועל בחממות האש הטבע
אית מתחיל ולא נשדף כעיתמו וע'
ויאמר משה אסורה נא ואראה הטעם
שחשב ברעתי להשיג סבת הענין הר
הגדול בענין הלב הנק' סנה כחומר
וע' נראה וכו' כי סר לחיות מלאך השם
בשרהה כי משה ע"ה היה טעם לענין
כחחשבות על זה הענין קראהו כלום
הכל משה משה כלום טענין אזהרה
נחון גוף ושמירה רבה ויאמר מל
תקרב הלום של בעלך מעל רגלך
שע' אל תרדק במחשבת הזאת לרש
סברה ופתיחותה בענין מורכב מעין
נפש ושכל וע' של בעלך מעל רגלך

דעם העולם הם סוף לתולדות וסוף
ידעת חלתי נשל חתל מתינתה ויס מי
שיובל להסוד את שדוקן ויש מי שחזק
יטל להסוד דל המחד לבר כי יולג אל
כלקרו כפסח בין הקונים ויסען על
רגל אחד ויס מי שלח יחוס אל כיהי
הולך כדרך סלולה מטובה חל קון
וודר וט כעננים כח הדמיון וכח
המודגש שדוקן להסוד לגמרי של
כשיסוף המושלל כדמת שמעלת
קרוסה וזכו טל כי המוקם אשר מתה
עמד עליו כדמת קודש הוא ורדה
נחבן כעוב כי כמסע רבי נאנו של
טענך חכל סחיסוב נחמו של טעך
לבר וזה לפי סו של אחד מהם מעלת
נט ויחבן חנסי לחי מסך אחד סיסו
של טענך חכל כענך ודקדק אשמו

אשר

כח) שנתעורר נזד"כה לחז שבתך כחזוי
וכמעט היה נפח מחר שבתך ולזה נזק
ויסתר מטה פטוי כי יתן מהביט יחז
הלחים אל תוכל הפועל לרעה מהלוח
וע' פנזופט מחטבתך יחזיק הסוף
במחטבת פטוי השלוחות להיעל ארת
השם ומסך העמד באותו יחז כעל
בעניינים רבים עד סוף הנח חנני
בא אל בני ישראל ומה ל מה סוף סוף
מה תקפן ויבורח שלח השלח רח
מה יחז ועצית כע' סוף מה סוף מה
שם כע' כי תרע טוף עוז ועצית
תן נפש חיה חז סוף עצית ועיפן
ויסמר לחים אל חשד מהיה חסד אמת
רע אמת המעבין בזה הענין הגחל
והנבלת שחם רביעה להבן אמתות
כחזי הסוף לך ושמו נפסך מחד

פן נפק פק בן ונגלהו למי שחט דהוי
והטעם כדן משמש הפירוש הוא שיש
שיש בהם מה שסוף ולא תכל לרעת
דבר על דמדתו כן אף חלש כה השל
והצבר כה הדמיון והדבר מכל וכל זה
הדבר שחט מספר לך כדרך קטנה דע
שכל מקום שכן כן יהיה לחים הדבר
למים ופועל כן ר"ל השל הפועל שחט
כסוף שלח שחט הש' ית' המה המטעם
במדת הדין ומה הגבורה כחומר רכתי
ז"ל כל מקום שכן הדבר י' ויהיה י'
ויעש י' וישמע י' ופועל כזה ר"ל מלך
י' המדבר גם כן בשם אדוני ופועל
שחט הש' יתעלה נזהו הנקרא מדת
המים כחומר כ"ל נטעם זה הענין
הנה הוא שחט משה לשלח להוריש
מהם השל הפועל שהציע אליו כה

כהשגתו וזהו נאמר לי מה שמן כלום
 מי הוא הסולח אותך כאלו אתה כחשד
 ישאלו אותי בני ישראל לחמה להם זאת
 הסלחה ויאמרו ל מה שמן כלום מי
 הוא הסולח אותך חזק הוא חזק עתה
 ומפאת שאתה אינו חזק ואתך החזקה
 אותך ובאנו מה שמן הוא חזק ודך
 חזק סלח ואמרו מי הוא זה מה הוא
 ומד הסיני השם הפרעל האנו כשה
 שאלו מהו אשר אל את הוא מה שמן
 הוא לך חזק ספק ואת הוא שמי נא
 ומחזק בני העסק ענין כלל ובאנו
 שני פעמי אהיה הט' כאלו את
 הוא שיהיה ועכשיו את הוא ואני הוא
 לעבוד למו ולפיך זה שלשה פעמים
 חזרה ופי סבל נאמן הוא עדע בזמן
 עבר או עתה או הוא וכל זה חזק

כזה הולח

זהו

זהו

זהו

כחוק

הנחמני ית' לך אהל אהיה שמורה
 על העמוד תמיד חסל עסק ורכיש
 משה אל' כלי במורה הנבוכים שביד
 ל' ס' יש נחשו חזויב המיניחות של
 היה מעולם עבוד ולא יעוד לעולם
 עד ולבנה נחמני ס' חון חלפת רעב
 עמו לפיכך יקראו כל הזמנים חסלו
 כפי אחר שמורה על חיוב המיניחות
 ל' אה הנחמני שחזו חזויב המיניחות
 ולזה נכל אה הש' כרעפת חסלו
 המסלקת כל הרעפת רכני מעלן ועוד
 לפי שהזמנים עבד והעמוד הם סלם כנח
 כח ההוד לפיכך יקראו כל הזמנים כפי
 אחר שמורה על חיוב המיניחות כח
 שני והענין כזה כח שני למדו סוד הש'
 הזה המורה על חיוב המיניחות החמית
 כח לכל סולם ומחממם רעב

וזה ל' זבל שיעור
 ולזה חספת המיניחות
 ל' החיוב המיניחות

הקדמות שהיתה מקדושת כעלם
כפי רצת הפילוסופים או לפי מהם
רצת האפיקורוסים לצמד והוא שכל
המדינות כלל וזה שאמר הפילוסוף
יגו להי חכמים להי חכמים להי
יחזק ולהי יעקב שלחט חלש להי
להביחם בקבלת המסורה פירש מה
מחכמתם כי הם סקר ופקוד חכם
במדת חכמים וישיב חכם אל ארץ
חכמותם וזה חזק שחזק לו חמה
חזק חכמה חזק וזה לו יגו להי חכ
חכמותם והוא שס' ק' חכמות נק
חכמה ק' חכמות וזה הוא חכמה
שנית כלל שהי' יתוא' כחנין חכמה
חכמה חכמה על יחוד והוא חכמה
על חכמה חכמה חכמה חכמה על
די' חכמה חכמה חכמה על ג' חכמה

ומשה וצמחן וזה לפי הדרש הידוע
והטעם לעמ' כי החלק ההוא ותמיד רמז
לרצון וזמניו וסוף כרך המספר
עוד לרמז שהש' יה' תחילה וסוף
ואמיתם וכל זה רבה תורה לשון
בני מדרש' וזמ' י' אליו מה זה
כרך ט' מה כ' י' כ' כ' וזמ' וזמ'
מה ט' רמז' שמהר מהפך
וענה אחר תחלשות ומה המד'
סוף הושרה וזמ' השליכה חרטה
כלום השליכה והספילתו מעלך ואל
תבטלהו סוף ס' ט' י' ט' וזמ' וזמ'
זוהר כחש וימחק פתחם וז' של
ידך וזמ' כזב' של' י' ל' לבזק
מח' ס' ר' כזב' לה כ' ט' אל תחזק
למדי' של' תכל' רק הפגש מדע קצת
כפי תעוד והחזיק כ' ס' של' ישלע כ'

שנ' חסלה ירו וחזק בו ולא בזנבו
לבו ועמו ויהי למטה ככפו שלום חזק
להיות ברסויו שלום המטה שהוא ביד
החודש להסתמש בו כרענו וישן
וידבר להם כבר מדעתיך כי
לשון להם טפל על המלאכים והוא ^{כסיהו}
טאם על לשון יחוד ל' בשל הכחות הש
השכליות והנה טאם על השכל הפועל
המדבר בלשון שולח ית' כמנהג לשון
הקודש וידענו כי אנו יוד' להיכנס אל
המזינח אהבם כי אין היתה כמחברת
הגדולה למסדרים העליונים והם
שכנו ירק שיעמדו ישר ל' עוד זמן
רב בעלות וכעבור זכות האבן
והתשובה שיעשו מחב היער הקטה
חדש חש' אחרת ומזפתים כמערכת
הגדולה לעוב להם ^{החודש}

סו
כרענו

הזה לה דע ^{הענין} שתחילת המדינה היו
על ידי מטה וזאת כי הם לבד שבאו
התורה ומתחילתם לא נתחרטה מדינה
הם הם חיה ליתן שעה כדבר גרען
וליהו ואל יעלה על לבן דבר השיר
שהיה ביד דוד כגו תקון היה ומסר
שיסר דוד ושמול וכן הכתוב וזה כאל
במקומם ולא בעתותם והט החוש
הזה לך על חוש חלבה שמדחיסת
לכל הזמן כל חודש וחודש מהשמש
כי היא בעצמה אין לה חזר ולש 4
קרבה וחוקה מהשמש גדלה ומסר
והיא בטעם העשר ולפי שהיא תקיפה
אל העולם הזה משמור השכנה טוב
לפי והיא עומת בודה על חירוש
העולם לפי חלבה ומחנה פנים נעים
כל חודש וחודש ומסרתה ודחיותה

18

והצורה כיום ובלילה מה שאין ק
כשמש ושאר הכוכבים שזה מורה
על חזון ומחול ומטנה אזהרה כדמ
ומפני זה בא המטה הראשונה לש
ליסוד על ידי חשה וצחק כדשנה
והחשה מה שלא בא ק כשאר
הכוכבים וזה הענין נקבע כהסוד
העבור תקון הקוונים בזמנם
ותקט זל לבד הכוכב הודעה עלה
המדינה על חידוש העולם ובארץ
ישפיל היו בית דין מקדשים מדי
חדש ואם מקדש מקדש לפי החנה
האחרונה מפי שרים נחמנים דין
על פי חסון ועוד שהחזק בא כלפי
החדש הזה על אמונת החס העולם
ובאחדות חנם חרשים ול ראם הא
המדינה והחלטה והחמדים לפי כל

לימוד

והפרטים והאישים מראש ועד סוף
לפי מה שהם ראויים לקבל מחנה
כל אחד לפי מה שהוא ואיך שההשגחה
הוא עצמו אחר מן מה שינוי כלל
רק מיני המקבלים והמחנה בהם
בהשגחה מורה על המונח שבו
והשגחה מהם יהי ולא נקראו יום
דיו וכן הוא במוח הרי למדע מה
המסכת הימים משמנה לשיכנה ודורש
החדשים משמנה השנים ממונה
היום העולם והימים מוזין ליש
ההשגחה שבו מוזין הפסק ומס
וגישות ליקח את המלה החדש
הוא ויש ענין שיהיה הסכל להבין
והספול שבו הוא מוזין לישל המעשה
המקבל שפע מהשגחה העולם המיד
כמו שמוחל הירח והשמש כ' טו

ופעם ימלא וישלם ופעם יחסר ויהיה
שגלם לפי שנתו מקו היסוד (כחומר)
חזק הרשים כל חזק והתחלה לחזק
המתעבות והרעיונים היסודים ובזמן
שגור חזקו הוא לכס לחזק השנה שט
לכל חרשי השנה כל לכל החירשים
המסתעבים מעצמן לעצמן ומדבר לומר
והי כזה למכין ואם תרעה לרעב ^{סוף}
לרבר שגד שכח כזה העצין יקטה
הרבר מחד עלך מהיה נכר ולפי
מידע וי זה חך ולק כה די לק שמש
במק סמוריתוך פעם רבות ס חעפ שג
שהעצין היה כפשוט על כל פנים כי
העצין חמה לחומר המולד מחד
הנפתרת היא חקה מחד ונפתרת ואם
תשגט ייכרך הטוב וסלק לעצין ולפי
יותר ממה שיש כפוך יחלש השכל

הנה

ויגבר הדמיון עלך ויכלול מחשבתך
ולא תגל לחזור לזה שחיות כן מקודם
כך רכב סודות ומחשבות ומחשבות יס
לו צבול והחיות לעצמו ולהרעם צדו
יפחין כן השל פריה צולה וכא שד
שיחידע לעקו במסא הכבר שינקו חצע
ויחלש סמו ותקצר חחו כן יחדע לעפס
החשבת בהשבת כרכים עליונים
וחתים בעצמך רב והגלות מחשבת
שדלמה ולא תגל לשוכ לסוף הדאסו
וכן יחדע למעיון כחיו היום לחור
השמש בחורר חזיה שתכתיבה עטו
מראות ולח יוסל לראות מה שתורה
חיות מקודם וזהו תחלת אונף שתגל
להבין כי חורש כסן מדול עלה לפי מה
שהססמו עליו חכמי הרבנות חזקין
רב וכן שיהי החדשים הולכים על

סוד המזלות ולפי שיהי המזל הוא
כבית ככח של שמש לפי שהוא זמן
השינוי הישך כו' זמן השנה וכו'
יתחיל היום להודך כנגסת המזל
על המושך ובהפס כחוש השיר ש
יתחיל הלילה להודך ויחסר היום ויהיה
קצר ויחזע כי מזל טלה הוא כירם
מאדים שמדת על שפיסת הדם ועל
כל דבר אדם ולפס כחמלתו על
עמו המניחם בזמן היושר והשינוי
ומפני היות החמה במזל ככחה שהוא
מורה על החמשה והמלכה והגולה
והשדרה עין הדין להרוג הכבוד המבד
פרעה ובגמור היות המזל טלה ענה
לקחת שיהי מבטחו וכעבוד שהמזל
כסב מאדים ענה השי לקחת ולחוק
מדמו על המזלות ועל המזקות שלם

למזל

החובלים החוץ ונבכר טענע חזק
וטוב מודים האוס והיבם רחוק הכת
לאסל מה הסה יל אש על מיטה
ומודים כפון שמה לסו כלה
כה שלח יטחו החכמה ופלו כיד
ליסטים וזה סט מדעם הערים
עלבים כדגלים ועוד יל ט טעמו
שמול עלה כדש ניסן כחו העת
כי הוא המזל היטוח עם עלת העוד
ולפיכך עה לשחט עלה ולחל חוט
שלא יחל שכת המזל יחל מוסע לא
כצדיות עליון ופל רעה רכושט סמו
המחריס עכרים חוט מזל ופח סט
להדיע כדעה הזאת שהספיל כח
להיבם כהיחט כמה כפון כמעלת
העלונה וכן כמחשבת רבה קחו לפס
יחן נשחטו מה להיבם שלחכרים

וזה חשבון למלכו
חכם חסיד
אחלה בחסין

וְטוֹ פֶסַח לֵילֵינוּ לֵילֵנוּ דְיִלְגָּהּ וְפִסְחָהּ מִנְּצִי
אִזְ יִלְגָּהּ כְּחֵלֶל פֶּסַח וְהֵט' שְׂהַמְלִיךְ
הַמְשַׁחֲתֵי יִלְגָּהּ מִעַל הַפֶּסַח בְּרִאוּרֵי
זֶה הַדָּם וְלֹא יִתֵּן הַקֹּדֶשִׁים לְבָנָיו
בְּיָמֵי אֲנִי וְפֶסַח יְיָ עַל הַפֶּסַח שֶׁהֵט'
מִלֶּכֶךְ הֵט' הַמְשַׁחֲתֵי וְטוֹ וְעַבְדֵי כִּי
כְּחֵץ מִיָּדֵי כְּלֵי־הַמָּוֶל הַזֶּה וְהַמְשַׁל מִלֶּכֶךְ
הַעֲבָדִים מִמְּקוֹם לְמִקְוֵה וּבְהַעֲבֵרָה זֶה
וּכְרָגָם זֶה טֹלֵם לֹקִים וְכֵל דְּכֹרָה
זֶה טֹלֵם לְשׁוֹן כֵּן אֵדֵם דְּהֵט' הַמְשַׁחֲתֵי
עַל שִׂמְחָה אֵדֵם יִתֵּן כְּחֵץ מִיָּדֵי
וְעַבְדֵי וְהַכֹּהֵן וְשִׂמְחָה הַעֲבָדִים מִדָּם לֵי
לְעִזְרוֹת הַיּוֹמָתִים מִזִּמְתֵי כִּינֹט הַדָּם
הַעֲבָדִים לְשִׁמְחָה טֹלֵמוֹת כֵּל אֵדֵם
יִעֲסֵ עַל פֶּתַח הַבַּיִת וְכֵן וְיִדֵי יְיָ
לְרִאֲוֵת אֵת הַעֲבָדִים הַכֹּהֵן עֲדָה אֲחֵדִית
טוֹ וְהַדָּם (וְהַדָּם) לְמִילֵי הַכֵּל כְּלֵשׁוֹן

חדש ועוד תמוז ר"ל כענין זה הוא
החדש הזה לכם חודש חדשים חודש
הוא לכם סימן הוא לכם שיהיה חודש
לכבוד ומוצאות העולם מוזין לחמדה
הקטן מזה לקטן הגדול מזה לקטן
וכסס שהחדש מתחדש כן ישראל
מתחדשים וכמו שהלכה חזק לה כח
כיום לא כלנה כן ישראל חזק להם כח
בעולם מפני המוצאות וט' ואתם לא
התמוז חודש קבוע לפי העבר שלא
היו מופיעים דבר לעזור על ענין
עד שיתבאר לכם הדבר כביחור וזהו
עד הכתוב וכן ר"ט לפיך השיעור
וט' וכל זאת מיערים מעשה שפנים
הט' בשרי מעלה המוחנים עליהם
כא שט' פקוד י"ז על עבד המוחס כן
במוס וט' והיה לך לאה על ידך ולזמן

ח"כ

כִּן עֵינֶיךָ כִּי שִׁי צִבְיָה הַמִּיד וְיַעֲרֵד
כִּי כִּי חֲזָקָה הוּיָא וְלִי חֲזָקָה מִמִּצְרַיִם
וְעַל קִדְשׁ לִי עַל כִּפּוּר כִּי שָׂדֵל הַנְּחֻמָּהִים
כִּי כִּפּוּר שִׁחָה כִּפּוּרֵי מִצְרַיִם וְפָרָה
כִּפּוּרֵי יִשְׂרָאֵל וְיָגֵה שִׁיחֵי קִדְוִשִׁים לִךְ
לְעִבּוֹר עֲבֹדָה לֵב מִשְׁרֵי יָגֵה כִּהֵם וְלֹא
עָן לֵהם עֲמֵה פְרִיֹם עַר שִׁחָה לִפְנֵם
כְּלֵים וְיָגֵה כְּפָרִיֹם וְחִמְיָה כְּמִלִּים
לֹא עָמֵה כְּמִדְבַר וְיָגֵה כְּמִיִּכְמוֹ אֵל
חֲזָרִין שִׁחְרָפָה כְּחֹדֶם וְכִבְהַמְחֵה
וְכִפּוּר חֲמוֹר וְיָגֵה כְּפָרִיֹם לְרוֹחַרֵת
וְעַל וְלִמְטָפֹת כִּן עֵינֶךָ כְּעֵן יֵינִין
שִׁיחֵה פִּעֵה כִּן הַשְּׁבִעִים שִׁחֵה חֲסִידֵת
הַמְּחֹרֵת וְכִן חֲחִילֵת הַזִּיִּכְחוֹן וְכִן מְעֹד
הַיְעֹרָה חֲחֵרֵי הַפָּרֶס מִחֵם וְלֹשֶׁן כִּן
עֵינֶךָ כִּי לְבָר שִׁחְמִיָה כְּמִכָּה חֲחֵם
שִׁיחֵה עֵם כְּחֵמֵת וְחֵה חֲחֵת לִסֹּן

כִּי

כִּי

רבים לפי שהם בתי טאטר קיבלו
 מאבותיהם הקדושים והנה סוד המורה
 הזאת הוא שנתח כרב יצירת מצרי
 על חיר ועל המוש כנגד הלב והמח
 שהם משכנת המחשבה והנה באה
 המורה הזאת בפני קדש לי והיה
 כי יביאך לפי שנתח לנפשות יצואת
 מירגים לטועפות בין עיניך ובפרט
 שמע וזהו זה שמדע השמים נטעין
 גם כן בטעפת ולפיך חט מתבין
 חטת פרשיות חס לפי שיש שהם
 חטת חיוד וזכרון כל המדת וענין
 ושכן וזהו שער האמונה"
 ויסע בלחך יין חמ המחר כי
 בעלי הקלה כרגן בספר היסוד שסס
 כן עב מותיות הש המפתש היצוא
 מאיל תג הפסקים ויסע ויסע ויסע (חמ)

שהוא והוא יל' ס"ט וט' והטעם הם שנים
והאמיתיות לקחת סודות למפרע ועוד
נאמן על חכמי הקבלה שהיו מוסרים
זה חש' לתלמידים הראוים פעם אחד
כשלא עתה כלום עניני זה חסד
וסוד הנעלם לחייה עת הקריאה בל
בניקוד כי הוא ידוע וכו' שחמ' שיהיה
ע"ב והוא כשמתחבר חוקיות חסד
על דרך זה עולה ע"ב והוא כשמתחיל
כענין יוד שהוא וא"כ תמצה יוד הוא
וא"כ תמצה יוד הוא וי"ו וא"כ תמצה
יהוה ויעלה המנין ע"ב ועוד ירוך
חיה לרעה ולטיב כשסוף שגבולי
העולם כללם הם י"ב דל' גבול קדמוני
דמויות גבול עזות יפנות וכן שח
הגבולות החולקים לך פחות שני יודים
ואמיתו וכל גבול י"ב ל' שש פחות

ע"ב

ד' רפעה ומעלה ומטה והרי יעלו הכל
ע"ב והכל מחולקים כסס המוח המיוחד
שחן מאלו שני ולת חלוקה ולת פירוד
ולזה הסכימו לומר שהש' המפורש עלה
לע"ב וענין הנשיעה וההליכה בחלוק
הלחים תורה ע"ב חמה שפירש בענין
ה"ו הולך לפניהם יחד" למטה שהכל ענין
חדד ויש לו לעיין כמה שגמרו כפרוב
בראשי הפסוקים יוסע ויטא ויטכלו
נשיעה ופירא ועייה וק הוא ח"ו
באמת לפי הסוד נרעהו"
ו"ו הולך לפניהם ר"ל מלמד
הש' הולך לפניהם ליוחס ולפי שהוא
עליו ושם מלחמת נקמת כש
באנו וכן נהג הט"ל לרוב כל מקום
וע"הולך לפניהם יוקם זה מפת שעת
הלכת האדם הוא לפניו ולו לחור

ולא ליתדחיס והשכל הזעשי מנלך את
האדם דרך ישרה וט' בעמוד ענן
כיוסם לשוכך על השכל כח המדמה
המכונה בעמוד ענן וכל זה להיטיב
את השכל לקבל המושכל כחג ופ'
וביוסד ולא כבהלה ותגבורת חזקה
נט' בעמוד אס ונלה מדו למורגשות
המסנות בלה ועמוד האש שהוא מור
השכל מודר אורם כחג את שיעב
השכל מפני עומק המחשבה יעטרך
האדם אז אל חכמ המדמה להגן על
וכשיגבר כח ההרגש יעורך אז אל
מור השכל להודיען אי זה דרך יק
בה את המדענות חסר יעשה וזהו
שאר הכתב לא יחיש עמוד הענן
ינקס ועמוד האש לילה לפני העמוד
שזהו הטוב העומך ככלל העם אעפ

שהפסע כח שמד עמוך כאמת ורשו
היענה אחת שעלך הסק
והמשען והיה כיוון הכעין והגלגל
ביחוד ל עעין רע כ ישכילך סמך
של סיפור וסיפור סמך כמורה של
כעעין מה שאירע הכל כפשוטו בא
כחמה ויעה חס' למהו להנות כ ל
תמוד יומם ולילה מאין הפסק להודיע
ככל דור ודור האמונה האמתית
המורה על חיוב מדעיות חס' חס'
ואחרות הפשוטה שאין כמותו אחות
כעולם ואין חלטה ואין כה שישי
כלל ולא הפסק וזה האחדת הפשוט
יורעת ומשפחה ככל הכוחים מראש
ועד סוף ויש כה יעלה כל הגלגל
ולא חקר ולא קיעה לעשות לרוב
כעולם והיא לא תשתנה ומחה גם כ

על חידוש השלש וקדמות הכבוד ית'
המחר שני ועל סיפוק ועל השכר תע
והשנים מאות ית' לראויים וכאלו א'
האמונות יתקיים דיי שוב בעולם
הזה וכמון האטטי שהוא תבלת ה'
העלם הזה וידוע לכל שיש לזה
נמית ומנהיג העולם כמחמור חפץ
סאיו תספת על עתה חן הכל רש
חדר והמדיניות מרחש ושר סורך
מרגל בטרן ומספס ובחסר ובחמור
וזוה כבוד הש' וכתף מזה האמונות
השקריות הנזכור ששתם הפך סוד
העלם והערך ידעת הכבוד ית'
ובשנת כנפראים וכלתו חפני
היות האדם עולם קטן יודע לעלם
כלל חפץ שזה גדול וזה קטן יסל
החפץ לטור בשליו המאדעים ש

טאוינטו ככל דור ודור כפסוקן שהם
המקד סופים בעולם ככל דור ודור
וככל מיט וימי ש כדרך הוחצ דק קוד
נזה לפי שחודרים החמדים מקבלים
מדות כפי מה שהם הנביאים בעולם
הזה יש להם מדות שהם עבד להם
בעולם העליון זה מודעות מלה ול
מוטלת ושדחתן מוחת לפיכך יוכל
המטמיל לנייד כמלך ענין מחנה
מיערים ומחנה ישראל ופרעה וחילו
וכפן נרשיו ומטה ומהן קריעת הים
למחנה ישראל והילוש מן מצרים
והמים להם חוכה מימינו ומטמיל
ועציעת מחנה מיערים ופרעה וחילו
בתחומות רבה ולא שאר בהם עד
אחר וכל העולם מדחש ועד סוף על
דרך יצוד מוטמיל הנמחא כארס הו

המוססיל וכלב שיהם לכל רכב ורכב
מהפסס הנטב ענין קוטל החיו
לע פני מה שהוא סובל ולא יפטיעו
לצדדי מפשטו רק יאמין בזה וכזה
ויאחז בשרי הקיעת כענין שנ טוב
מסך האחז בזה י

ויסב משה לשן הנביעה ידוע
שהוא לשן מטותק יאמ על הסערת
הגפות ועל הסערת המחשבת מענין
לענין הכשתחזה במלת מים סוף אל
מדבר שור מו יתברר לך הענין ל
השטר וספר ידעת כי שיתק סוף
ושור וט' וילגן שלשת מים במדבר ולא
מזמון מים הרמז כג' מזמנים הירוצים
שלמה התעבמו כרברי תורה לפי שיתק
מלת מים כענין תני כל ימיו לטן למים
ומפני זה תקט האבות החושבים

שלא יהו שואבין ב' ימים בלא קריאת הל'
התורה בספר וט' ויבאון מדרה ולא
יבגו לשמרה ושאר הענין רחוק שהיה
תלמוד תורה עלהם קשה ולא היו יס'
יטלים לקבלו מפני שלא הרגלו בו מל'
מרגילה עד שהורו הש' ענה והל'
החכמה ללמד סוד קלה כח שיקלו
ממע במתק לבו החוקים והמספרים
שילמד לעצמה ולה נחמ' סס סס ל'
חן ומספר שיהיה ק' מה ענין חן
ומספר חיל מה מדה וט' וסס נסתר
ל' הרגלו הענין חסד חיל ל' מל'
לא נטה כח רגלה וחכיו ונענין
סס סס ל' חן ומספר וסס נסתר כל'
יחד שהט' למה ללמד ולהרגל חן
ולמד את העם דברי תורה'''
הענין החסיד (כפי חן החסד

כבר ירעב סתק מלת לחם ולזה עמדו
כפסוק למה לחנן אשיע הילך ועוד
נאום ערב ירעבתי "וכן דרשתי" ה
חידושיה בערב "והראיה כפסוק ועוד
נאום וילקטו אהרן כפסוק כפסוק איש
לפי חסלו שכן הטבע מחייב לפי שיה
סודר ענת איש סודר וט' וזה הסודר
ועם זאת תשמך כבוד שלמה היו
לקטים אהרן ולא נהנץ מרע וט' וזה
שכבת העל פלוג בעלות שכבת
העל"ה ט' כפי הזמית יתגלה המין ועאה
על פני המדבר דין החוספס וענין
החוספס מדוי' החשוקה תלבן פלוג ט' ו
היה כן ספק וט' מן הוא תכנת חזון
הנפש כענין וימין להם חזון אהרן
מיה חת החוספס וזה חשתיכם וט'
ט' לא ידע מה הוא לקוראו כשם ידוע

וכן ענין הרבה המוסכל אין אדם
יודע מהו על אמונתו רק מיחס
טו טס שמורה על היותו וצמ רז"ל
במסכת יומא להם חכמים וכל חס
להם טהמלצנים יוסלים והט בזה
טמקטימן בזו השכינה ועליו טמ
ומתק לחור וטוב לצינה טיטינג
בו ענה מתק וטן כל רבר מוסכל
ערב ומתק וטוב לבעל העינין וט
הקטה טמקטה על זה תנמת טביא
היא טנ כי עבת היא לוי
המנחמו סודו ומקדן היה טיר
כוס חסבת חל טמר הימים לבי
חשיבות וקושה וכו הטט לחור
ויהי כוס חשישו לקט לחס מטנה
וטמר הענין והטמוב על זה כי סמ
ימי השכונע ינה חותם לקוט חיס טי

חבל וביד השישי מסנה על חסד
לקח יד יום מקני השבת שלח הירד
המן יודך כן כלל והט' כזה פ' ביום השבת
לא יטורו בעמם וללמד רח יציט כזה
שלמדו כל ימי השבוע ויספרו מזה
לזה ויעידו מזה כסכל וחסד ויעו
מטרה למדד והטאל הער על זה
הענין כי כן נסתר המוסל מה סוד
הסג' על היותם כוס השבת לקט
עד מנה מאתד וט' מזה והורה
לשן רשע לוי פיש להם סודת עלמות
כרבי השנה שלח יביע רח הדסכלם
ולבן מורה מורה שסג נלה והטר
והסין מזה כל ספק וט' וקרו כבי
יסכל מזה שדו רח והוא כזרע נד לן
לגו יעגל ולבן נן נזה ופיט סגן
סגל שמו ספירי ומקל ל גין ון

ל

11

ענינו שמתגלה וסוכב וכן טעם
כעניניהם כרכב שהט' כרתיקי מינות
ודכש וכמוקום אחר אומ' והיה טעמו
כענין לשון השמן וכן הוא הענין כענין
העלה כחמץ חתוך וערב והנסתר
כחמץ חתוך הענין כן הוא לה ושמך
כענין שט' חתוך לנפש וחרפה לעינים
וט' לשון חתוך נהפך לשון והלמד כן
שדשיה ירי ענין חתוך יס כן שני דברים
טובים מחתכות וערבות ולחיות ודבור
וכן דרך החושטל חתוך וערב כחילה
חך ושמך כסוף וכן חתוך קח ענינת
חנות שט' העלה כל אחד שחשבים
חנה חמים כן כח החיון לסחות חסני
תגברת החום והוא נבדד חלש' ינה
גם חום ותרצ' ילעויה יהיה טעם והדמ'
כן לאחדת היחוד שערטת קורת חתך

והטות נפש לכל המאמינים בה וסבר
נאמן ותן שמה חלה העמוד מן וידוע
כי העמוד היו עשירית המידה רמזי
(הוא) הראשון בפעולת הדברות היו
לית העליון שלפחות כלמה וענין
חלמות עמלק שנתב אחר דבר משה
משה ומריבה שהיה פסוקו באומר
קחב להבין על דרך הטעם מדאש וש
סוף מסתק המלכה ודיכך הענין וכן
סיפר שהמלחה היה ברפדים והרמז
לרפין ידית מהש' ועמלק מה' ר"ל זה
שש שבה ללך דמן שלפסדל ועוב הוא
לפי הדש קחב (היוצא בו) כשכ ושב
וסלמה שגלה וכיוצא בהן ור"ל חשקל
מז'ה' נחש עקלמן מנהג הלבי דרכם
וכן מעשיו ומה שזמן כענין ניאמר
משה אל יחושע בהר לע אנשים הט'

אנשים צבירים בבה ובה כמה ובסכל
וט' וירי חטה כברים רמז לפחות השכל
הקדים וט' ויקחו חבן רמז לטור החזונה
וט' ואחר וחר החבן כדיו חזה חור
מזה חור רמז לבח החייר וכח ברמז
שימוש לשל האנשים ולזה טעם ויהי ידיו
חזונה ער בחו הסמט פלוג ענה
באחונה עם בחו שחטו וט' וחלום הויסע
את עמלק פאת עמו יחזע כ מעלה חטה
גדולה וכבוד מלחמה עם עמלק ודי
לך בתלמוד שהוא מסתע וט' כי יד על
כס יה רמז כי צבירת השכל הנשען על
הכסא הוא טעם סגור עם היצר העולם
בדומה ככל חר וחר ועשית מלחמה
עם בני ישראל כפידים כח שיחזיק
וחד מן על חר סיט רע ישכל
חללים שזה הענין פשוט וחזק וטעם

הכל רכב חוד וזע דרמוזיט לך כדרך
קטרת עינין כן היטה ותרעט וכבר
הורעתיך פעמים רבות שחלה העניינים
העמוקים רכב חתל כלשוני בני יד
ומתבנים ומקני זה מה הסת' ל' וירד יו
לראות דת העיר נאת הוצגל והנה שמו
הצדון ירד על הר סיני וטכן עלט בנש
התוה והוא שדבר עם משה כשם תמיחור
ככל הפרשה וענין העליה לקראת חזקם
הכבוד העבר' המורה עליו ית' והוא שמו
והזהיר חסד' ואי' סן יהוסף חל יו' לראות
שהט' אל כבודו כי צם אל אית' בני ישראל
לא יכלו לראותו וט' הרמיה ההבנה והסגה
אל ישראל שמש קול חס' מתך החש הד
הצדולה המוטנה במדת הרין וכן מה
הכת' וירכב להיס שהט' חולתך היחש
לפי שחלת להיס מדת הרין ולזה נאמ'

חנני ולא יהיה לך חנני הנבחרה שמועס
 סלוא חמדות הרין וכחטנה תורה שומר
 את הרבנים האלה דבר ילו חל כל קבלת
 שהט' חתך האט וזמו טעם פניך בפנים
 דבר ילו עמכם ולכן טאו חנני ילו אהין
 כי לא יאו חטט' אשר טמוע אהים מדבר
 אבל קול אהים חיים מדבר חתך האט
 מלה ודבר חזרת על הקול שני ויסמע
 את הקול מדבר אלני וזוה הבין מה
 טאו ז'ל כי ב' קולת נהנה הרודה הס
 הקולות שהוסר דוד כהנן לו כי אלו
 ומסמך פרסת טאו שניתנה כה קולת
 והראו לוא כי ב' קולת למטה רביע טעה
 חזו הסומע והמטבוע כהן אבל יסדף
 בקול אחד שמוע ריכטוב קול גדול ולא
 יסף ועך טאו קול דברים אהם שמועים
 וזה טאו וכל חעם חמיה את הקולות

הלב חלשון והמטעה כי מי שחזק מאד
בלב כחלקו מן עליו מורה לה ללשון /
ולא במעשה ולכן חייב מרש בכל קצב
לכבד הש' ולהצרכו לכבד ולטיח בלבו
חייב מעשה שחזן כסוף מעשה וכל
מה שיבטא מדעות עשה לה יעשה
להתגדל ולא להתפטר ולא להרבות
בצבור כבודו ית' ומחברו וכפיות
עצמו על עצמות מות לא תבטח רק
בצבור כבוד כדמו ויראו מות לך
לפיכך דיבור מעבי הוא היסוד והעיקר
ועל בניני כל המינות ומחירו כדן לא
יהיה לך ופסע מי שאיט מאמין כש'
הוא מפסע ע"ה לא יעברנה רק ל'
מדרך חמימות לא שיאמין בה כי
הוא לא העולם כענין ש"ה מי ליה
ירחק עלך חזקה ופסע העשיר לשק

כי העור ע"ה

פחות מקטע ע"ו ומע"פ שהוא כוח הש'
כגלגל חולי עשה כן בצבור עוקר רוח
כעם והרי הוא מולחין בשל כל שיהיה
עמו ופועל המולל שבת פחות מקטע
הנשבע (שקד לפי שח"ט מזה הל"ס
כגלגל רק מוחש במחנת החוש שהוא
מעשה במוסית ופועל מי שאיננו מכיר
חברתו פחות מהמחיש במעשה בראשית
וזה הפועל לפי שאיננו מכיר חברתו הל'
המוטתתק עם השל' ביצירה ואי שח"ט
מכבוד כח"ל איננו מכיר את הש' הרי
ה' רבים וטוב' כהם השל' והם מיוחסים
אליו והם המורחים הם כגור מלחם הראשון
הוא קטנה מהשאר שהוא לפעול הנשמה
מן הצנף קודם זמן ומשד חורו חוש
כצנף ואשר חורו כמזון ואשר חורו
כצנף ואחרון מהשבת הל' ועוד חז"ל

הפסוק הראשון שהוא חנוכה כח להודיע
שחייב מדי להאמין ולעזר כלבן יחיד
מדיתי קיום כי יש לו והוא אהיה ולזה
הזהיר כלל הוא קדמון מדיתי והיה כל
כחפץ ויריעה ויטלת והוא חייב לעבד
מלת אסור הירמיהו תורה עלה הירמיהו
ועל החפץ כי כדיעה ובהשגחה יראו
ותורה גם כן על חוש כי יש האמת
קדמון השלם לא ישגה רכר מסלך
מטובען ותורה גם כן על היטלת והיא
והיטלת תורה על היחוד וזה טעם
חשד הירמיהו מחרץ חזרים חזרת
עברים כי ענה עדים נחמנים ככל
אלה ועד כבר ירעט שט' הקללנים
הסוכבים בשלם הזה כנגד הט' מחמדים
שהם עקר כל מספר והן הנחות והצדקה
והאנה וט' והחוק שהוא עיני המן באור

כמתין שהוא חס לל מתין וחי
כמתין חסין לפי שהוא עמו וחי
יבין לזולתו וזה שחזרו יצחק לן
כחיל וזה הסתם הם שני חזרה וכן
השאר ער עסדה והנה הרב הרמבם
סמיוט סספר הוא כענין כסר הסם
המדבר ברבן רמון במסד הוא ה
כספר והדין ה' כענין גלגל השלן
המקדוק הכל מחנך כל הגלגלים הסך
הגבוש כל מדרח למענה כ"ו סעוד
והזכיר כזה להם חזרו למנוי כיבס
הס' ידיו הגלגל השלן המקדוק הכל
ומלך כל הגלגלים וחס חסו בו ט
הוא הכוח כענין שחוט צוף והדיו
ה' כענין גלגל בחזקת שיש בו כל
עבא הסמים חן מ' מסדום הוא
העוף העבר המקדוק וכל הגופות מקדוק

וכי נחמתי שיהי מלך נראה בהם השם
לעין המשפיל ועוד יש מקומות כגון
הזה שהם פתים מדין טעם ומקומות
יש בהם סכסכים רבים קרובים ורחוקים
זה מזה ומין יטלה בשום משפיל לדעת
זה הספר ורבים פתים מה שיש
ברוחו חילוק הטרות על זאת המתנה
המתבוננת ולזה נראה לה תשח את שם
אלו עמך לשון "הריבוי הר' כענין סבת
ואכתי המזלות חומ כי יש לכל אחד
מין משתמש במחשלה בינם ירוץ הוא
בעל השעה המוטונה והח' ויש גם כן
הוא מושל בשעה המוטונה כללה וכה
יחזק כי שבתו ומעריס הם סכסכים
מזעזעים על ההזק וההשחתה לפי מה
טיקלן העפלים לה שהם בעצמם
מדייקים ומשחיתים כי הם בעצמם טעם

טובים ומזעלים ומי שיהיה כחלקם
אז יהיה בדרך יבוא לדי הפסד ולכן
חזק רצון שיען רשות כלל שמעתי וכל
רבי עזת למחלים להכל וכן לא תביע
כל ימי השטות ללך ועם זה חזק זה
סימטל מלך ה"ב מדקיס רק פוס
השבת לכן חזק רוחו להעבטן בו רק
ברבי יהודא הש"ל לכו כח להעבט
מהנזיקים והריכר ה"ב סתמו כבר
מזר כנגד גלגל ירק טווח על פסד
ירק נוסד ושלום ושלום שטר טוב
ולבר מי טווח חייב כבר והריכר
ה"ב לא רביע כנגד גלגל מזדים שמוח
על שפינות דמים ועל החכמות והריכר
ה"ב לא תעק כנגד טכב נגד שחלמה
להודת על כל מסב מזק כזעדים
והריכר ה"ב לא תעבט כנגד גלגל השמים

שינה על כל מונס ולהתיר סו כל משה
שיהתיר עמה שלא יראה מוחו כן
בעבודה והדיבור ה"ט כט"ז כ"ב
שמורה על הדיבור ולא על הסיחוק
א"ט על לסן המדברת יתחת והדיבור
ה"ו לא תחמד כט"ז גלגל הלשון
שימו השכל מל הגלגלים וזה על
המורה והאזה ועו יערוק את לא
להדיעך בזה הענין תתול סמאוס
כ"ו קפ"ט העוק שילין ספק כשמורה
הקול העמוך כדעמוד ה"ט סי"ט ל"ז
היו השואלים ס"ט במעלה וזה ס'
כי קטנה ר"ט ע"ה היה שואל את ה'
תדברים כאשר ידבר מ"ט אל רעמו
אל יסרף היו שואל ע"ן קול הדיבור ל"ט
כ"ט השואל מרחוק ס"ב מ"ט אל
רעמו והוא ידע שחמו ודבר ושואל

הכרת הקול אבל מיט מיט מטיף וליד
יודע שיהא מדבר ולא היה משה רבינו
ע"ה מודיעם ובר כח שני משה ירבר
ובלתי יבטן בקול שהטעם מדבר
אל העם ומוטף הד' ון קדם יוארשע
לה סקל למודיע שהקול תהא היה במז
והן לו הינערתם עם חט' חק כבדית
לכך וכן חז' קול דברים חתם שומעים
למז' סל' למז' היו מטייעס ועב' סל'
ה שגרת חט' ולא יהיה לך היתר
למעלה משנת שור מדינות לפי ל'
שטורטו חתם בחוסת ולא היו עריבים
סדיעס למשה רבי' כבוד חתנות
לפי שהטעם השופט מות חט' על סל'
חכם לב הוא מעד חתמת והוא הטור
סו וצורה ולא חז' חט' ולא יהיה
לך חט' חתמת שחט' כבטין שני

זאת דבר להים " סוף דבר שבו זה
המבדד המופלא המוסכל שיהיה כולו
במראה הנבונה הזמית בא להודיע
שני רברים השנים מקריות יה' ואלו
וזמיותו הנבונה לכל העם ופתי
לפניו יחד עם אדם יין אחיך שהט
לרעה ולהאמין שיש אחר מחוייב
התורה ר"ל התורה הנצחית האמיתית חסד
לפי שן אפסדות כלל ואת המינה סוף
לכבודו תרם ולכל קדמותו עוד כבוד
המיתה הזאת להודיע שיש אחר
ממשל ומשפחה כגון הקוד ונפשי
נחיה עם סוף המושל כמסדרתו ועוד
להאמין ולרעה שיש אחר חסד
על ידי ביאור בעשיית הנפלאות כשני
הענין מביא עברים ומדעבנות חסד
וכדי אע לקל מלכות עליונות

הנה אנו שונה מלמד מלמד זרה
מיטעון שפי מורה הודך והטו המלך
הגוף אשר הט' הגוף כדורו לפי שפי
שמיטעון כצמטרינ שרי "הנה כמות
הסכל הפעל והטון היענות כמדרס
ובוא הטן מיכיל והוא שר יבא ילו הטן
השר הגוף העמד על כפי עמך כל
כספ רעל וכל המקרא מלואה מזה
הענין "הוא יולה מלואט סמך "המלך
הגוף אשר והטיר לשמך כדך מעל
הזה שחוא ודך לעל הכב ועל לשמך
מל דבר רע מופי ורחט "ועל ועמית
ל אשר מרבר "הט' מסל לאר הלבה
שחס לער השכל פולס אור נענה שחס
מסמ חושך נלת אור קרעט כי מור
הלבה יחיר האור כללה ואס אר) שיה
מור הלבה אור אחרת ואס אר) שיה

ל

החוד הוא הסחט ודי לך כזה ועיין ט
היטב דעתי יי
עלה אל יי' הט' הסכל הפועל אמר למשה
עלה במחשבתך הטובה אל יי' אלה
והבין אחך טרם ואבוהו ושבעים
מזקני ישראל ועליוהו יושב להעלה
מזו וזו למטה מזו נכן הוא באמת וכן
הקו ז' באר' אשה חתימה לעצמה
ספירתי והערך מה ש' אחרי ונעש
משה (כח אל יי' דעתי יי'
ועצות טעם כחכים זהב
אמן המחבר שהט' ככחכים שהיו ל'
מחשבות על הארון ללמד וללמד על
השכלים הנפיקים שמורים על מציאות
הט' הטובות ועל הטובות המועטות מהם
לעבודת האומנים ולכן היו טעם ס'
המלאכים רבים והארון יי' חיד וחרו

כזה שיש בו לחיות העבודת שיש בהם
: רבנות ותחילתם חנוכי יין לחך שזה
מורה על תיחוד האמיתית וחיונה מיטות
הס' ית' והכבודת מדן לחקיע שעל האם
החיות והנה זה הענין במדעבת אשר
רמה יחזקל הוא שג' הוא החיה אשר
ראית רחוק עלי ישראל וארבע כי כחוס
המה כלום יעלה עברות מחמוד ולפי
נק' יושב הכחוס והם פרטי טפס
למעלה להודיע שיהי המדעבת נשוא
הטור כי הם כסא עליון וסוכבוס על
מחן יין ועל העבודת שהוא מכתב אלה
ואתו טעם שאין הכת' ולתבנת המדעבת
הכחוס זהב לפדשים ולסוכבוס על
מחן כחית יין להודיע כי הכחוס
שדמה יחזקל נשואים הסבור הם הבנות
הכחוס שהם כבוד ותפלות והכחוס

חטד כמשכן וכמקדש תבנית להם כי
צבוח מעל צבוח סוחר וצבוחים עליהם
וזהו טעם וארע כי כחובים תורה
שרתם כחוד ודע כחוד ולפיכך אהו
המות והמוטיכל יבין ואל הכחובים היו
פירות שני נערים דמז לחי המדבר
החוקם כל עליון והוא עבר מלכה
מחוד מנה ונסף להם הטעמים למעלה
לחוד על הטעם העליון השופע עליהם
אלה הטעמים וההירות כחוק חוז
חוזינם לפנות ריגט חוזינם כי
הטעמים ולא עדי לא (החוזק החוזק
וכן חוזי סוחר וט' סוכים כטעמים
על הכפורה שני כטעמים יכסה פניו
וט' חוזינם חוזי כל חוזי שחטפינם
זה חוזי זה חוזינם זה חוזי חוזי
פירט ונרתי אל חוזי חוזי

והוא המזכיר סוד האורים והתמונים ואל
והוא המזכיר סוד האורים והתמונים ואל
שמואל המזכיר סוד האורים והתמונים ואל
אל עני הכתב הסוד והוא סוד כזה על
הוא כאשר יסל הכתב מי יעלה לא
להלכה היה הכתב בשמות הקדושים
שהם האורים ואל האורים לענין חזקות
ידועות כלם יהיה יעלה או זולת זה
וע' תמונים שמתמזגים הכיון שכוון
הכתב כסלח וזאת מעלה גדולה מאד
שמעלת מה הקודש שהוא למטה מן
הטבאית ולמעלה מכת קול שהיו משך
משתמזגים כה בבית סיני כשפסקה
מהם נבננה ואורים ותמונים והנה חזקות
היו עב הכתובים רק לא חשן ולא חזקות
ולא תמונים והדגל כדבר האורים ותמונים
שהיו על חשן המזכיר היה יסל להסיד

לשון מדקדקון האפוד לכו מכל לה כל
עבד ואולי הכהנים נמסר להם חזק
מפי מיטה והיו מוסרים אותם ליטענים
שבהם וט' והיו על לב אהבן לפי שהם
שורש הסח המתעורר וההרהר והחושבה
ולזה נקרא מושן רמז לעש כהפוך
צורתו וט' ד' רב"ל עורס רמז ל'
חזק העלם וד' יסודותיו הרי סמוך כג'
ישראל המפוזרים על שתי אבני השם
המוסרים בכתפי האפוד רמז ל"ב
מדלות ו' סדר זה וז' מדר זה מעלה
ומעלה אז אמור ידן ושואל והי"ב חכמים
הקטנות בחסן על ד' שורס דומין ל'
החיות העלה הנחלקים ל"ב אלכסון
לפי שכל מח ורחיש לו כ' צדדים ומך
הרי האפוד והחושן כדמות עליון חש
השפל ומשטל כ"ן

פרט ועשית עין זבכ זהו שמה
הכרז משגיח מן החלעות מינין מן 4
תחרכב שהט עין והשגיחה סאומה
הקדושה העבחה מכל אומה כי נזר
קדושה על ראשה כמעשה הפילן וזהו
להם והיה על מינה אהרן ועבד כשני
הנקדים שהם כמות הראש על המינה
שם יתחבר כח החמש הדיגשות וסס
כח הרמות וממנו החל הממשכת על
ס כהן על העין קודש ליה כלומר
שיהיה כח הרמיון נרעין ומדמה ספר
קודש ומקודש לשם נט ושם אהרן
מה עין הקדשים וכעבור המדגער
שעומק לאהרן ולבניו אולי לא יתעכ
כעין יפה
כסס כעל אה המזכר ענין ראיה
כענין דעת כמו לבי ראיה הרכה חסמה

ודעת ומילת כטל שית מלת מורסא
וכן מורי מקצו המות ראית מור וכן
חור מקצו חור רגל לכן והיג שמו
קרוכים זה לזה והמוז כזה לג סחור
טבראש המדורה והמיתר והסוזמר
והטל כחממה וכרבונה וכרבת וככל
מלמכה כל מילן חח להיס והמו המשלמת
יערת האדם וזהו עטין ומסלח אורת
רוח להיס וכן ויהושע כן טק מלח חח
חברה "חח עתה וגביה חח דעת ויחזק
גל" והחממה היא היורה במחורנות מוח
הראש והמנה מקצו כין היא תיערת
העמדת בין יערת הדעת ויערת החל
החממה כטק חטקב הממיתגי במוח
המוט והחממה כטק חטקב המוח
והדעת הוא כטקב המוח מהמית
וטל דמיון מו כח מרמה ולשל קדר

רבי'ל והרב'כונה היה המחטבה וכפ'ל
פ' ס'לה והחכמה הזיכרון וכפ'רבי על
רבי' והנה כפ'ל מלאה על חמה וחט'ד
וחט'כון ומחית המערכות השמי'
וחכמת המזלות והשפטי הכוכבים וסוד
העשמה ויש לו יתרון על כל אנשי דתו
שיודע בכל מלאכה כי רבים חמיל'ב
לא ידעו אפי' מלאכה זאת ובמדרש
ראה קדמות כנסת הראויה ספר שלמים
הראשון ואח' לו ראה כי לו ראו לעולה
וחשיבות הקטן מאותה שעה ואך
כפ'ל ס' ועוד אה' לו יודע היה כפ'ל
לעק אמות שנוכדאו בהם שמים
וארץ ולכן נהיה כפ'ל לעל כפ'ל לו
היה מאותה שעה ומרין הארץ לעת
סוד כל המצות שעיקרם כפ'ל היה
שיאהב הארץ את הסם כפ'ל נפשו

וירכק ט וזה לא יתכן כשום פנים אם
לא יטר אעשה הש' בעלונים והל'
וכתחוננים וידע מהם דכיון כענין
שנ' כי אם כזאת יהלל המהלל ואז
יתברר לו כי הש' עושה חסד מסופט
וירקה כארץ ולא יוכל האדם לעת
הש' העבד ולהרכק ט ולהכה ולחא
אותו אם לא ידע סוד נפשו ועשיות
ועויות ולפי הדעת תהא האהבה וזאת
הדעות אינה כזה דק כפי המורה
הגהל כקבלת הסודות והחכמות הש'
העלונות ויתקול כלמורות ואחריו
כמונשלות וכל מה שחייט יודע מהנעט
נפשו ועשיות ועויות חכמת מה לו כי
אחר שאיט יודע עיניו רך איך ידע
כלן והנה את עבד הוה הוא מורה
שעה החל להיות ולבסוף גדלה השס

ויהי החזקה וזה אמת כי לעולם אין חזק
וידבר יי' א' משה כרגו' לפי
שהוא כבוד כלפי' למעלה ושבת גדול
לאונק' ש"ה שיעלה לו כרגו' שגד אמת
הסודות כחוק הש' יר' כרי להחזק מעל
עצמית הגשמות שירכ' כה הסע
כלשון כט חרס כה/ שביחוד וכן נא
וישמע את הקול מדבר אליו לפי שקול
נדבר כיון לבין עצמו ומשה שמע
מאלו וטעמו הוא מזה מדבר נראה שזה
מדבר עם זה ופיר' הנרעוץ שהולך
השלח זה מדבר בשם שאלו ועל כלי
אמתני של כאמר ידבר מוש אל רעמ
מדן לפי הדרמה שלח היה משה רביע
יחיד אליו כבנוא כה/ הנביאים ועל
ומשרת יהושע כן טען נער כרי להחזק
כקול הנבואה מוש ועל נער משרת

וְכֵן כָּל מִשְׁרֵת לְחַיֵּי נֶפֶשׁ יְקָרָה עֲבָר
וְכֵן צָמִיץ נֶפֶשׁ יְקָרָה טַעַם הַנְּעִים עֲבָר
הַמֶּלֶךְ וְהַנְּטָה מִשְׁתֵּי נֶבֶל מִן יִשְׂרָאֵל כִּי
כַּעֲבָר שִׁדְכָר הַשֵּׁ עָמַד בְּהַתְּבוּחָה מִלֵּ
מִזְבֵּחַ נָחָה הִיָּה כְּאִמְתָּה אֲחֵרֵי סִמְחָה
הַלְּוָחָה הַסְּעִים וְהַחֲלוֹן יִשְׂרָאֵל לַעֲשֹׂת הַלֵּ
הַמִּשְׁכָּן וְקָרָא לְאַהֲלֵי אֶהָל מִזְבֵּחַ כִּי הַשֵּׁ
טָעַר לֹא שֵׁם עַד שֶׁהִיָּקֵם הַמִּשְׁכָּן וְהַלֵּ
וּמִסִּדְרָה עֲבָרָה אֲזַכֵּן שֵׁם הִיָּה מִסִּדְרָה
שִׁירָה עֲבָר כִּי הִיָּה מִזְבֵּחַ וְעֵסֶר שֵׁם
וְזֶה שֵׁם כִּי הַשֵּׁ נֶזֶן שֵׁם חֶלֶק

וְיִזְכָּר יֵאָדָּם מִשְׁתֵּי אֶהָל הַמִּזְבֵּחַ אֵהָל
הַעֲבָרָה עֲבָר מִזְבֵּחַ מִלֵּ עֲבָרָה
כְּמִדְרָשׁ וְקִבְלָהּ וְעַם כָּל אֵהָל
כִּי כִּי יִשְׂרָאֵל בְּרָמָז וְקִיָּעַר יִדְרָע כִּי
רָחַק לְשֵׁן הַכְּנֵה וְעִיָּן וְהַסְּעִים חֲמֵלָה
כַּעֲבָרָה שֵׁן וִירָא לְהִים מִתְּכַעַם יִשְׂרָאֵל

ודע אלהים וכי ראה את עניני וטע
העל את העם הזה ענינה והשאלה
מסוף לבטן נראה לא מדענה מיהא
המלך שאלה עמי לעזרתי וספר
חמדותי ערלתי בשמך ומחשתי חן
כענין שני ועתה אם לא מחשתי חן
כענין כבוד חן מודיעי נתיכרת
ודכך כבוד אתה נודע בשמך ודע
לחוד לענין אמתי חן כענין חן
הכח כענין זה דבר גדול (הודיע על
מכתש למחשתי כענין חן שיהיה
לדע רעה דכתיב ומלך דרסו ירעם
וכבוד ירעם חן ימיני חן כענין לא
זולת זה וכמה פלטי חונק כתיב חן
לא את רכוש ומדעך להחיות הנשמות
מקרבתי ודע שמי חן ילכו כלום מ
מלך חנני עמך חפצים כענין

כִּי כִלְוֵה יוֹסֵף הַסְּעֻחֵי וְעַלֹּה טוֹחֵי כִּי
שֶׁמֶי כְּקִדְשׁוֹ הַבְּעֻחֵי לֶךְ שֶׁלֹּא מִדְּבַר
עֵצָה בְּמִתְּרֵי הַרְיֵן עֲזָה לְבַדָּה לֹא כִלְוֵה
בְּמִתְּרֵי הַחַיִּים מִלִּסְטֵן מִטְּוֵה וְאִיז עֲזָה
עֲזָה אִם אִיז פֶּטֶךְ הַלְּמֵס אֵל הַעֲלֵנֵן
מִזָּה כִּי שִׁתְּהִיָּה עֲמֻךְ פֶּטֶס כִּפְעִס
הַנֶּה יִבְרָשׁ מִטְּוֵה מִדְּבַר יֵל שִׁיעֲלֵה אֲזֵנֶי
אֵל הַאֲרֶץ כִּבְחָ גְדוֹל וְכִד חֲזָקָה כְּאִסֵּר
הַיִּצְחָק מִדְּבַר־יֵס וְעַלֹּה שִׁיחִיָּה
חֲלָקִיעַ כְּבִפְלֵא וְכִנְסֵתֵר יֵרֵר מִלֵּל הַשֵּׁשׁ
וְכִרְאוֹת מִטָּה כִּי נִתְרַבֵּה לֶה הַסֵּס טָקֵשׁ
לְרִאוֹת כְּבָרֵךְ וְעַל זֶה הַסֵּס הַיֵּא הַכְּבוֹד
הַגְּדוֹל הַנֶּהוּ מִדְּבַר הַאֲסֻפְלָקוֹת הַאֵל
הַפְּזֻזָּה וְהִיָּה רִעֵן לְרַעַף פֶּטֶס הַכְּבוֹד
הַפְּזֻזָּה כְּאִם אֵעַז מִעֲבִיר כֹּל טוֹכֵי עַל
פֶּטֶךְ הַפְּזֻזָּה שֶׁתְּבִיָּה וְרִבּוֹן כֹּל
טוֹכֵי יוֹרֵר מִלֵּל אִם אֵל מִדְּבַר פֶּטֶס

הכבד ששאלך לא תוכל לראות לבי
סמטה מזרבה וזה טעם כי לא ידוע
האדם וחי טהע' קודם שיסיף לראיה זו
תפרך טפשו אעפ"י וזה חמת כי חפ"ל
ראית המלך במראה הנבואה טח"כ
במראה נהפך ידיו על לב לעצור טח
הלשן וכל שכן בעליון העלונים וט' המה
טח איתן במראות העין וכן נירחו מלפני
ישאל ואחיה את י"א הכל במראה העל
הנבואה וט' וקראות טעם י"א לפתך הט'
במדת החיים טעם טעורע לך לטך
מטאור תזכות וטרע בקראות ההי"ד
מדת החינה והחזקים אשר יחוט ויד
נרחמך בטעמי וכמוכי כל המאנים וט'
וראות את מחוריי כרענ' וכן וט'
לא יראו טעמ' טע' האור המזוינים
והמזוינים וכל אחרי האור חפשי

להסיף נזהו עב' והחזי ית דכרתו יד
והקדחי לה יהחזן טל דכרתו הנבואים
שכס ל טובי וטאן כהם ויהו לחים את
ל אשר עשה חנה טוב חוד תכיל
להסיף וט' הקדחי לה יהחזן לפי שיש
נבואים שמי ויפסד לה המורכב /
להסיף לפי שיש נפחיד ונבולם
והזכר המורכב להיכל להסיף לא
המורכב מל (ה השוט" והטון מל
טכסו כסוף רעה חדסס סידרה לו
כדוריה הנבואים החולק החוסן סכא
וסחא כגון בחדק ונקרא חלוק
הכבוד והוא חולק ל הסכלים
הנבולם סכא חסיף הט' אי חוסר
ל עוב שחא כל סכרי שכסחים
על פסד הפעילים והוא קרא כסא
וילמד רוב חסר שאר וראת ארס

אחורי מה שאחרי הכבוד הזה ששאל
אל לא לפני לפי שהם כאלו הם פני
לפי שהוא תחילה חילוקי וספער"ו
ופני לא יראו שהם פני הכבוד הזה
מפני האהר הגדול החזק מאד שהן
בה כחיי המורכב לענין בו כענין מוט
מוטבל בעוד שהוא מורכב כי חיה
היה התרכבה עתה ויחזק אך
חמ"ע הנה אנכי עושה סוכמדיעני
להן בה עליון עד עבור כבוד על
פני הפעמים ואסיר העם והראה
אחרי הכבוד הוא וט' ומה בעבור
כלה לפי שבה חסוך עליון ככפי
הט' כמות פניו של הפח העמוד
מעל הגוייה וזהו ושמך כבוד
העז שהוא המערה לפי פשוטה ומיטל
כחומר עיני השמים כבן שלח השין

לאור פניו וט' וראות את אחורי מקמת
שהוא הכל וכל המונט כל זהו וראות
את אחורי וט' טמ' ורמוט י' י' י' י' י' י' י'
וט' הט' מקוד אתו ונצבת על היגור
פנעין ש' הט' עמד לפנך ש' על
היגור כמדת וכבר ידעת שרמק מלת
יגור שהוא תחילת כל בנין ניסור כל
בנין ועליו מחשען כי הוא למשגב
ומגורל עוז לפנעיהם כ' וכמדרש מוז
ז' ענינים גדלים הנט אז אעירך
עליתם מ' א' אעביר כל טובי ת' ע' ע'
שעה שאתה תראה לך ככברי מה
שארסת לפי לפי ש' יגור (למדך
דרך תפילה כשתצטרך לכת' מחמם
על עמך ונצבת על היגור שאתה עמך
כמעט שמחמ' תזכר להקדיש פנע'
ולזהר ההור וט' במערה טק' המט'

חוד יא בעטן פא הסט' אלמדך שקיים
הקב"ה למטה בכל מה שהכתיבו לו
במזמור וזו העבור כל טובי על פניך
ונסור הענין וט' יהייתב עמו שם
השם הנגלה בעטן כלמ' שלמו וכן
הקורא וט' עמו עם משה שכמו שזכר
בראשונה וט' העבור יו' על פניו וקח
שקיים ממחר וזו העבור כל טובי על
פניך ויקרא יו' יו' וזו וחתן אלה ה'
תכנת הטי שמות הקודש והם התקראות
מדות לפי שכן מדות לפני המאכה
ולזה נקראו מדות מדות מדות טובו
מהל המיוחד לא יתרכה כהם ומדות
נאמ' על הסמות כי חוס חטן מרד
אפיס הם כל עלון ולכן לא אמ' מדות
וחטן ומחריך אפיס כי השם פעול לא
למדות האלה וזכ' חסר ומדות וגי'ר

חסד לחלפים כהדות החמים שהיו
מגביר החסד על גבורתו ועצו וחלם
תתכ כמו שומר לו מרמיה סג' וניר
משרשיו יפרה וכעוה הוא טסא ען
ופשע וחטאה עגיל אני עשיתי ואני
משה אני מסכל ואחלט ולא יתק ופוקד
ען אבות נמוסר לטסא ען ותקרה
חיה ב יתק אורת כמדת ההיה סלח
הפקידה ההיו ומפני שהפקידה חנה
שה כענן ופשע וחטאה רק כל אור
יש ענין מיוחד לו קראו לכל אחד מהם
מרה והנה משה הסודות לשם שעשע
על פניו ופניו שילך תמיד כקרב ל
יסדף ויסלח לעגב ולחטאתם על אשר
עשו ויטהים כצריך ולא חז' לפשע
ב לא יתכן לסלוח אותם כמו הענן והד
והחטא לפי שכן המורים רק שישיא

חורב ולא יטל כהן ולא יתעלה חזק
למה נכתב שני השמות כפי' אם טר
ממנה ין כענין חרע כאלק ולתן
יך ומפני זה טמו' הנה אנו טוח' טוח'
וט' נגד כל עמך אעשה נלמות ימות
אל שיות השטיטה כינתה ולמות
עם משה כנגל וכנפלא וזהו ענין
ועליו חני ועמך ועוד ערך לדעת
סוד אילו הענינים שהיו טלם כמדות
הטבחה וסודים הנפלא ומה ט' ואש
לא יעלה עמך כמעמד חזקן כחזקן
תורה ומה הט' חמר שהמשל' לרבר
העליון הנבחר כמ' שהמר עליון על
בארמה וט' ויקרא בשם ין השלעח חזק
כשם שולמו אן הש' היה קומה בשם
ומה ילמדנו חזק יקרא משה ואל' תג
תמה כזה כי הוא לכוז הידוע והיות

והרעם וזה הרב עמוק מזה מי ישך
ישמע" והיך מדות תחיל יא יא ער ונקא
יא יא שמים צ רחום וי נחמן ה ארך אפים
זי ורב חסד זי ומלת רב תעלה בשמים
לעל ורב אמת תרי ה" עיבחסר לפס
ט עשא ען וי על דרך הפשט ונקא לא
וטקא מרה אמת כ" אס ענה תענה
ס יטקא שם הפעל ולמדע מה יטקא
לשבים כי לא יטקא לשוכבים ומלת פקד
ען אבות מדה מחדס לפי שז פה על
בעס על שלשים ועל רבעים לפי
והוא תטי הקורא קרא עומן כ פועל
על דרך אברהם אברהם יעקב יעקב
שמאל שמאל לפי שהוא על העלונים
הספלים במעלה ומטה ומלת אל תקף
ויכול שיעשה ריעט כראוי לחסד
ורחם כדרך כחם אב על בעס לעל

שיטתו של ארבע להם נזק וחתן מן
 ושמעתי כי חטן חטן לחשיע זה שכל
 ולא יוכל קום יחד ספים ולא מהרה לרשע
 ורב חסד לעריק ולרשע ורב חסד שיחלו
 ויקיים דברו וטיב חסד הט' השומר
 חסד האמת לבנים אחריהם אם היו טובים
 4 טעם שן כלום סוכל ומספר לפי סמוא
 שן מלשן שמו וטעם מן היסוד וטעם
 קטנה כמד והשן כי הפוטע באי רלו
 מורה ויטע מרבה הרשות כמ' דרו
 הפטע לבנה כעט התיא מרוב פטע
 והשן פחד פתע והוא כמעטת דין
 כלשון והטעם טללה כל שנגה וכל
 מה שבה כמעטת וקרב שגה פלמס
 הכנים שמו עב יסדף (עמ' וסלחה לל
 לפתיע ולחטמתיט וטלתיט ולא אמס
 ולפטיע כי לא יתבו זה כחוד ופבו

ועתה

יא

ועתה חל תחשב כעניןך שמטהר
מין העבדים בקט ליהוי רב עמנו
באות המיוני עו את כבוד שיחה
מהפסע שבקט לעת חמת הש' ית
לפי שהיו רב עמנו ואי תיפטר לה
להשיג טעם פנים ויש הוא בקט הל
הענין מין יהיה טבא שלם ויודע
עבודת וחס ויה תוכר היפטר לה
עמנו חסו והוא ראו לל השנה חש
משנה הבבית ולשן ראו לעו שלם
להאז ולפסיג במורה הטובה לא
סרב האפסדי באוח המיוני עו את
כבוד שחט הכבדה היטב ורבה
המלחמה ולפי שעתן יעבדו המורה
מיסדה המלכות ועשו המלחמה
אלה טפסיי מלכות כענין ש' כליו
לא כח י' לא כח י' והיו חל רמה

דקה וכל זה משל על השמלים ופחד
והאדמס וכל מה שיש בענין אמת
לפי הצורה לא משל דמיון שהוא
יהי מזוהם על כל מחשבה דמיון דיון
לוח עליו לא לפנים ולא חוץ ולא רגוע
ולא מקום ולא מנוחה לא שיש דבר
שמלמד עליו טהור הוא קורא ומשמיע
בזולתו הוא כפי הכבוד ומלמד הפנים
ואלפי טעם ודבוקה ונבוא כ/ שמחה
על מלך כשר נוס הרגלים והמעשרת
והמדרבנות והפרשים והמשוררים וכל
דבר שיזכר מפי מחנניהו יצא שהוא
ספי המלך כרמט והחוד השומע כד
יגה המלך ככך וכך ויאה/ הוואה
את המחנה ככך ויזכר את המלך
סאה/ לי כך וכך ויחזיק לו כך וכך
וכקטרו ממט כך וכך וזהו סוד הפעולה

כדמות רעמו ומלט ויעפר א' על
פני הפנימים שלמה ח"פ שאותן
הדג' אותן פנים יונה כ' ויעפרו קול
כמחנה ועם הוא שקוב ל' הוא מחה
שמה וזהו שייגר הס' בעברו והיה
בספר סגור וכן אנו אעביר ל' שוב
על פניך והוא הכבוד וכן נמלא סגור
ול' את ל' הארץ וע' לא תוכל לראות
פני פני האור לא מקדך ועמ' ואש
האחרים אתה יסל לראות שיהי אור
האור וע' ער עברי ער עברה הפני
שמה לאור
קחו מאתכם
התורה ל' חן המחבר כי תחזק ו'
לפי הגולה הירוע היה הפרטת מוקן
לעוד המשיך ויש שמכרין אותה
ברען עמו טבת לב ויש בהכרית
לפי הנסתר ל' טיב לב ישור ומעב

לרב חלק לטעם וזהו רמז לטעמה הע
העליונה שהיא הקודמת המטען החל
ולזה טעם יסוד ולא טעם יסודי כמנה
זהב וכסף ונחושת רמז לך נכסות
חיה ויגמולת ומטעלה ורעה
אלה פקודי המטען מטען העדות
רמז לעתה מעטה כמאסות סביב
האמורה האמורה בחוץ העולם
וכל מה שיחשב נחרי מהאמורה
העומדת שבהם ישוב העולם וקיום
הטעמות והשמות הטעמות להם עד
זהו טעם וטעם כענין כל מהו כראשית
שבעולם והמאורה כענין המאורות
ז' טעם כענין ז' מסודות שבהם
העולם מתקנה ופי' חלוקה שנים חס
הנאות חלוקה ומדבר הקטנות כענין
כל הכספים שבעולם והשולח כענין

כל התבואה ומזבח השלם כנגד כל
הבהמות וג' כלים כמטק מעזרה
ארון ושולחן ומזבח קטורת כנגד ג' א'
כגרים כנגד תורה וכתב סמוכה וכתב
מלכות זה הארון רמז לפה ושר
שיש כמטק א' כלים ארון וכפורה
ושלחו גמורה ומזבח הקטורת ומזבח
השלם המסור ואלה רמז לק' ימי כחמשה
הארון רמז למח שבעה סוס הארון
ומח האור הכפורה המכונים כנגד
המלכות שבעה כשע השלחן כנגד
התבואה והקטורת שבעה כג' המזבח
כנגד המזבח שבעה כג' מזבח
הקטורת כנגד הכסמים שעולם יין
הים שבעה כג' מזבח השלם כנגד
הכמות כג' הכיור כנגד עשרת השב
ועוד כל של רמז למח שיש צדדים

כי המטטן והאדם והעולה דומים זה לזה

שם ספר השני הנקרא

קדושה מרובה

ספר ויקרא והוא הנקרא

ספר רפואות הנפשי

וסמך ידו על ראש העולה מדז על חל
המחשבת העולם על החוה וכן קרבן
חטאת כעבור החטאת ואדם כעבור
אטמה וזכה שלמים קרבן המטיל שלם
כעולם ולאזכה ולאדם ולאדם ועוד
פירך חנה לרעה ולטיב כסבלך מה
שאזרח לך בקטרה דע שמעשה בני
אדם נאמן במחשבתה כריכור במעשה
ולכן ינה הש' יה' כאשר יחטא האדם
שייטרו רע חטבוריו והוא חוסן לחטוא
שיביא קרבן ויסמוך ידיו עליו כעבור
המעשה ויתורה בפיו כעבור הריכור

ויסדף באש הקרב והכליות שהם כל
המחשבה והמאור ותרעיש כנגד ידיו
ורגליו שיעשה בהם לא כהן ומתהלך
כהן לטרט ויצחק חס על המזבח כנגד
עפשו ורמו והט' כל זה כרי שיחשוב
האדם כי הוא לפניו כגוף וכגפשו
וראוי לו לשפוך עפשו שהוא רחוק ולשדוף
צופו לפניו כראו להיטל ששמוע מחמת
עליו חסד השל שיטה לקחת מוחם כפי
עפשו בקרבנו הרי שייהיה דמיון תחת
דמו ועפשו תחת עפשו וראשי מברי הקרבן
כנגד ראשי אבריו שחמא בהם והקטנה
להחיות בהם הפה נסד המקפריס עליו
וקרבן התמיד בעבור חמא תרבים
שלא ינטל אדם מוחם ככל יוס' וט' א'
הקרבן על עפס הסונגרת מופני שכל
העונות יולדו צדאי כגפס והם מוס

כה ס לא הזכה לקבל פני ייטרה קק
בהיותה נקיה מפל חטא ואשמה ולכן
תצטרך הנפש השיוגגת להקדיש קרבן
כדי שתזכה לקרבה אל הלהים שנתנה
והנה העלת הקרבן כי בהעלותם נפש
החיה הנפש החיה דמו כנפשו שחזר
ענה ומצתה יתקרב אל ה' ולעל ד
המחטבת הזאת כי שרף במוצתה הקד
הקרבן שלש היו טאטיק מתטאוברה
שתיה רפואת הנפש ולא היה קיום
לאחונה וכזה יהיה הקרבן סיבה וזמן
לקיום התורה ככללה והמחוקט מהאדם
בקרבן הוא שיודע לעס לכו כמו לחם
זכה תורה וכו' "

פרש' יו את אהרן" היא העלה
הט' רמז למחטבת העלה על החור
כללה בעת שיטחו החברים והנפש

מה בעבור וט' ער הכוקר שיטא חרס
לפני וט' אש על הדוכת הוקד כן הקז
לכ סמקת ועלה מחשבה (אור האש
ורקז ס' תלה לחשבה העטה אחרי
ההרעש והרמון וט' ער הכוקר ער
שיתבר הרב סרואי ותזרבן המחשבה
ואז ילש הכתן המסודת וחד בר ורעמי
בר ושאר הענין טהט הרבוחות לט'
ועבר ופנה שיטודך לחרס את השן
אשר הואל האש שחט הדברים הנפצים
יפשוט את כפריו ולבם כגריד חחרס
הראויים (אור ענין ורעבן)
ויקחו שש בני אהק נתן החוכר
דע שכבר סיפר הכתל כי חשה חמר
לעם זה הרב חסד טה יון רעבון /
שחטת שער ועל ופשו נסור ומול
לקרבן וחו יחנה לכם כבוד י שחטע

כהם ה' הרצונות וט' התנאי חס' חלפני
י' חתוך סוגל מועד וזה רמז לשפע
השכל האנושי שמלך את העולם ואת
החלטים שעל המצפח שהוא הלב וט'
העולם המחשבה והחלבים והתאווה
ולזה נמנו וירא כל העם וירוע ויסל
על פניהם מאימת כח השפיע השכלי
ונרד ואביהוא תשבו מחשבה רעה
כי רעו לתקריב חט זרה ולח קטורת
זה רק האש לבר וכהנשם לפני י' ו
יבאה האש שלמעלה ואכלתם וכן
יקרא לכל מי שירצה לעיין בדבר
המושיב מכל סדר וכן נמנו וימורע
לפני י' כעין מידה שהנשמה נאלץ
נשדפת והצנף קיים ועד ויקרבו
וישאנוס כפנתגתם ואם על הקדושים
כך על החוקים על אחת מדה וכמה

וזמר ר"ל שבהאש שלמעלה שזכרתי
ואינה חובלת וכשהיה הכהן לוקח האש
שיורה מן השמים מעל החזבתי ורחן
במחתה ומשיש הקטורת הידועה וט
תבטם לפתע להקטיר לה היתה האש
יוצאת להזיקו ולהחיתו לפי שהיתה
כה היה מחש שלמעלה וטאיל היה
טלה אש שלגבתי וטרכ ואכיהוה לא
ידען זה הסוד ולא טעלה להם ולכן
נשפטו וכן ארבע לחמשים ומחמשים
אויש במחבת קרח ודעמו
אדם כי יהיה בעור כשרו שאר
רחץ לגבות החזח ולגבות ספחת רחץ
לגובה הלב וקושי עוקה מצדו ויקח
למשפט והנה מספח טעט העל העינות
בהרת רחץ לעבות הפגיש וטל חסות
מצדו ועל כל הגבנות חשבות וספחת

מלשן עפולה דיכתי ספחית טא וכן עטין
הענול והעיווק והכחית מנחז בהיר
תוא כגזתקים לפי שתיהו כחית וצוא
כסלג ויחלש מזנה פה הראות וכן צוא
האיתח מלכות בני חודס ככנסיה וכו'
חלה הוחות מוצאות האדם ליה יגבעת
דחזי הכתנ' כי העמוק והשפלת שרתין
סימן טומאה ואין כהם טהרה והנה
הכתנ' טהר כטהרת ישרץ ותיות מופס
נט' וחוכא אל אחתן הכתנ' כרעט חו
בעל טהרו וכו' אל החפא העתול הא'
החתט לרפאות מוחלת ולספדו
שטבת ימים ולבאות פפס שיטרת
חוריקן ולעין במחלת חס תיא מקסת
כריות חס לאו ועד יסגרת פפס
שינית ז ימים ויעיין כענין חס
תוא סימן טכ יטהרית ואם לאו יטהרית

בראש עגב וכן בענין כבוד מיוחד
הרעה יש מי שיקל עלו להטות לגמ
ולחזור ולהתנהג כבוד הטובה יש
מי שיקטה עליו בעניו ולחייב לחזור
מפני ששיתקע בטיט חומר התיוע
כפי מה שמוז הכתו ויראהו עמוק
מן העד ולזה מוז הכתו והכחש
אשר בו הנגע כצדו יהיו פחותים
ומי אשר הנגע בו יטמו ואין יצת
בעלם ותר קשה מהמדות הרעות
הנפסיות ואין טומאה בעלם ותר
מטומאתו ולזה נתיב בראש עגב ומ
מחוק למחנה מושבו שהט מחוק למחנה
שכינה יהיה מושבו וישב בד כ"ה
חסלק השנה הט מעלו לנת ועל זה
חוק מכל להטן שמו הנצבים שהזכר
הכתו כראש לו כדון וכער וכבר

ובנתן וכמוהו שינוי הדאט אעפ
שהנעג בבות וכבד אינט טבע ולא
היה בעולם מת על דרך פלא והט' כזה
הוא כמות ישראל שלמים ונקיים יהיה
שקב השל ורחו להעמוד זקם וכבדוהם
וכבדוהם בעוב וטוה וטוה וכאשר
יקרה כאחד מהם רבר הטו וענו יקרה
אז טעור ורבר קטנה בענפו אז
כבעת אז להחיות ולהודיע כיהשים
סר העלו ואינט איהו וזה לא היה טהור
לא בארץ הנבחרת הקדושה שהיא טהור
ולא מקני השל הטבר שכן כעסה טהור
מורה תמיד כי ידוע שהגדו לא יראה
לא במקום הנקי אבל רבר יע אכל
במקום שהוא טען ועד לא יראה כן
כי לא יהיה נבר וטרע ומפני זה יהיו
טקנים כבערים לבנים ולא יבועים למי

שהלבן מקבל כל חבוב וירדה בן חיישט
הצטדי ולא בן חטובע ולזה טעם ככל
עבד יהיו כגדוך לפניו ואנפן שיהמו
בגדו הכתוב והכגרים לטובת הרודות
והמורגעות כגדו להודיע כשיהיו
מופסדות ומבלבלת ומלכלמת יתוא
הכיעור והצטדי קוד וקדע הכגד
וישרק ויהיו הכתב יתרו חלון קצת
הכבו ולבן ראוי לכל משכך להתעור
ולטהר גפס והוא השלימות הראשון
ומטהרת הגוף ומיחוס התאוות הכהמות
יעלה השלימות המורקן שהוא טהרת
הנפש המושכלת עשה יי
פרש זאת תהיה תגרת
זאת תהיה תקנת החוטא בפסו שהוא
חורגת וכל בדין מדוע סחור לתגרת
הש' ויאורן כה וט ולא למטהר סת

עפרים חיות ניהודות רמז לסוד העפסו
האחת בעלת חפצם והנאה ונקרא עפס
חיה והשנית בעלת החמדה והתאווה
ונק' עפס הנימחה ומפני שהם סברת
הענות והחטאים ינה הש' להקריב
חיה מקן ולשלוח חיה והחטאות היא
החיות בעלת חפצם והנאה וכן חיה
לה לשלם לעצמו המדברת המשמעת
רמז לעפס הנימחה שיעריך להחיות
חיה על החיות שנתפא עפס לעד
למחו כחיות עין חיה וחוב ושני
הנלפת החיה לפי שנתפאה ושני חלפת
לפי שנתפסק לטו' חיה כחלפת שמה
כמה וחוב שני לפי שדבר כחשוי
חיה הקור בענין שני ושם האחד
חיה ינה כחך חן העתים שישיקל
ענינו כחוב חיה ינה כחך חיה

המדבר שהיה בין המושב והמחנות
הסוקרנית שהיה המושב כמ' ספי' ל'
למעלה כפרט' יו את אחון ול' ועין חוש
על חוש השער דרך משל כאל' הוה
גמול עובד וכן נהג ונשא השער עלו
ועין טוה כשער המושב לח' שהיה
ממנו קרבן להס' יה' חלה וחס ושלם
ח' שהיה כוונתו לשלם מענק מל'
אחין וזוה המושב כמ' שביארט טמו
סבת כל היצוג ול' ושלם את השער
במדבר על היצוג המעורר מהיצוג
ועד כמ' הסת' למ' ולא יזכרו עד סת'
זכיותם לשערים שהם המקטרת
והמיתת כמ' שביארט וחזו רז'ל כה
סד גדול וכן חזק' חזק' לשדים ונקח
כן כעבור שישוער המד' החוזה
חזק' וזוה ידוע המושבנים כמות

שעירים חוצה לה שעור חבתיים סע
לא שמתכו מהם ולא פחר חולה עד
לער נראה גדלה שכן היו עושים
מקום במוטרים וט' אשר הם זועם
זחריהם כל מי שמקום חובב ויחמו
בהם הוא זונה מרתה לאו כי יחסב
שיש לו שייטב לו מן ידע חוץ מהשם
הנבכר נזאת חזונה רעה ופחיתה
מזר ונקרא השעירים שדים לפי ש
שחשכנו במקום שזר בחדר ומהל
ל" והנמן שהם המתטבת השקדיות
הרמיונת שודי הדעת והשכל וט' וסן
חסור שלה יאכל כלל ולא יראה דם ששן
חוץ לחזנה כרי שלה יתשוב הדומה כי
עבה זכה לבד ולמד שאין זה מן המזוי
שכן היו עושים באיורים בזכיה על
השעירים וחטלה על הדם וכעצמותיהם

כן כתיב בספר חנוך אל אלהים על זה הענין
 חנוך אל אלהים שמשמחו מהו חקוקה מהו
 משפטו ולא יספיקו חזק מירושלם ולא
 חקוקה כענין ^{לפי} קדושים תהיו
 חנוך חנוך רע כן הקדושה נבנה חנוך
 העבודה ללמד שהפרט מהם נק' קדוש
 כמות ועפ' הקדושה הזימון והכבדה
 והעשרה והפרישות והתקון והתפלה
 חסל רבך נחמס ונתעב ונצל גופני
 ורחמי וע' קדושים תהיו מכל באימות
 חנוך שיהיה קדושים עמו תתלה כן חנוך
 קדוש ורחמי ולקדוה העם כעם מלכס
 ונעבינה וע' שמה חנוך-ן מיט חנוך
 וחבו תחיו ויהי שפלותי תשמחו רבך
 לענין הקדושה כן כעם חנוך חנוך וירחם
 קדוש חנוך עלי שיהי חסותם כפיות
 הייתה והטרה והטבת גם כן חקוקה

כשחוקה

בשמחת לוי שהיו עוזר על החס
העלם חזקן ליש ועוד עמו אהרין
אל תפג אל הליהם לוי שהבטיחתי
מעממה פן חפי בהכנה ובר כל סק
בעבודתם והחזק עמנו מתקדש ועד
יש עמו כן אולי רמז הכתוב באות אה
חמו וחמו רמז על בעל התורה והערה
לוי חלה אה ואם חלה חיי בעל כחו
חיי עלמה ועוד שחזקן חכו וחמו
עולן עב והוא חזקן הש"י יל ואה
שפירת השמחה ינה סוף על השמחה
ולחלה על הזכירה וז' אל תפג כח
ינה לבב אשר לבב פנה חיוס ול זה
שלא יתן דעתו כעשויים כלל לאהרן חיי
בהם תעלה להגד העשרות מן להם
דברים רעים חכל הם בעיני חקם יתנו
הסוכל מעשייתם וע' באות חיי חמו וחזין

הראו אחרי הפטט לפי שאין בו הרבות
כבר את אביו ללמד על הירוחה שהוא
עקר כי במציאה יחיד הכבוד על כל
פטט ולא בהפך והתחיל שם באב ובאן
באם חפני חיוב הטבע של ארז ודבר
את אמו יותר מחביו וירא מחביו יותר
מאמו לפיכך הזמיר ויענה מה שיענה
ה' אל אמו כאלה של הפטט אל האילנים
אל הפטט אל מדעתכם וט' חוש מחוץ
ואביו לשון יחיד וא"כ לשון רבים תראה
כי חייבים החזאים מעשה הקטן למדו
ולמוכחו ליראה יוקטן ובה חזרין שמוות
שבת כי מיעוה על הקטן לשמור הסבת
כי כן יסיר אמו ששכח ביום ז' וט' לה
להזכיר האם תחילה חפני הקטן שחוש
מכיר תחילה לא אמו וא"כ חביו וע"א
ה' להיכנס שדעו כמות לשבת כחמד

סבתה סוף חלואה
חומר אל הפתח לא יטמא בעל
בערוז ר"ל לא יטמא הנכבד בערוז
לחל זה כבוד וזעזעט בעומדות
המדות שהרמוז בענינים הטופניים
לפי שזה הוא חילול כבוד ומעלה ולא
יעלה על דעת שחייט בזה לא בעי
כבוד אל המקדש לפר לוח בעת
כבוד לכת חגיגה החמה לזה חל
בכל עת ועת הוא שיערך פרישות
וקדושה והחומר חט"ל כזה שלם יפרע
דמיו ולא יפחם כבוד על כל ענין
מה ולתת עליו חומר כזה ולא יטמא
עליו וזכ"ל מן המקדש לא יטמא חפ"ל
אחר המטה לפי שחייט מטמא לל
לקדושים ומקט שחודס כבוד על מה
חיל יגע כן בהחזרה וכל זה לעלה

הכין קצתו חבל כהן ברזע על קרבן
הוא מנחה ועל אחרים איתו כבוד
שנעשה להם יוט' אשה אנה וחלה
החומר העבור והעסר והחולל וכן
אשה גרושה מחייסה הנפש השטוחה
הגרושה מהשטל האטשי לפי שמונה
מחלה מוטל כלל וכן אשה אנה
וחלה טעה אל הרחוב הנקניית יל
וחלה בעתה כרבי הכאי וכן כל
מה שז' כזרע אהן מענין והוא יע
יערע או זכ ושאר הענין וענין
הנרדים שיהיו סלמן מל מוס כ"ד
משיחתם כהם ושאר הענין הל' חול
לפרש על דרך מוז' כחזק הנפשיית
ח' ע' ספוט הענין הוא היסוד הנקרא
כ' ספירשט פנח רמת וטבר טאם
בקרבות יסוד לית נכס תוסחודו

לרעננה תמים זכר שהט' לרעננה
האין הנח ונח עור כהם ולא תחלל
את שם קדשי ונקדשות וסודי עבדי
המזערים פהוין עור מדאש וער סוף
והוסיף כחודש השמיש באה כן עני
זכרון תרועה כה תרועת מלחמה ואז
יום תרועה ותיה לכם טעם יום מלחמה
להלחם כן עם היר והשועה וט' מקרא
קודש שיהיה הזכרון כתרועה כחסיפת
מקדשת כקטון רב ולא תיגרף להעביר
שופר כי השופר רחץ ביום שהתרועה
כן והנה הוא יום דין כחמים לה תרועת
מלחמה לבר ודפני זה תקע זל' פשוטה
לפנים ופשוטה לאחריה ולמה הזכיר
הכר' תרועה ולא תקיעה אז כרחש
השנה ולא ביום הפורים ס' התקיעה
תיה הדיכון והוא השופר והתרועה

כשמה ומפט שמה כללה במחמה יש
הקועה לפניה ולחריה ולזה טעם אשר
העם יורש תרועה כי כערה ירחו
והפחדת ענין מרה" וזה טעם חכמה
למשפט כי הטל תלו בתשובה לא ש
שכחש השנה מתיחר במידת הדן
להנהיג עליון נביוס הכי פורים במידת
רחמים והוא שנהגן לוי פעה רבות
לחלק אם כן ראש השנה יוס דין כל
במחיים" ווס הכי פורים יוס רחמים כרי
ומזה שאנו תול להבין הטל במסעות
באנו תרעה יתקע" תתקען ולא תרע
כי במסעות טעם ויסע חלקך הלהי
וכתל קומה יו" ויפוש חייבך טעם פני
יו" בעשי רע" ובהקביל את הקהל טעם
שוכר יו" רכבת לפי ישראל ולכן טעם
תתקען ולא תרען כענין טעם יהי

בשארן אלק בהתאסף ז' ימים שבין
ר"ה ויום הכיפורים כנגד י' פירות
בלמה כי ביום הכיפורים ית' בהם כע
טענין של ויגבה יל' עבדות במספט
ורמז לזה הסוד החדש שבו מושל
מזל מאזנים כי כן פלס ומחזני משמע
ליל ומה שהוסיף הטע' כעז ימים יום
לחודש השביעי לליל ולשמוח לפני הש
כלוב ואחריו סבעת ימים כי הורו
זמן שמחה לפי שכירך הש' ל מעשה
ידיהם באסיפת התבאיר ולכן יחונן
לפטו לרת מורה לשמו על שפג
כרסן שהטעיע עליה ועל דרך הפסט
פרי עץ של הדר זה תהאף ולשו' חמדה
כאוח' מכל שפר תרג' נכסין ורענ' יתחד
העץ ומתע' תולעת' לא תרעוה ליה
תרג' ולשו' חמדה והר' שיהם כעעם

וע' המטה האור על ררך תגרה שד
חנים כמים לרמה על חנים ועור
כחם במדרש שהלוב כנגד הסדה
והארוך כנגד הלב והתוס כנגד
העינים והערכה כנגד השפחה וכו'
ובסלם את מהללה לטם כענין שכל
עצמות האמרה ה' מי כמזכה ועור טו
ב טעם את שיהיו תל מיסם יש כד
כתבתן טעם ורח נזהו הארוך וזה
דמה לחכם היסוד כדחתו ויש שיש
ל רוח וע' חן לו נזהו הדרם וזה דמה
לחסד שאין לו חכמה ויש לו העשים
טובים ויש שיש לו טעם ואין לו רוח
וזה הלוב שטסה פרי תמיד וזה
דמה לחכם שאינו מונע במחשבו עם
דמה לערכה שאין לה לה רוח ולא טעם
וזה המרד הקוץ שאין לו חכמה ולא

מעשים נדיר הנסתר הוא שהלולב
דומה למשכיל שחשבתו המור
בעלונים ומחלט כיושר עליו נכונ
כח התור וא"ע שפרו מתחור לע
לעשות כשיתחיל לה פסוק מפ' כסמ
בערת לה יראו ולא יהיה מעשית
פרי מתוך לבס ומרעה לעיני והוא
שהוא עמד למעלה שנה וחמה הן
העכע הוא שחם ית' כן חרם הסודים
שעלם למעלה יש הרקל ואם יש
השורש מתק' לה יש זה כהפך
משאר המלגת וע' לולב רמז אל
המוסטל שיש לו לב להבין הסודות
והענינים העלונים וא"ע שהוא מלש
הבן חויתא פרי יהיה כפוחת ופלו חט
מברכים לה על שור היותם לבד וע
וקטרת עמו סוד חרם שהוא עקר

עין עבנה וערוך טהל כרי לאחור ול
ולפניה ואלה הם הש' הנקוב המעשים
העביבים המשובים כנהל הנרמקים
רמיד כמטכיל דא אחור כסל האנטי
הכל ענין חדר והאחרון חוסם לפי
כח שחל' לרמוז על המחשבה הרחוקה
השלה מן הלב ולפיך האחרון הוסיף
מכפעים חמוץ וכו' הקבלה פרי עין
הדר הוא הפרי שבו חכ התעוה וכו'
חטא צודס תראסון ש' ותרן פאשה
כי טוב העין והנה החטא כן לברו
ואנתם ערסה לפנינו עם שאר הקיינים
וכמות תנאים הוא ראוי הקו האחרון
כנהל ונבנה על סולם וענף עין עבנה
ומד' ל' ספירות כבת אחת מודי צביר
יעקב וערכי טהל כענין ט' סוף ל'
לחכב בערסות כי שם יתגברו מרת

הדין וזאת החיים וזכרון תבין ותביע
כי אין אחרת עמך באגודה אחת
בשעת היובל הזאת אמר הזכר
סוף ימי עליה רמז כבאן כ ששת ימי
בראשית הם ימות עליה ויום ה' שבת
(יהי) כי כן יהיה שבת ליום הנחל כמ'
ששעט מזמור שיר ליום השבת מזמור
שיר לעבוד לפני ותנה הימים רמז לך
לצמר כרא בזעשה בראשית ותשנים
רמז למה שיהיה כבריאה כל ימי עליה
לכן החמיר הכתוב בשמחה יותר מכל
חייב לאין חייב הצלחה עליה כמ'
בזו תרצה הארץ את שבתותיה ואמ'
על צלות כח לעולם על ענף הדין ובסוף
על השמחה הארץ חפצי שהטופר בה
ליום הזה בזעשה בראשית ובחיי העולם
הבא וכן צד הנביא חייב הצלחה על

ועל זבל יטלה סודו
השמוח הט שביעיות רמוז לו סוסו למ
המטותם ליעת כי חזי יו ברחמים והם
עברי ומשחתם כח שחזם עברי כח
העלם השפל ומקדשי רבו רמוז לשם
העלמן במעלה והוא המסון כגור כות
מקדש שלמה יי ונתנו מסבני
במסבני רמז להסגה הפרטיות הכבוד
מחזי יו לראויים וט לה העבול עשי לה
יחזק רמזי כבס חזק שחמו מחזק
וט והתהלכתי במסבני להפחה עשרים
ולפרותם ולרבותם כבס וכנת י
להקים את בריתי חרבה להיותם כבסי
השמים ובחול חים וכפך התרין והזמן
שחיהם להם לאלהים וסרת רמוז ליש
לעם שחמו רבוקי פי נחני כבס נחני
נחלק חרבה קוסמיות עלה סקיות חזות

מגילת

העבירה בעלן שהיו על השמים
והעולם הבא אחרי תחילת המהות כי
קיימים מחוייב כדך היצירה והעולם
הוא שהפך מזה שמכרית החיים מהם
והשאר סוף יתקיימו כיסוף יצירתם
ולא עוד שאלה הורכבם לא יביעם המון
כדאי ואולי יהרעל עלתם חו יחישום
לעמוד לפי שם עותם במחשש ועוד כי
ספר הסוף כדברים תמצנים לפי יעוד
הצוק ומחוייב ולזה הקדים דבר העשירים
לפי שבהם מחוייב בני העולם ובבגדים
בעתם לתסוד ימות יהיה המעיר ען ועוב
ויצבו המועייעת וחי הנהחת וחלף הם
סבות הבריאות וכן עמל ועתה הארץ
פריה ובפעור זה יהיה ל העם כריזו
ולא יחלה ולא תהיה חסלה ועקרתם
ולא כבהמת ימלא את ימיו והנה הסוף

היה כיהסמים יעט את הארץ כגמלים
כעם הארץ את יכולה שמי יעזר וחי
וכמה ודמי חיינו ארץ ועקב כי מלת
ארץ שללת כל הכבוד הרמתן ומה כל
לעלות הרמתנים בכל מלת ארץ וע'
ועתה שלם כדרך שיהיה השלם כעם
ולא רמתו מיט כח עמו מהט שישבת
תיהרעה מן הארץ וכרך הסוד שיהי
שלם להיות מחוסר כדרך והוא שלם
הכל השקול כנגד הכל וע' עבית הכבוד
העשירית כבהמה וכורע הארץ לעו'
הכבוד והמעשה מי שיש לו לבוש
שלם פקחות וכל לרפת חרדו כסוד
הכבוד והעשירי שיהי קודם ליה' שיהי
כח עליון ה' ספירות

שלב ספר נרות כהנא

ספר נדרים סיני

חיי על דגל בארץ זרה / תחזור סוף
סברה הסי' יה' ו' חרות בעלם כן סכב
לפניו ו' חיות ולמעלה מכלם סוף הסכור
וכצד ינה משה לחקים הדגלים זיה'
לו מצד הסמך יתנה תורה יתום כצד
ימות שהוא בעל חלמה ועל שכב
יסטר שהוא בעל תורה ועל חמה
זכרון שהוא בעל עשר חסונות יסע
ויבנה חלום לפניהו ויה' כצד חמה
על כנה ועל כנה כנה יתנה חמה
יהיה כצד ועל חוקן לפי שהוא בעל
מורה ועל זה בעל נבונה סוף חוקן
כצדנה ועל כצדנה וסוף כצדנה
לכך עליו וסוף יסע תיה סוף
לתורה חזרה חזרה של וכו' וכו'
חום וכצד חזרה וכצד חזרה וכו'
כצד כצד כצד וכו' יסע

לפי שטרה למה ולגשמה ולגבורה
כה שחבר אדם בחכמת יי"ה הורה
על יי"ה יי"ה יי"ה הושיע יי"ה מוחל לעולם
וכנגד שם דן שחסיך העולם כע"ז
והיחוד יהי דן גשם על דרך ועל שבע
חסד לאהיר על המוסך שכן כע"ז וסוף
כשוק דגל ועל שם עתה שהוא
שם בעל כרה ושבע חטן לאחונה
יסוד דין של מי ששור ע"ז הולך
לאחור ולא לפני המלך כעיקר שהור
היה עשה בחסד ופזר והור לישראל
לפי שהיו ענין ו' חזקת שלילתים
וכנגד ו' חזקת העלש וכנגד י"ב חזקת
שכל ו' חזקת מושלם על יסוד חזקת
מהי סודות ועל י"ח חזקת מד' חזקת העל
ול זה כ"ה להיות סוד החזקת הנבחרת
באר עלון הנבחר

חזקת חזק

כי תטעה אשה רחוק לטעם החכמה
בטעמה מרחק היטרה להתחבר עם
הייער הדיע הנפני והטור מרסור
הסכל האטטי שהיה בעלה ודיסה
באות והזנה אלטן ולפיכך יעקב
להביאה אל הסתן שהט' לחם שמזמח
ברמי תורה שהם מרים מיכר ומתקנים
מיר ומברכס ומאחרים לפי מה שדחוי
לכל איש עווש והט' מים קדושים בכל
חרש הנכחות מיוסכות על הלב להפיע
ייער התאוה נדחו רחוק כלל חרש וכן
ומן העפר אשר היה בקרקע ממוטסן
רחוק למחיה וזנב עפר וזנב וט' השפלה
העטנה וט' הקדכן כקוח סעורים נבר
מחוק כן רבתי אל המחיות וזמח לפי
שעשורה מעשה בהמה רבא קרבתה
מחול בהמה וכן נחמ לה יעקב עלמה

שמן דמיון לנס טוב סאס מזנה וט
לכונה דמיון ללסן וקויה ופרי שור
קחמה סאנה חילק סאס נשים
הכחמה דק סכחמה מנהת זכרון י
קדסיהת עון שינה עלה סס ריב
בסכחמה ועוד דמיון הכחל שסס היתה
קויה ועודה מהמשה לון סלח
שחמה ביס החמה לעודי עוד
לשקע ס סיהבד לה האמה וסר
הגלד רב מוסל וזה תקרה וזנה
דע וזה היתה הדבר בהסך ועבה
כענה ועלה יסה שהל יתפרסס סרה
כפרחיה לל ויהס לקלן כבדה וזה
כשנן סנ וזה חת כסס חק יהיה
וזת לפי ששמה כסר דסר ונסרה
וזה שמה ומה החסיה לחלה מנה
סלח לשמה ולקלה וכן סר הענין

וְט' בְּאֵתָהּ שֶׁהַצֵּבִיחַ מֵחֵן מֵחֵן שֶׁנִּי פֶּעַם
עַל מַה שֶׁעָבַר וְעַל מַה שֶׁיִּבְרָךְ לְמִיתָה
וְכֵן חַוָּה ז"ל מֵחֵן מֵחֵן זֶה מֵחֵן מֵחֵן
מֵחֵן נִרְי לֵעַ כֵּזֶה חַיִּים הֵן
מֵשֶׁה כִּי יִפְלִיחַ לְרִוּחַ טָהוֹר וְעַיִן כִּי
כָל כֵּן מֵחֵן הַמְּלָכִים מֵחֵן שֶׁרִיחָה
לִבָּם וְנִחְרֵי הַצִּוּוֹת הֵם הַעֲבָרִים בְּמִיתָה
שֶׁלֹּא יִטְוֶה וְיִצָּע מִלְּמַת וְעִטְוֶה לְעֵלִים
לְשֶׁת הַיָּחַל וְהַמְּלָכִים כִּהֵם הַחֲקִיתִים
שֶׁיֵּשׁ לָהֶם כִּזְר מִלְּמַת וְעִטְוֶה לְעֵלִים
כִּרְצוֹת הֵם הַחֲפָשִׁים מִהַתְּחִיל הַמֵּת
הַמְּעִבֵרִי מֵת הַמֵּת כִּפְקֹד וְכֵל עֲבוֹדָה
קִישָׁה וְכַחֲמוֹד וְכַלְפֵּטֵס שֶׁהֵט עֲנִין כֵּל
הַבְּרָצִשׁ וְהַרְמוֹנֶה וְט' כִּי יִמָּת מֵת עֵלִי
בְּפִרְעַ פְּרִמּוֹס כִּיז לְמַחְשַׁבֵּת יֵצֵר הַרֵעַ
מִרְחֹק הַבְּרָצִשׁ וְלִבֵּן טָהוֹ כְּדָרְכֵן מֵחֵרֵת
לְחֵטָא וְנִחְרֵי לְעֵלֵה שֶׁהֵט עַל הַחֲשֵׁבֶה

ועל המעשה וט' מזוטר הטח על העש
ועל המזב סחזכרנו וכו' וט' וט' לעש
סרנו וכן קרבע כבש זכר כמשפט
על עלה וכמה נקיבה כדמקט כל
הטחא ואיל לשלמים לפי שמשלים מה
סער וט' זה הקרבן כיום מלוא ימי
נזרו לפי שזוהו חוטא על נפש כשוכו
הנזירות לראות העולם והנה הוא
גמך כפרה כי הוא נזור וחזר מן
מקדושתו ועבודת הש' וזוהו היה לו
סיעמוד נזור כל ימי חייו לעולם והיה
קדוש לנפ' לפי שבעלתו חז' מעלתו כן
גדול ס' לא יטחא למחיס וכבר רחז' ה'
הט' באו' ואקח חבנים לטבוחים
ומבחרים לנזירים וכן נזור' ל ימי
נזרו קדוש הוא לזוהו ונזור' הוא טול
לפי שזוהו סלול השער כ' שעושים

הבחורים והנשים להתבנות ט והנה
צולק יולד דאגה כלב איט והכטבד
ולפיכך יהיה דודש וינריך להסתמוד מסל
עומדה לפיכך מזהו שחזעלע מצעלה
כחן צחול"י
וישמוך כבדכ הספע העלין וישמוד
שדבא שמוך מסל מחרה רע ומסל טעע
ופצע"י אד יול פש חלך כדעברת העלם
עוד האמנעני"י ויחך מזהו"י סא יול 4
פני חלך כדעשה העולם הזה ויטן
לך שלם הט' שלמות ותבדמות ככר
עטין ועטין"י
ואחך שמען
טא דבר הויטך חכמ' לוח/ט כעבדך
טדכמז חדים ויחנך כדסה על חודות
האשה חכמיה ידוע לפי הסוד לפי טלח
היה צריך לה והער יהי עש עס יול 4
ואתה פה עמוד עמודי"י עמוד ואסמעה

וְזָה חַדְשׁוֹ שֶׁנֶּחְמָד הַחֹק חַדְשׁוֹ כִּי
וְזוֹ נֶאֱמַר הַיּוֹם הַזֶּה שֶׁנֶּחְמָד כִּי חָסֵם
בְּמַעֲלֵת הַטְּבוּאָה שֶׁהֵם שָׂוִים וְלֹא עֲלָה
עֲלֵיהֶם פְּרָאוֹם הֵם כְּעֵסְקֵי הַחֹדֶרֶטֶת
לְהוֹדִיעַ הַחֹדֶר וְכֵן חֲכָם לְלַמֵּד תֵּי
הַכֶּתֶל שֶׁכֵּן נִבְרָא מִסֵּה לְעֹבְדֵי
הַטְּבוּאִים הַאֲחֵרִים שֶׁכִּרְדוּ וְסִיּוּ חֹדֶר
וְכֵן חֹדֶר כְּסוּף הַחֹדֶר וְלֹא קֵם עֲבָרָה עֹד
כִּי שָׂדֵה מִסֵּה וְאֵל הַשֵּׁם דַּעְתָּךְ לְחַדְשׁ
חֵם יַעֲמֹד מִסֵּה וְשִׁמּוֹל לְפָנֵי מִסֵּה וְהֵם
כְּבִתּוֹן וְשִׁמּוֹל כְּקוֹרְאֵי שִׁמּוֹן קוֹרְאִים אֵל
יְיָ וְהוּא יַעֲבֹד בְּעֵמֹד עַם יִדְבַר חֲלֵהֶם
כִּי זֶה חֹדֶר לְעֵשֶׂה וְלִמְדָה לֵה לְשִׁמּוֹל
וְכֵן אֵם יַעֲמֹד מִסֵּה וְשִׁמּוֹל כְּבִתּוֹן
לֵה מַעֲלֵת הַטְּבוּאָה שֶׁהֵם וְלֵה וְכֵן
שִׁמּוֹן כִּי כִרְדֵה שִׁמּוֹן הַשֵּׁם מִה שֶׁלֵה
הַשֵּׁם מַעֲלֵת עֲבָרָה הֵה יְחֻדֵל הַשֵּׁם

שיבתי עמוס והתנחתי ככבוד כבוד
השיני קודמי ומיטה נאמן חזק נכבד
דבר הכל מה שהשיני ומה במחצות
למים כי בעמודי כבוד כל חוקי המים
ולא ספר כלום ולא אה החכם כבוד
למים הסתר דבר כי מה שראו המים
כל יום מסעיה השי' ושלמה עור
יש יורג ומה למין חקר וכבוד מלכים
חייט כן כי יוכל לחקר ולספר יתה
מה שראו מדרע לפי שהם טובי
תבלת וכבוד השי' כל התבלת
ועשן להם יציאת רע כי הסוד
בצינות הוא כחוק התבלת כן שנתה
האיתם שנת וזמנם שירמז לחיה ה'
הסללת הכל והוא תבלת הכל ולא שנת
תבלת ועור שנת שנתבלת חמה ליה
מים דמה לרקיע והרקיע חמה לפסא

הטבור" אחרי לטבב זה מי עת שהט"ל
שלא יתרחק מן המבלת שיה כמיוטת
אז כעין אבל יהיה הטל לבס לניחית לעין
עוב לעין כן היטיב קצתו מיניץ מן
החודס ועוד שיחך לרעת שיחיות
וצהלים דמיון שער סיחית סמוך
לניץ ערס שיגמול העין את פרו והמות
הש' הוא עין החיים ששעב הש' כהנה
וקרה מה' ולמורה הוא עבודת העין"
ופרסומה לחורים הם פחיה וניחיה
ואי ששעב ועבר עד שיחיות בטע
שששששש פרה ויניץ וניץ הוא לן סל
שיגמול ויעסה פרי ולא יפסיד לטרוח"
ויחמד מטה כזאת הרעון כחז
למדת הרין היתעה וכן כ' תחלת האש
הגתלה וקורח ורחן ואכידס רמז לפי סוד
לכח המדמה ולכח הנפש העומדת וכח

הנפש הקייה וזוטה רחוק לשל האנשי
וכן הענין יתפרש כן וט' חשבים מצני
ישאל המוסים ומזוהים רחוק לכותה קצתה
שסמפרס עליה כן מחמקי העכבז מזה
מורה כן לפי שמורה כלל האברים המור
המורכבים כה וכל אחד ואחד יש לו עמד
פעולה הרי נ"ו וכל חילי הקחות שמורה
מבטאים המור להשתדל על הסכל ול
ולתענות עליו ולכן יפלו כפולים בעת
פחדים וכשילן ויחדו חיים שאולה ויחבו
מדרך ^{הקדש} וישאר הכחות מקדימי הקטנות
בדוחות האש וינחה כנפן וילתמיד
מורה כנפן מורה לפי תענוה ותכונם וירשת
השדרה שלא לשם שמיה"
והיה החי יש אשר אכתר כן מנחה
יפרא ידע כי האיש המתקדש המור מרוב
התענות הבמחיות ואינן מדקדק שדרה

על זולתו הוא הקדוש הנבחר והטוב הוא
הישיב ויחיה פה ויניח יניח ויגמול שיהי
שקדים שיהי יבין דבר מהתוך דבר ויעין
במחשבתו ויגמול שני טוב במה יחיה בו
השקדים יו יתקד המיד על דלתו לא
גומלנו עד שיעמדו לו ויכנס בהם
זאת חוקת התורה דע שכל
העוסק בפרה השוחט והמוסף והשוהק
כלם מהמחזין וכלם יריסם טכוס בנריה
וזה רחוק שכל העוהה התעוהה עוהה
לפי הק"ה והחשן כבצ חוס המקיים
זעל וסרחון מהחשפה שבנריהם מחוה
חיים נבואש ולפיכך יביסם עפלה
המחה כלבר חייט מחוה לפי שהחוחל
חטור את העומס וסר בינס חן וכוס
חן ומעשה תשובה כחט יחון ובקעת
זמנה עד הערב של כלו עד שקיעת

שמואל ויהי יום מואט על פניהם בנפש
האדם אשר ימות ולא יתעורר אל המות
בצונו ולא יתעורר בעשיבת קודם מות
מותו רבת ענין קדוש מעולם הסוף
ועל כי את משכן יל עמך הלב סמוך
משכן המחסות כי מן נרה על זורק
עליו מן התפילה והמחוקה מהעבודות
עוד שמואל כי לעולם הבא וע' ועד
עליו מים חיים אל כל א תורה וע' אל
כלי כהנים לויים וישראל רחמי הברכה
תדומה רחוק לתעור סמוך תודים כה' שני יום
יהיו חטאים כשנים וע' את חסד תורה
כי עשייתה תשובה ירחיק לחסוב ענינו
כעפר וזמר וזמר יום המיתה שסופו
להיות עפר וזמר ועמדה פרט' א' למות
לא תבלו ולא תזונו ללמד שחטאות
הטובות חיים וע' וזאת התחיל כה' א'

ללמד שזו מדה נעשו ופלענתי אדם
ז' חזו ט' ונקר הפה בבלה היו מחסבת
הצוות ולפיכך נהגו ולקחו לשמור
מעבר שיהיה החטאת ועין עליו
חיס חיס חיל עלי שהט' כלף חוס הוא
הענה והשפלה ושכחות הלב ועט
לשמור מי שטמא מחסבת נפשו כל
ברבים דמיונס טקדיים וזה שג'ל
הטנגע כדת בעפשו וכו' ^{ל"ו}

ויטואו בע ישראל חמ המחסר עטין
זה הנפלא דע שדמוז הכת' ט' הישיבה
כקדשי ימים רבים סכבה זה החזות
הרע לפי שהיו ימאיד למים וכמש
היו מדתם הם וכבודם וכאשר ראו
העם כן חמדה תקוותה וחשבו טלם
מחשבת רעה על הט' למ' סבלתי
יגלת יו' לעשות לט' זה במקדש הזה

שהוא מרוב יטן הוא חודש שמונה
היה בן שלשים רבים שחזן בהם מים
כל" ומטה ואהרן משה/ ולענתם
סאון/ ולענתם" ולמה הכתוב הוציא
מטה ואהרן לפי חל אהל מועד לקט
רחמים זה שיעור משה לחוריעם מה
יעשו ומתוך זה השכן הקהל מחטבה
רעה מזה הקדוש על מטה ואהרן שכן
תקנינו על מה מריבה וגו' ו' אברהם
ב"ג דמ' כי זה הסוד גחל אילנות סמו
למי סייט לו להכין דע ט' טאטר ידע
החלק את הכל ידבק בכל ויחוט אהרן
ומהפך לעת היתוך והאמת ס' חמ' הש'
למטה ולאהרן ורבותם אל הסלע לפי
לגינתם ונתן חימו וזנבם שחמ' לו 4
במקום אחר והסתב ביער בחורב וייצא
מקדש מים והם לא רבו אל הסלע 4

מפני הקול מריבת העם ודחוקת ופנה
החלק חלק לא נרכק ולכן הסבסלע ולא
יטאו מים ער שמוח החלק לחיות רבון
ככל וקוז חסב פעם טעות ויטיון מיררסד
הנה לא קדשו הש' ומדו ומעט כצוגה
והרב המורה ירק אמ' כזה הענין סבא
חזרה ורגל כל הענין ענד ככעם של
מישה ויהיט נחמה מיטל עור יריך ומה
לדעת כי כחשונה בחורב תיתה מריבת
עם מישה וכן אמ' הרב העם עם מישה
ועמ' עם כן ענד מדעט וסקלט והוא י
מנשים ומה הש' היט' לו כקדכע חס
חין חכל כבחן היו מקיבין לפי לחלה
לא היה כבחן נסין כלל ולכן נחמה חנה
מי מריבת שפדור כמד הש' נחמה חנה
וט' וקדש כב לעיט הקדש ולא חנה
החשונה שטסויה חס' לא נקדש רק

לש
וש
על
הח
וע
לס
ס
הי
וע
חמ
ש
ח
ע
דע
קי
ומ

לעיני הזקנים וכעמך היות ענין הסלע
וענין הער כ פשו חוטרך אברג' למד
על תי זה חתם נעשו היריקים
יורב העם בלמים ופחשה הט' החו
החורו והמחשבה הרעה על השם יהו
ועל חמיהו וכל זה חפני החזרון לחור
לסכב את חרץ חרוס והפ' לו וידע
ס חורב היה לשופרם כרי שילחו חורב
העלמים לעמוד ולחלום עם כן הענק
וע' נעשיט קינה כלום הקלוקל שחור
חמן על יריעה החוקים והמעטות
שעטמו להם לעי שחויטיו חורב השודר
וחמיהו שנתנו כרם כביטרים ורדו
כרמים אף חרפנים בעיניהם כחולתיה
דבר קלוקל ולא תוסק וחור שחור ועפשו
קינה כלום הקלוקל ולא את כלום הקל
וחפני החורו והמחשבה הרעה כדת

הענינים הש' מודה במידה וסלה בהם
הנחשים השדפים ונשכים והחיות מהם
עם רב וזה לפי שהש' מקלקל המזון
ומפסיד את הדם העכבי ועי שזכרו
זה את זה במה שעלה על וחס מהל'
מהמחטבה הרעה והטוב כלשונם
לודו - כלשונם מודה במידה וכאשר
הכיר כנפש ואח' חטאת כי דברע כין
וכך וסו כרעובה שלמה ובתו' א'
להתגלל בעים ומיר נהרפאו על חך
נס כרעך נס וזהו טעמו הכתו ויחמד
ילו אל משה עשה לך סדך ודע כי טעם
הכלב השועה וטעמי הבהמות השועה
חס יבטו במים ידו ירוח המזיק
ורמיונות מטונות ויטו החפאים שלח
להזכר להם שום דיוק בפנותם ולא
אותו ענין כי טעם הרעך במחטבה

הקוא ולא תפוד עד שתקוה חודש ונבר
התקוה זה והוא דבר קטנס ומפני חל
התגלה והטבע כי שיער הטלח אחר
שישתנה כחלו הפסד מזגן שיראה
בשמן של חס יקבל בזכוכית דמות גוי
כלבים קטנים וסם הזכך השמן לא
ימנה כי וזה אות גדול ומלוי טות
הנפש ומפני זה היה חזוי אז לנשוכי
הנחשים השדפים סלא יביטו בעורת
הנחשים ולא יזכירם ולא יעלו אותם
על לב סלל ומפני שהנחשים השדפים
חזוי העינים חזי הנחש והשדפים
בעין הנחושית למיכך נטות לעשותם
מנחושית והסלל כפי הש' ינה שיהיה
בדיוק הסמיות בטבע ונשו דמות
ויביטו בלען בטונה גדולה פלוג שידע
ויביט מיתוא החזק והמחזית למדע

כעבד וזו הוא המקביל לזרי הרהור רע
רעה ומחשבת רעה וזו הוא המקביל
לזרי הרהור רעה ומחשבת רעה וזו
ידע כי תשם הוא קמיה וזוהי וזו
ומעטש החוטא מידה כחידה וזו
חורג וזו וזו חולש כזו וזו חולש
במנה ער חורג

ויהי חק לזים כי חולק הוא חורג
החומר כשדעין כשחוק החולש
כחלק וכבלעם יהיה לך חסוד כחידה
וזהו שדעין היה כפסועו ולפי הסוד
שדעין חלום היה רעש לקל חורג
החומר חזק שטק חורג לעין ישראל
לזי חכה לשדע חל חלום כן כפוע
שחשוד חורג חלק כן חפז חלק חורג
וכסוד חלק חלום חלק חלק חלק
ישראל כן חלק חלק חלק חלק

יפקד מביט להטילו ויטהו רחילה שלח
ליך עם השלוחים חרדי עבד מה שנתנה
חלפו להם וכישר כח השלוחים השנים
ונשמה ללבם עמהם על התנאים שני
לך עתה את הדבר אשר הדבר חליך על
ברכה וחשב כלפי חני נטויות ללב
חני העשה פירעני ולזה נאם וחרתך
לחם כי חליך הוא והחייב חליך כי
שני חליך הגל הוא והחייב חליך
והט' לטען לו לחונען חרדי הרעה וט'
והוא חשב על חרע על תראה הכתוב
ושני בעריו עמו כל כי החיה ופח העוהה
וט' וירא את האתון את חליך ילו הוא
הקטנה המתססה החרדות כי הספר
שחיה חליך ילו חונע חנה ולא שנה
מהודר וקלך בטרה כרך חרע ועם
כל זה בלעד שחיה חונעלע והחיה הכה

שורה להתעורר הדרך הידועה ולזה
עמד מלמד י"ו במוטעל הפרטים של
טן כח המעיד וכן השומר שהם נד
מזה ועד מזה ועד כשהוציט הדל
המחשבה הרמזנית ס' לא. כלה לעמד
זה הקד לחיה רגל כלעם להמורה
ולתעורר וכרמות המלמד ס' הוסקד
לעמד במקום י"ו ואז טעם ס' הרעיש
המתן הידועש והרביץ תחת כלעם לפי
שלח היה עד כח כח לעמוד תחתו
ואז חרה חפץ והכה חורה במקל ואז
הרעשה המתן ברבר המופסד חורה
המוטע חורה חלעבור הוא המלמד
משד י"ט לשטן י"ט והרמז הרעשה כע
ולכי חיה הרבה המורה י"ט ויפתח י"ט
פי המתן והוא לכלעם לא ח"ו הסר
וישם י"ו רב כפי המתן ר"ד כפתחיה

פה לפר וכן החכמה אל לא הזכיר עשה
בסיס ששמו בין השמשות בזה רק
פתיחה כי האמן לפר אל הזכיר וטעם
והוא לבלעם השב בלעם המעשה כי
עשה לה רע בהסות חזרה והער ויג
יג. ואת עיני בלעם שהט עיני ידעו
והנה הט כאלו דברה הארץ ויאמר לו
מה עשית לך ומה טעם נאמר ללעם
לאמן ושאר הענין כולו הולך על
דרך זו לפי הנסתר ויבין אתה לרעה
כי מלאכי השם שגם השלטים הגדלים
לא יראו לחוש העינים כי איש יגיד
בהפס במחנות וכאשר יראו לפניו
מע לפניו. וזה הקודש ישועה במחנה
המבואה כעש המושב כהן כהן הניע
למעלה השל הפועל אכל שיש
לעני במחנה ויהי פשר ולזה נאמר לך

השנין כדתי ופנין כלן כן דמור דמור
לכ כל תומטבת שסוכב תמור ומקד
אחר תפניק וכלשן יון תומ ידוע בתק
חוקות וכלעס מלשן כלב את תן
תקודש לשן תמור ומסו מו פילע דת
והשחורה ומור הנמן והוא כח הדמיון
מו כח המתעורר מו כח הייזר והל
חור ודי לך כזה ומה שאם התעב
ויכן שפעה מוזכרת ויעל סק ולעס
פר ואל כמזכר תוכל לדעת תבלת
זה הסוד הנסתר כי זה פר וזה חיל
לפי הערות שברמזו הללל החמישי
ומה שסיפר המע' בקלוק יגו שפמורה
התייב בדרך לשמן לו ואחריק שנה
ונסד כמשיעל המרמים ח"כ במקום
יב אשר חין דקד לשנה ימין נשחול
דמור למי שט' כן כל חלה יפעל ל קמ

שלש

שלוש עשר נבר ומה שני בברכה של
כלום ומה מוטל והוא נחם כלום
נחם שומע מהו ל"חל החשוב כפי
כפימך שהיה נבוא או שיכר כח
הקודש חללה רק שהיה חסד גדול כל
כמשפטי הסכמים ויורע דיטוק המערכות
וחילוקיהם ופאטר יהיה חל המדע
כספלות יקל יורג ויחטבו הפרטים
ס קללם היות ואין הדבר כן ומה שהיה
הוא בעצמו חסד מחזה שדי יחזה
לא שהיה נבואה כלל כי אין נבוא
רק מהשני תורת חסד כענין שני ועליו
אני ועוד חל העם והער מה שיקרא
הסגל באחרונה ומה כלום כן פער
הקודש ופאטר תבין כבבכמותו חל
המיתוס חלום שלם על דרך מה
שאורג לישראל מהנה דין ער ימות

המשויה על דרך כלל וכל זה ראוי
בחקמת משפטי הטובים ופני רמז
כרמז ונתיחות מסלך ה' פניה/ להבד
על מדבע מלביית ואח/ כרמזונה
מה חקוב לא קבה ל' כי מראש יודיע
אראט"מי מנה עפר יעקב ומספר את
חכמה ישראל וזה רמז למלכות כל של
היתה כל כך חזקה לפי מה שז' מדי
חקוב לא קבה ל' שור אה/ בשנייה
לא אים ל' חקוב"לא הטט חן כשקב
ושאר הענין וזה רמז לעם כולמרת
פרס ומדי שעמדו העם כחזונתם לה
סח מדעת השל והרז כשונותים מה
ובמה בימי החטאות וזהו שז' כזאת
הכרפה השעיה לא ישכב ער יאכל
ערה הן עד סלמו יקוד ונח/ בעת
יחוד לעתק ולשאל מה פעל ל' אלו

הניסים והנבואות שחזרע להם על
ידי מרדכי ואסתר בעוונתן הכירה עוד
למנו/ בברכה ה' מיה טוב חונן לך
יעקב' שגמלם נתיץ ייזל מים הדלתיך
מחזן זה למלכות יין השילשית שהט
שאהל יעקב ומטיכערהד מכוונת
זה מול זה וזינג נכנסים כמחונתם
אעפ' שמדבריהם חזרע על זה והם
נחטשים חזר חכמי תורת וסמחון
כיסורין הבאים עליהם ודמקיימים
כנס הטוב למעשים הטובים והיסוד
כפי מה שדמוך הכת' כנחלם נתיץ 4
והברכה ה' ארזט ולא ענה חסודים
ולא חרב רמז למות המטעה שיהיה
כסוד המלכות ה' שלחודם הרשעה
והער והחאה החמדות זה ש' נעם
י' ור' כפי כלעם יוקד להים חל כ'

כלבם הוא כן / שכחתי לך וכן נאמר
חשר מחזה שדי יחזה וכן הוא אמר /
בעצמו הרבה חשר ישיב לתיב כפי וכן
זה / המראה חשר חזק רחוק שפרהגול
לפרש שכחתי לה חזירי ע שהעם חלק
יא / ונחלתו ובשעיה כח להוסיף בשם
הארץ והדגם מלמה וכך רחוק שמה
כאן בנעמה רבה והעמידם מלך
למה זה חזק מלך שזלך והטעם
עוד חלמת בית דוד למעלה כן שז
ורע חזק כיהביט יא / ובפרט הך חזק
הוסיף לומר ענין החשיה ולמה חזק
חזקט ולמה ענה ולמה חזק / כן ככל חזק
הנבואות החשיה חזק חזק לומר
כנעמו וידע רעה עליון שזלך וידע
חזק מה שיש ברעה עליון לנשואים
בעלמז לסוף כל החזיק כן / שחזק

כמוטל יודע זיך מדי שיש כלם סלו לעשו
זענען שיינע זאך/ כפי וכן זה שחער
יודע רעב עלן זאג השלם רבך 4
כאזן הכתובים כי תס החוד ה' שנת
פר המשיח והוא אשר ואל יקטל 4
כפי נך כהוד פני מודע יון ב יודע
הוא שיש כלם כסוף לרד אשר טו
שכלק היה קוסם ולא היה יודע לבון
זאת השעה כללם למה הרב רודה
לחור שיש פרו סטן וזיט סכר זאך
הפרקים לזמן כחוי זאך סכר זאך 4
פרו סטן 11
כן זאך חסן כח חסן לזויב כח
של מ שחוי מיחם טוב וזיפחוד
בבית זענען שיהיה קטן כזעלב ולא
יהיה זאךם כזיודם רב זאך
שלם זאך שלם עלן נפשי זאך לו כן

ויחזק הנה פלו ופלו יוכלן לתקן את
ההפסד לחיובים נפשו כבשו ויחזקו
לעשות מה שרצו לעשות כפי יכולתו
ויחזק מעט פי און יעזרוהו חן הש
קטנים ולא ישה פניו חיש צול חן
קטן חון חס ורחם כי שהוא צול
חונן שיתעסק בחונן ענין וכן ת
חונן לפנים הוא שחם הסת' וירח
פנים בן חרון הסת' ר"ל שחם שה
שתערה לא היתה חוששת לחונן כל
חננה ולפיכך עשה מה שחשקה וקט
שחם בזה ונהנתו ונתנה לו בחונן
על כל הפסד ופניה שלום שלום
ירח מקרובי הנהרג ולא מחולס לפי
שקטן ללחיו וכפר על כפי ישרה והיא
נהיגה מהמקרה ועוד שחונן כפי
פנים מקטן וחוסן וכפי החוש ה

המורה והאשה המורה יתבאר לך המור
טענין נסתר ומענין היה כאחיו כלי
הנספה ומצד צד ורגל להבין שם ששם
כי הוא מורכב ין פן ומן חס וכן השנה
השכל שמזמיר האדם מן העבודה פן
מורב לו כך נסך חס על האשה של
האמר ושם תמצת המורה כדבי כתיב
שלל הראוה הסודות הבודת לפי שזין
לה קיום והעמדת וע' צליל המורה הן
הרמוזי ודעה ויש באיש המורה
זוהי מלשון לה הזמר לשון כסוד וחינוך
הן מלשון זמרה וזה לפי שהינה הרב
הזמר מהענין כשישנה הזמר מה
המורה לשעור בזמרה הן ר"ל שהיה
המורה להשחית ולכנות העין את שם
החברה וע' כן סלוא מצוי סל וזה שמו
שהסלוא את השפחה והוא מן הזמרת

מסילת שהיא הפקר וכן מעשה ייטר
הרע ודכות' זל' חמ' דמי שנעשה זה
בבינה מוצאת בתפוך חזקנות"
פקוד יג' להיחזקות לכל כשר חמ'
מחבר שסיפר הכת' כי המקרה הטוב
והחסיד באמצע עב' להסתלק מעולמו
ישתדל כל ימיו להטות חזק בקדומו
כפי דעתו של שלם יוסף להשלים
זולתו כפי בחו ולפי חמ' חשה נע"ה"
פקוד יג' אם חזקות לכל כשר וז' חסד
יגע לפנות ש"ל שיתעסק בערכיהם
ניסבול טוהם נחשדים ויעבד על מחזק
חכמה לפנים משורת הדין וכו' שסיפר
מכת' בהתקנת חמ' כן עליו של
חיים וחיים יצחק שיהיה לו חמ' טוב
הוא השכל החמשי והתקנת חמ' על
פיו ולא יודע וכעשותו כן יתן חמ' "

מהוד שמיטת עליו ויסוח רכוס מל מטעמיה
וייערך המוד לפדות השכל הפרט והוד
ענין שכל המוד ולהודות מה יעשה"
נקום נקמת בני ישראל מן המזכר
מנצח שהמדינים הם מומה יודעה כענין
ש"ו מדין ועמלק ובני קדם עשה להם
במדין "והדמו צה הענין הוא להחלות
והחשבות הרעות שהם סיבות לזריבות
ולחלוקות וסם מדינים כמ' מדעם ישבות
הצדק וידוע כי מלכי מדין היו חמשה
כמו לה הרענות שהם מדיני החשבות
והרענות והמדיבות והחלוקות וט' מה
מדי ומה רקס ומה יצר ומה חור ומה רכב
יעיר על זה שמה' מסתעף השניות והל'
והמזלות"
מלה מסעי כ"ו
חכמי למדיע כענין חיל החשבות וכל
הכח המוד לפי שהעמים והחיות שישו

בהם מין חמורות לרוחיהם אכן בעבר ש
ישיבם השוארע ויביבם הויטרף הסמל לפר
המקומות בשמורתם ויחזקת התורה ועליו
תעצמות עוזרת ישרל כמדבר ה' שנה
חידת המן כל יום ויום והם מקומות המקום
מהיטוב אינם טבעיות לבני אדם ל
מקום זרע רבב טאו/ לקם לא דגלה וסר
שלח יטע הבאים יחטוב כי עמידתם היה
קדוה מהיטוב כמדברות שויטובם סם
בני קדר או שיחטוב שבמקומות תללוהו
באותה הים על כן החוק חלטה בני אדם
אלו המחשבות נחזק האותות בזכרון אל
אותם המוסעות כרי שיחזק אותם הוראת
הבאים וירע האותות הגזלה ויחזק
אין יעוז קהל גדול כמותם החקומות ה'
שנה וזמי ענין סיפור הסמל בהסכנות
באותה ונענף שישי לחן/ שהרי הסמל חזק

תעבדותם למסעיהם ולא חן חנייתם ש
הרמז על המסע הידוע והמציאה כדא
העולם שהכל כרשות השם ועוד יל כאלו
המסעות נלקחו לך חלקים קודם בניסוחם
לארץ החלק הראשון יד מסעות כו/ טכ
שכבדע וחלק השני ה' מסעות וחלק ג'
כ מסעות וכן הם ימי העבודת וימי הבחנות
וימי הישיבה וימי הדקנה הם המעשה לך
לארץ הידועה ודעו"ו וחס ליה
רמיסו את יושבי הארץ השם המצוות השם
העפריות המזרחות כלן הם תוקראים
יושבי הארץ וט' (שינים בנינים לחיינות
כצני שכלהם טלו להסיר דרך האמת וע'
ולמעט במורכס לסת ולחכמה מוצי' יתן
וענה ולא לתן זה להסתר אך העפס וזה
ש"ו יתנו חתום על הארץ"ו

שלים ספר כמדבר סיני

אלה הרבים איך המהר רע סמשה
 רעה כפסק זה התהל כא וסיים כב
 רמו לאורם איב ועוד שמועין התכרת
 כמען אלפציה ומעין חותות פה רמו
 למעיה כב חותות כפה ועוד טהם
 מעין זהים רמו למיחת תדין כפגמית
 ועוד שמועין המקומות ט נאלה הרבה
 תרי כנגד י ספירות ופגד י מאמ
 שבתם נברא מעלה וכנגד י ממיחת
 טעור עינם והט מקרי ופגד ט נג
 אלגים והעשייה הוא קודש וכל זה
 ללמד שדברי המסחה חמי טרות מרת
 תאורס הן אילן שהזכר שכל מי שחייט
 מקבל המסחה איט מאמין בהם ועוד
 יש ט דברים כמקד שיצריכים והם ה
 הרגשות חייטעה ור כמות פטמיות

כח המושגור וכן הדין וכן המצטרף וכן
המקטל וכן המולד כרומה נמפני זה כמו
החמש מקראות הראשונות בשימורת
יודעות נר כביעי כנגד חכמות פנימיות
הר' ירעמי' " כ"ח עג' מלך
יודע כי הילך ב' מלחמים סיחון מלך הא
האמורי ועג' מלך הכנען שנעלו כוד
משה וסלקם מן העולם ומכרם קודם
מוצו ולא תשואו בהם שריר ופלעט
לפי שהיו גבורים וחזקים מכל מלכי
עג' והם היו מסבגת המרחן תהיין
כחמות בה חפני' סוד עניש לרמוז
על שני הכחות שחודס מה שיהיו כן
כשאר בעלי חיים והם כח הריכוד
וכח המדעיות והפך הוא שמה' לסיחון
מלך האמורי ענין שוחה ומחירה ועג'
מלך הכנען לש' עג'ת וכן חס' יש' ל'

מזעזעז ורפי יעודה בעינינו והקפדה
ברמז ל זה הש' לפי המחשבה תרומתי
המסכבת המזד והקפת על עניינים
חוששים והיא תמכמה האור לקורק
בטעה וט' הנה ערש ערש כרזל שני
זאת המחשבה הדמיונית ומשכבה
ותורה הנה בענין המשעל ובחזקו ל'
הטעם וטאות מרסה כפי המנין שמה
באלת הדברים והם המהות החיטיות
הפטיקיות וט' וארבע אמרת חכה
ר"ל על ד' טאות שיש בכל חכר חכר
מהגוף והם המושך והמחזיק והמעל
והדומה וט' ארבע לעין כמה שרמז
הכמה לבטת חלק סיחון באומות חולק
ענין במקום חולבתי והע"פ ס"ט כי לא
חשבון עיר סיחון בא אלמד שהמחשבה
היא יסוד ועקר לרבר הלשון ולקרה

נחמנו לטעם על כן יאמר המוסלים בהו
חסכון כלומר שדעוין כמחטבה הטב
יבנה ויטען להם תמאח והריסור וכן ו
חס העינט יתבונן ואם לאו דע כי אש
יטא מחסכון שחר הענין ורבהו
והיה אהה החילות להראות
הט' החיות בענין כי לעולם הט' אין
חקר וחרטים לבקרים רבה אחרת
אח כמנה כי ענה החל להיות גדול
הטעם וכן הוא האמת ואם כן נאמר
במשה כל שכן וכל שכן כאלה וטע'
בשמים ובארץ במעשים שיטהו
בהם העולם בעלמנו ובטעלים ואת
ירך החזקה הט' החיות שנגשו כן
חזקה עד שערע כל העולם כי אין
זולתו וט' מי ל' הקוק וט' בשמים שש
חולאים והתבא ובארץ שש חיות

וכען חדים כחפסין בחכמה וכעבודתן
ביתול"י וירכב י"ן חליכס מתוך
האיש ין קדת רחמים מתוך האיש ין
קדת הרין באמת והמוטותכס חונבס
חיים חלש קול נבוח להשנה מוטות
לא יעלה כלכבר חלש זה ואל תרמה
על ספר היכולת שלו יטמעל וי שקיב
שוכח בספר הישר בסוג כמעשה
מרבבה כי סוף נפחים למכין ואל
החשוב שחס כפסוען חללה רק יען
לרעה כי כונתם היתה לבוא קינה
כחנה ועבודת מעששה הש' ית' יניע
חלל שכרה שלמו מחין ומחוס ולח
במחיות שום דבר חוק בעולם רק
מחפס נמוך ומה לבח מחסן שר מין
סנה והחלה וקדיון שר לא תבלה
ומחון כל מחון וסי יול להסיג על

על העבדים שרבו כלשון בני אדם
ונקחה את יין דרסו יין בהמטא ועמו
רצלו עני יין הקה משיטעות ועל דרך
זה כחו דברי הכתובים אחרי העבדים
והחכמים צד כן נתנו חזרתם והכל דרך
אחר וכן הוא מוח וירעת היס וכן הוא
הירמת ^{וירעת היס והשינת}
היסך הכתב מלת יוס (רמוז על ההסנה
כשכלית הוזהר לאור היס ולזה טעם
וירעת היס והשינת אל לכך עיון
ומחשבה כי יין הוא חלוקה כלומר שופט
ומנהיג וט' שנים מרובל זה מופרד
וקוה עליו וה' שמוע צדק ולא כה כעק
ולח יארע לו מאורעות חזק (פי שמוע
לח יהיה כשט מקומות כחור דין עד
מלבדו כי הוא הסל ועקר הסל יסוד על
מחוט הסל וסל המזנת כל וכו' הסל ותח

והמושביל יטן זה הסוד כי הוא סוד גדול
סוד ישראלי ין להיט ין אחר
דע שזה הפסוק פסוק וידדשו ושל
ושמחו הכל ענין אחר וזה לפי שהאחד
האמיתי הזה לא יקבל חלוקה ומש' זה
העבר הוא שם העצם לא שם התואר
וני' שם קבץ שנים בפסוק להוריע כי
הוא להיט והוא לבד אחר וזהו רבות
ש' אין הקד' יש בספר החכמים שהוא
אחר לא כשאר האחרים שימקלים
חלק וק' אחר בהכלת האחרות השל
שמן כמנה אחרות ומה של' כוס הוא
יהיה ין אחר ושמו אחר על מה שכתב
הארס לו כהשגת הסכל הכהיר ין
יתקיים ויטביל כי ין אחר ושמו אחר
לו הוא דבר עם מלך כמנה וזהו למלך
ר' יהיה הש' מלך על כל אחר אחר

ושימו אחר טו שט מוז אהפוך אל הפנים
שפה כחמה לקדח טלם כעס יא על כן
היה הש' אחר העפ שמוא אחר והיה
אחר ויהיה אחר ולא יתוסף כן רבן חל
חללה ולא יחסר ולא ישתנה ולא יסור
והוא הפרע' שדמר שאין לו צוה אחר לא
הוא לבד חייבין חט לאחבה אומע כי חין
לע צוה אחר חלעט וט' ככל לכבך כעש
המטעלת שכלב והיא חרבה וכן נזמן
חכס לב קנה לב וט' ככל נפשי חיה
העש המוחת שכבד והיא בעלת
המזוה וט' ככל מחודך מצוי' מזר מזר
לוא מחוב חוטו מזר ככל יכלתך הנה
עקר כל המדס עבדות הש' ועבודתו
למזר מעליו ולזה העטין חיתך הסט'
לחוט' לפי שדוד לו כן מה כל כשר חט
שמו קול לחיס חיס מדבר מחוך חוט

ושאר הענין המצוי הנזכר ולפי שיה
 חקיקת תורת לבאר עקר היסוד האלוהי
 והעצם שגורע כריסוף הענין ולפי שיה
 שיה הוא עקר התחבנות והכל הנהי כן
 ויה שיה מורה בזה כי כן בכל התורה
 כלה כפי קרה ועכבר ע"ז וע"ל להיט
 ולה להי התחבנות כי שיה עקר ענין
 י"ו להי ישרף ולה להי הגויה וזה ענין
 סוד דה"ו להיט ולה דה"ו עקר ולה להיט
 כ"ו סודו כ"ו מסודות כ"ו עקר כ"ו
 להיט וזה לענין היחוד שיה דרך
 דה"ו לכל והחסונה דה"ו לכל לענין דה"ו
 החסונה וכדומה כה חס מעלות רבות ולפי
 כזה דה"ו דה"ו דה"ו עקר לה"ו דה"ו
 להיט ולגבור וט"ו ע"ז ולה דה"ו
 לרמוז על העשרת שיה דה"ו כ"ו שיה
 ועקר עקר לרבות כ"ו דה"ו חסונה

0936

הענין